

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΥΦΕΣΗ & ΕΙΡΗΝΗ
ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ Ε.Ε.Δ.Υ.Ε.

ΔΡΟΜΟΙ της ΕΙΡΗΝΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ Νο 42 • 3 € • ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2008

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
Κ.Τ.Α.
Αριθμός άστυν
1124
ΚΩΔΙΚΟΣ: 4078

Ν. Οσετία: ένας καθρέφτης
των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών

Στη φωτογραφία η στιγμή της παράδοσης των κλειδιών
του αυτοκινήτου **VOLKSWAGEN FOX 1.200** κυβικών
στο **NIKO ΛΙΟΥΤΑ**, συναγωνιστή της ειρήνης
από τα ΤΡΙΚΑΛΑ, που ήταν ο κάτοχος του τυχερού αριθμού
56870 της λαχειοφόρου αγοράς της ΕΕΔΥΕ,
από τον συναγωνιστή **Ανδρέα Φραγκέα**,
μέλος της Γραμματείας της ΕΕΔΥΕ.

ΔΡΟΜΟΙ της ΕΙΡΗΝΗΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΥΦΕΣΗ & ΕΙΡΗΝΗ

ΤΕΥΧΟΣ № 42
ΙΟΥΛΙΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ 2008

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 48 - 106 81 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: (210) 38 44 853,
FAX: (210) 38 44 879
e-mail: eedye@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:
ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΑΝΝΑ ΜΠΑΛΛΗ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:
ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΥΝΙΑΣ
ΑΓΑΠΙΟΣ ΠΑΠΑΝΕΟΦΥΤΟΥ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΡΑΓΚΕΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΛΤΣΩΝΗΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΖΗΛΑΚΟΣ
ΙΩΑΝΝΑ ΖΑΡΚΑΔΟΥΛΑ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΤΟΥΝΙΑΔΑΚΗΣ
ΕΛΕΝΗ ΜΑΥΡΟΥΛΗ
ΝΙΚΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: **ΕΕΔΥΕ**

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
Ε. ΒΑΡΒΑΚΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
(4 ΤΕΥΧΗ) 14 €
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
(4 ΤΕΥΧΗ) 18 €

Οι φίλοι της ΕΕΔΥΕ
που διαθέτουν υποδογιστή
μπορούν να πληρωφορούνται
τις δραστηριότητές μας και
μέσω internet στην ιστοσελίδα:
www.eedye.gr

διαβάστε 6' αυτό το τεύχος

- 2 Της Σύνταξης
- 3 Ν. Οσετία: ένας καθρέφτης των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών
- 7 «Ζούμε στη Γεωργία κάτω από μια ολοκληρωτική προπαγάνδα» (συζήτηση με τον Lasha Shavdia)
- 12 ΝΑΤΟ - ΕΕ - ΗΠΑ - Ρωσία: Συνεργασίες, ανταγωνισμοί και εξοπλισμοί
- 15 Οι συνέπειες από τους πολέμους, τις αμερικάνικες βάσεις, τα πεδία Βολής και ασκήσεων
- 17 «Ζητείται πρόεδρος επικοινωνιακού προφίλ, πολέμιος της Τρομοκρατίας, πιστός στις παραδόσεις του Αμερικάνικου Ιμπεριαλισμού»
- 19 Χρηματοοικονομική κρίση: Ζητούν από μας να την πληρώσουμε. Γιατί τους ακούμε;
- 20 Σαρκοζί: άξιος συνεχιστής της «γκωλικής απόχρωσης» ιμπεριαλιστικής πολιτικής
- 23 Μαρί Ντεμπς: Είμαι αισιόδοξη γιατί υπάρχει αντίσταση
- 27 Ενεργός ελληνική εμπλοκή στις ιμπεριαλιστικές προετοιμασίες
- 29 Φόρουμ Ειρήνης Βελιγραδίου για τον κόσμο των ίσων: Δέκα χρόνια μετά την επίθεση του ΝΑΤΟ στη Σερβία
- 31 Σοκόρο Γκομέζ: Οι λαοί θα νικήσουν
- 33 Συνεδρίαση της Γραμματείας του ΠΣΕ στη Λισαβόνα
- 36 Εκδήλωση της ΕΕΔΥΕ στον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης
- 38 Εικαστικοί εκθέτουν για την Ειρήνη

ακόμα...

ανακοινώσεις της ΕΕΔΥΕ,
εκδηλώσεις Επιτροπών
Ειρήνης και άλλα...

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Aναμφισθήτητα το καλοκαίρι ήταν πολύ θερμό. Η όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων πήρε νέες διαστάσεις με τα γεγονότα στον Καύκασο. Η κυβέρνηση της Γεωργίας, η πιο φιλονα- τοϊκή της περιοχής, με την εντολή των ΗΠΑ - NATO, επιτέθηκε στην Οσετία, ανήμερα της έναρ- ξης των Ολυμπιακών αγώνων, ανάβοντας μια νέα εστία πολέμου. Η επισήμανση της ΕΕΔΥΕ στη δια- κήρυξη για την Ολυμπιάδα Ειρήνης 2008 ότι οι ιμπεριαλιστές «...μιλούν για την ιδέα της «Ολυ- μπιακής εκεχειρίας» και την ίδια στιγμή εξυφαίνουν σχέδια νέων πολέμων...» επιβεβαιώθηκε με τον πιο τραγικό τρόπο.

Η ταχύτατη και δυναμική απάντηση της Ρωσίας, ως θιγόμενη ιμπεριαλιστική δύναμη, ανοίξει τον ασκό του Αιόλου για νέες αντιπαραθέσεις, για προσκήματα ώστε να αποσταλούν στρατεύματα και παρατηρητές του NATO και της Ε.Ε. στην ευρύτερη περιοχή της Μαύρης Θάλασσας και του Καύκασου, όχι βεβαίως για τη διατήρηση της ειρήνης, αλλά για τη διασφάλιση των συμφερόντων των πολυεθνικών, που έχουν επενδύσει στους δρόμους μεταφοράς των ενεργειακών πόρων.

Η ελληνική κυβέρνηση, πιστή στη μέχρι τώρα γραμμή των προηγούμενων κυβερνήσεων, συνεχίζει απαλάντευτα να συμμετέχει στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, θέτοντας τη χώρα και το λαό της σε υψηλούς κινδύνους.

Το καλοκαίρι έντονη ήταν η δραστηριότητα του φιλειρηνικού κινήματος. Ξεχωριστή στιγμή η επισκεψη της νέας προέδρου του Παγκόσμιου Συμβούλιου Ειρήνης **Σοκόρο Γκόμεζ**. Η επίσκεψη πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της προετοιμασίας του ΠΣΕ για τη συνεδρίαση της Γραμματείας του το Σεπτέμβρη στη Λισσαβώνα, για την οποία συμπεράσματα υπάρχουν στις σελίδες του περιοδικού.

Πιεμέρρη θα πλουσάρων, για την αποδείξη ότι η ΕΕΔΥΕ διαθέτει την επειτείο της ρίψης των ατομικών βομβών στη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι, η οποία όπως αποδείχτηκε, φαινεται ν' αποτελεί για την κυβέρνηση και τις δυνάμεις καταστολής πονοκέφαλο, μια και ενοχοποιηθήκαν οι διαδηλωτές της ειρήνης για πρόκληση «έκνομων ενεργειών και πυρκαγιών» από τον αστυνομικό διευθυντή. Η αποκάλυψη του γεγονότος δεν μας ξένισε. Ήρθε απλά ν' αποδείξει το ρόλο των δυνάμεων καταστολής, αλλά και το σημαντικό ρόλο που μπορεί να παίξει το αντιπολεμικό, αντιμπεριαλιστικό, φιλειρηνικό κίνημα, η ΕΕΔΥΕ, στην αφύπνιση των συνειδήσεων και στην ενεργοποίηση σε δράση λαϊκών δυνάμεων, που θ' αμφισβητούν στην πράξη τη δράση των ιμπεριαλιστών του NATO, των ΗΠΑ και της Ε.Ε. και με αγώνα θα βάλουν φραγμό στην υλοποίηση των σχεδίων τους για κυριαρχία σε όλο τον πλανήτη.

Σημαντικό καθήκον για το φιλειρηνικό κίνημα αποτελεί, στην κατεύθυνση αυτή, η ανάπτυξη της δράσης μπροστά στα 60χρονα του NATO με κύριο στόχο την έξοδο της χώρας μας απ' αυτό, καθώς και την απομάκρυνση των βάσεων. ▲

Ν. Οσετία: ένας καθρέφτης των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΛΤΣΩΝΗ

Λέκτορα Θεωρίας Κράτους και Δικαίου
στο Πάντειο Πανεπιστήμιο,
μέλους Γραμματείας ΕΕΔΥΕ

Ο πόλεμος στη Ν. Οσετία αποτελεί χωρίς αμφιβολία ένα ορόσημο στην εξέλιξη των αντιθέσεων ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Αυτό συμβαίνει όχι τόσο γιατί αυτή η ίδια η πολεμική σύγκρουση ανάμεσα στη Γεωργία και στη Ρωσία είχε τέτοια δραματική επίδραση, όσο γιατί ο σύντομος αυτός πόλεμος έβγαλε στην επιφάνεια με πιο καθαρό τρόπο μια σειρά αντιθέσεις και εξελίξεις στο συσχετισμό των δυνάμεων. Οι αντιθέσεις αυτές προϋπήρχαν αλλά δεν διακρίνονταν τόσο καθαρά.

Προκαταρκτικά πρέπει να διευκρινιστεί ότι είναι εκ του πονηρού, ή εξαιρετικά αφελείς, οι απόψεις που υποστηρίζουν ότι η Γεωργία εισέβαλλε στη Ν. Οσετία με δική της αποκλειστική Βούληση και σχεδιασμό. Πρώτο, η ηγεσία της Γεωργίας και ειδικά ο πρόεδρός της είναι ένα ενεργούμενο των ΗΠΑ, πρώτην μεγαλοδικηγόρος της Ν. Υόρκης,

άμεσος άνθρωπος των ΗΠΑ. Δεύτερο, η Γεωργία δεν θα τολμούσε να ρισκάρει μια σύγκρουση με την πολύ πιο ισχυρή Ρωσία αν δεν είχε εξασφαλίσει τις πλάτες της.

Τίθεται στη συνέχεια το ερώτημα: οι ΗΠΑ δεν γνώριζαν ότι η Ρωσία θα αντιδράσει σθεναρά; Πιθανότατα το γνώριζαν αλλά, αφενός ίσως να μνη πάντα τόσο βέβαιοι γι' αυτό και αφετέρου ενδιέφερε τον απερχόμενο πρόεδρο των ΗΠΑ να δημιουργήσει ένα κλίμα κρίσης και να αναζωπυρώσει τα αντιρωσικά αντανακλαστικά προκειμένου να κατευνάσει τη δυσαρέσκεια που υπάρχει στο εσωτερικό των ΗΠΑ.

Το σημαντικότερο όμως είναι, όπως θα πούμε αναλυτικά στη συνέχεια, ότι οι ΗΠΑ, όπως και κάθε ιμπεριαλιστική δύναμη, στην προσπάθειά της να αποσοβήσει την οικονομική κρίση και να κερδίσει έδαφος στον οικονομικό, πολιτικό και στρατιωτικό ανταγωνισμό με τις άλλες μεγάλες

Από παλαιότερη επίσκεψη στο ΝΑΤΟ του Μιχαήλ Σακασβίλι, προέδρου της Γεωργίας. Εδώ με τον Γεν. Γραμματέα του ΝΑΤΟ Jaap de Hoop Scheffer.

καπιταλιστικές δυνάμεις μπορεί να γίνεται απερίσκεπτη, ακόμη και επικίνδυνα τυχοδιωκτική για τα ίδια της τα συμφέροντα.

Ποιες διαδικασίες έφερε εναργέστερα στην επιφάνεια η ιμπεριαλιστική σύγκρουση στη Ν. Οσετία;

Η σχετική αδυναμία των ΗΠΑ

Ι. Το πρώτο που μπορεί να διαγνώσει κανείς είναι η τάση σχετικής αποδυνάμωσης της ισχύος των ΗΠΑ. Η τάση αυτή έχει, έτσι κι αλλιώς, διαπιστωθεί από καιρό από τους αρμόδιους παράγοντες των ΗΠΑ. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός της έκδοσης δεκάδων βιβλίων τα τελευταία χρόνια που έχουν σαν θέμα τους προβληματισμούς γύρω από τα μέσα με τα οποία θα καταφέρουν οι ΗΠΑ να διατηρήσουν την παγκόσμια πρωτοκαθεδρία.

Πρόσφατα εξάλλου, έκθεση της CIA που είδε τη δημοσιότητα υπογράμμιζε ότι, αν δεν αντιστραφεί η σημερινή τάση, οι ΗΠΑ σε δέκα με δεκαπέντε χρόνια θα έχουν χάσει την πρώτη θέση σε όφελος άλλων δυνάμεων. Ανεξάρτητα από την ακρίβεια και τις σκοπιμότητες τέτοιων δημοσιεύσεων είναι γεγονός ότι οι ΗΠΑ βρίσκονται σε δύσκολη στρατιωτική θέση στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν. «Η περιοχή αυτή (κεντρική Ασία και Μέση Ανατολή) έχει την ιδιότητα να καταπίνει μεγάλες δυνάμεις», παρατηρεί ο Μπρεζίνσκι.

Οι ΗΠΑ δεν μπορούν μόνο με στρατιωτικά μέσα να καθυποτάξουν πλήρως την περιοχή. Κάτι τέτοιο θα απαιτούσε πολλαπλάσιο ανθρώπινο δυναμικό, πλατιά επιστράτευση και πλήρη εθνική κινητοποίηση που όμως, για λόγους εσωτερικής λαϊκής αντίδρασης, δεν μπορεί να γίνει.

Οι πολιτικές και στρατιωτικές θέσεις των ΗΠΑ αμφισβητούνται και αλλού. Οι ανταγωνιστές τους προσπαθούν να τους εκτοπίσουν από την Αφρική, τη Λ. Αμερική και αλλού. Η οικονομική κυρίως επιρροή της Κίνας στη Μέση Ανατολή και στην Αφρική αυξάνεται διαρκώς. Αξιοσημείωτη είναι η σχέση της Κίνας με τη Βραζιλία, ανερχόμενη περιφερειακή και, ίσως αύριο, παγκόσμια δύναμη.

Αυξάνεται ο κίνδυνος, οι κυρίαρχες τάξεις των χωρών του Περσικού Κόλπου να στραφούν σε άλλες, πλην των ΗΠΑ, δυνάμεις που μπορούν να γίνουν καταναλωτές του πετρελαίου τους και πολιτικοί σύμμαχοι, όπως η Κίνα και η Ρωσία. Είναι ενδεικτικό ότι, ακόμη και το υπό αμερικανική κατοχή Ιράκ, απευθύνθηκε σε ρωσικές και κινεζικές εταιρείες για τον εκσυγχρονισμό της πετρελαϊκής του βιομηχανίας.

2. Η τάση αποδυνάμωσης των ΗΠΑ είναι σχετική. Οι ΗΠΑ ξοδεύουν πάνω από το 20% του ετήσιου προϋπολογισμού τους στις ένοπλες δυνάμεις, όσες δηλαδή είναι οι στρατιωτικές δαπάνες όλων των άλλων κρατών. Διατηρούν ένα στρατιωτικό δυναμικό απαραμιλλης ισχύος με δυνατότητες να παρεμβαίνουν σε σύντομο χρονικό διάστημα όπου γητς. Διαθέτουν 12 αεροπλανοφόρα (9 εκ των οποίων είναι πυρηνικά), εκατοντάδες διεσπαρμένες ανά τον κόσμο στρατιωτικές βάσεις και ένα ολοένα και πιο ισχυρό ναυτικό. Το τελευταίο έχει λάβει την πρωτοκαθεδρία ενώψιει ακριβώς του επεμβατικού ρόλου των ενόπλων δυνάμεων των ΗΠΑ.

Η στρατιωτική αυτή δυνατότητα αξιοποιείται για να αντισταθμίσει την υποχώρηση της οικονομικής, πολιτικής και ιδεολογικής επιρροής τους. Άγνωστο βέβαια είναι μέχρι πότε θα κατορθώνουν κάτι τέτοιο με αποτελεσματικότητα.

Παράλληλα, οι ΗΠΑ μαστίζονται από την οικονομική κρίση την οποία όμως, μέχρι τώρα είτε κατορθώνουν να την μετακυλήσουν σε άλλες χώρες (όπως έγινε το 1998 και το 2000) είτε παρεμβαίνουν με άμεσο κρατικό επεμβατισμό στην οικονομία, κρατικοποιώντας τράπεζες και ρίχνοντας τα βάρη στον αμερικανό φορολογούμενο.

Εξάλλου, οι ΗΠΑ έχουν τη δυνατότητα, εξαιτίας του ασθενούς εργατικού κινήματος, να ξεπερνούν τις οικονομικές κρίσεις εντείνοντας την εκμετάλλευση των εγχώριων εργαζομένων και των λαών του τρίτου κόσμου. Διατηρούν ακόμη την πρώτη θέση στην έρευνα και στις τεχνολογίες αιχμής όπως πληροφορική, βιοτεχνολογία κλπ. Τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά τους κέντρα εξακολουθούν να «κλέβουν εγκεφάλους» από τις άλλες χώρες.

Σχετική ενδυνάμωση της Ρωσίας

Οι εξελίξεις στην Οσετία καταδεικνύουν και τη σχετική ενδυνάμωση της Ρωσίας η οποία άλλωστε γινόταν σταδιακά φανερή από το 2000 και μετά. Γι' αυτό άλλωστε, η αντίδραση των ΗΠΑ στη ρωσική στρατιωτική επιχείρηση στη Γεωργία ήταν μάλλον ασθενής.

Στη συνέχεια, η αντίδραση της Ρωσίας ισχυροποίησε τις εντυπώσεις για την ενδυνάμωσή της. Συμφώνησε σε κοινά αεροναυτικά γυμνάσια με τη Βενεζουέλα στα ύδατα της Καραϊβικής, πράγμα το οποίο δεν έχει συμβεί ποτέ ως τώρα. Απείλησε τις ΗΠΑ με αλλαγή της ρωσικής στάσης στο Αφγανιστάν, γεγονός που, αν υλοποιούνταν, θα οδηγούσε σε κλείσιμο των διόδων των πολεμοφοδίων των αμερικανών και του NATO. Κάτι τέτοιο θα είχε ολέθριες συνέπειες για τη στρατιωτική παρουσία των ΗΠΑ στην χώρα αυτή, που έτσι κι αλλιώς παρουσιάζει μεγάλες δυσκολίες.

Από την άλλη, στην Ουκρανία, ένα από τα κόμματα του φιλοαμερικανικού κυβερνητικού συνασπισμού άλλαξε προσανατολισμό στρεφόμενο προς τη Ρωσία. Δεν αποκλείεται έτσι, η Ουκρανία, αντί για το NATO να βρεθεί στην αγκαλιά της Ρωσίας. Στο διπλωματικό πλευρό της Ρωσίας βρέθηκε και η Συρία σφραγίζοντας τη σχέση αυτή με την αγορά νέων οπλικών συστημάτων από τη Μόσχα.

Ακόμη και η Τουρκία, μέλος του NATO και πρώτος εμπορικός εταίρος της Γεωργίας, δεν δίστασε να εμπλακεί σε ένα διαμεσολαβητικό ρόλο ανάμεσα σε ΗΠΑ, Ρωσία, ΕΕ προτείνοντας την «Πλατφόρμα Συνεργασίας και Σταθερότητας στον Καύκασο». Η πρόταση, στη συγκεκριμένη κιόλας στιγμή που εκδηλώθηκε, εξυπηρετούσε μάλλον τη Ρωσία γι' αυτό και οι ΗΠΑ εξέφρασαν τη δυσφορία τους για την τουρκική πρωτοβουλία. Ας σημειωθεί ότι η Ρωσία αντικατέστησε πέρυσι τη Γερμανία στη θέση του πρώτου εμπορικού εταίρου της Τουρκίας.

Ωστόσο, η ισχυροποίηση της ψηφιαλιστικής Ρωσίας είναι σχετική. Η οικονομία της δεν είναι τόσο δυνατή όσο την κάνουν να φαίνεται τα έσοδα από το πετρέλαιο και δεν είναι βέβαιο πόσο θα κρατήσει η ανοδική της πορεία. Οι σύμμαχοί της στη Συμφωνία της Σαγκάης την στήριξαν διπλωματικά αλλά, όπως είναι φυσικό, με τρόπο τέτοιο που να αποφύγουν περαιτέρω πόλωση της αντιπαράθεσης με τις ΗΠΑ.

Το μετέωρο βήμα της ΕΕ

Η ΕΕ εμφανίστηκε διχασμένη στην κρίση της Οσετίας. Οι προσκείμενες στις ΗΠΑ χώρες κράτησαν έξαλλη αντιρωσική στάση. Ο γαλλογερμανικός πυρήνας όμως διακριτικά συνέβαλλε στην απορρόφηση των πλέον οξυμένων αντιρωσικών εκδηλώσεων. Κυρίως διεκδίκησε παρουσία στον Καύκασο την οποία και έλαβε (με τη μορφή των παρατηρητών) χάρη στη συναίνεση της Ρωσίας. Η τελευταία έδωσε το «δώρο» αυτό στην ΕΕ σε αντάλλαγμα για τη στάση του γαλλογερμανικού άξονα στην κρίση αλλά, ίσως, και ως μια υπόσχεση μελλοντικής φιλίας και συμμαχίας με αιχμή, λιγότερο ή περισσότερο, ενάντια στις ΗΠΑ.

Δεν πρέπει να παραγνωρίζεται το γεγονός της μεγάλης εξάρτησης της Δ. Ευρώπης από το ρωσικό πετρέλαιο και φυσικό αέριο όπως επίσης και ότι η Ρωσία αποτελεί χώρο

προσοδοφόρων επενδύσεων του γερμανικού κυρίως, αλλά όχι μόνο, κεφαλαίου.

Η εξάρτηση από το ρωσικό φυσικό αέριο ανησυχεί βέβαια την ΕΕ. Δεν είναι τυχαίο ότι μετά τη σύγκρουση στην Οσετία η ΕΕ προσέφερε οικονομική και πολιτική στήριξη στη Νιγηρία για να κατασκευάσει αγωγό μεταφοράς φυσικού αερίου που θα διασχίζει τη Σαχάρα. Ωστόσο, φαίνεται τελικά πως το συμβόλαιο θα υπογραφεί όχι με ευρωπαϊκές εταιρείες αλλά με τη ρωσική GAZPROM.

Στο ίδιο πνεύμα κινούνται οι προσπάθειες μεγάλης ευρωπαϊκής εταιρείας να κατασκευάσει, σε συνεργασία με το Ιράν, αγωγό μεταφοράς φυσικού αερίου. Ο αγωγός εκ των πραγμάτων θα είναι ανταγωνιστικός προς τον αμερικανικό NAMPOΥΚΟ και το ρωσικό SOUTH STREAM. Θα μεταφέρει το αέριο στη Γερμανία μέσω Τουρκίας, Ελλάδας, Ιταλίας, Ελβετίας και Αυστρίας.

Επειδή μάλιστα υπάρχει το ζήτημα των αμερικανικών κυρώσεων σε βάρος του Ιράν για το πυρηνικό του πρόγραμμα, η εν λόγω εταιρεία υπογράμμισε πως δεν θα υπάρξει πρόβλημα. Ο αγωγός θα αρχίζει από τα σύνορα του Ιράν!

Παράλληλα, όμως με το άγχος της ΕΕ για απεξάρτηση από το αέριο της Ρωσίας, δεν μπορεί κανείς να αποκλείσει μια πιο έντονη συνεργασία του γαλλογερμανικού άξονα με τη Ρωσία. Μια τέτοια συνεργασία έχει ήδη οικονομική βάση και μπορεί να αποκτήσει ακόμη ευρύτερη. Επιπλέον, θα έχει, το πιθανότερο, αντιαμερικανική αιχμή.

Σε κάθε περίπτωση η ΕΕ προετοιμάζεται, όσο μπορεί, για να κατακτήσει ένα ενεργητικότερο στρατιωτικό ρόλο στον κόσμο. Σε αυτή την προσπάθεια λαμβάνει μέρος και η Ελλάδα: όχι μόνο με την προσυπογραφή των σχετικών συμφωνιών και την κύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας αλλά και με πρακτικά βήματα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΣΕΧΙΑΣ ΚΑΙ ΗΠΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΥΡΑΥΛΙΚΗ ΑΣΠΙΔΑ

Η ΕΕΔΥΕ για μια ακόμη φορά κρούει τον κώδωνα του κινδύνου στον ελληνικό λαό. Η υπογραφή της κυβέρνησης της Τσεχίας για την εγκατάσταση των υποδομών των ΗΠΑ με σκοπό τη δημιουργία «αντιπυραυλικής ασπίδας» συνιστά νέα ένταση των ενδοϊμπεριαλιστικών διενέξεων μεταξύ ΗΠΑ, Ε.Ε. και Ρωσίας, κλιμάκωση της στρατιωτικοποίησης της Ευρώπης, και φυσικά αποτελεί επικίνδυνη εξέλιξη για το μέλλον των λαών της.

Αυτή η ενέργεια συναντά την καθολική αντίδραση του λαού της Τσεχίας και όλων των αντιπολεμικών και αντιιμπεριαλιστικών κινημάτων στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο. Συναντά μόνο τη στήριξη του ΝΑΤΟ, της Ε.Ε. και Βεβαίως και της ελληνικής κυβέρνησης. Αποτελεί σκαλοπάτι ώστε να υλοποιηθεί όλος ο σχεδιασμός των ΗΠΑ για την «αντιπυραυλική ασπίδα» με επόμενο βήμα στην Πολωνία, αλλά και στα Βαλκάνια στα οποία αυτό το διάστημα βρίσκεται η Κοντολίζα Ραϊς και συγκεκριμένα στη Βουλγαρία, με σκοπό την επέκταση των στρατιωτικών βάσεων για την «ασπίδα» των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ.

Το πρόσκημα που χρησιμοποιούν οι ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ για πυρνική απειλή του Ιράν είναι ανυπόστατο, ενώ ο πραγματικός λόγος είναι ότι επιδιώκουν να αποκτήσουν τη δυνατότητα να επιτίθενται χωρίς να έχουν το φόβο της αντεπίθεσης.

Η ΕΕΔΥΕ εκφράζει την υποστήριξη και την αλληλεγγύη της με τους λαούς της Πολωνίας και της Τσεχίας που απορρίπτουν την εγκατάσταση βάσεων «αντιπυραυλικής ασπίδας» στις χώρες τους. Καλεί τις επιτροπές ειρήνης να ενημερώσουν και να κινητοποιήσουν τον ελληνικό λαό για δράση και επαγρύπνηση.

Η πολιτική των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ για την οικοδόμηση πυραυλικής άμυνας πρέπει να εμποδιστεί και να σταματήσει. Το φιλειρηνικό κίνημα οφείλει να αγωνίζεται για το σταμάτημα κάθε ιμπεριαλιστικού σχεδιασμού σε βάρος των λαών του πλανήτη. Η ΕΕΔΥΕ καλεί τα αντιπολεμικά και αντιιμπεριαλιστικά κινήματα των Βαλκανίων και όλης της Ευρώπης σε κοινή δράση και συντονισμό για την αποτροπή των ιμπεριαλιστικών σχεδίων.

10 - 7 - 2008

Το γραφείο Τύπου της ΕΕΔΥΕ

Ένα τέτοιο πρόσφατο βήμα αποτέλεσε η άσκηση «Ευρώπη 2008» που διεξήχθη στη Θεσσαλονίκη και της οποίας το σενάριο προέβλεπε τη στρατιωτική επέμβαση του ευρωστρατού σε κάποιο νησί σε μακρινό ακρωτηριασμό. Στην ίδια λογική η Ελλάδα θα αποτελεί στρατιωτικούς παρατηρητές, στο πλαίσιο της ΕΕ, στον Καύκασο.

Ο ρόλος της οικονομικής κρίσης

Το Βέβαιο είναι ότι η εντεινόμενη οικονομική κρίση των καπιταλιστικών οικονομιών θα εντείνει ακόμη περισσότερο τους ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς. Αποτελεί εμπεδωμένη ιστορική γνώση το γεγονός ότι, ιδιαίτερα σε τέτοιες περιόδους, εντείνονται οι στρατιωτικές δαπάνες αλλά και οι πόλεμοι και επεμβάσεις. Αυτό αποτελεί παραδοχή ακόμη και των πλέον ακραίφων υποστηρικτών του ιμπεριαλισμού.

Δεν μπορεί κανείς με ασφάλεια να προβλέψει πως θα διαμορφωθούν τα ιμπεριαλιστικά μπλοκ ούτε πως οι συμμαχίες ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις θα αναδιατάσσονται, ούτε ακόμη ποιες ακριβώς μορφές θα λάβουν οι πολεμικές διενέξεις και οι ανταγωνισμοί μεταξύ τους.

Ωστόσο ο σκοπός των δυνάμεων αυτών είναι ξεκάθαρος:

a. να κατακτήσουν ή να στερήσουν από τους ανταγωνιστές τους αγορές, πρώτες ύλες, σφαίρες επιρροής,

b. να στρατιωτικοποίησουν τη δημόσια ζωή επιβάλλοντας στρατιωτική πειθαρχία στους λαούς ώστε να μην αντιδρούν και

g. να δώσουν διέξοδο στην οικονομική κρίση μέσω της καταστροφής την οποία προκαλεί ο πόλεμος, μια και μετά ακολουθεί το ξέφρενο «πανηγύρι» της ανοικοδόμησης.

Ας μην ξενάμε όμως ότι υπάρχει και ένας παράγοντας που μπορεί να ανατρέψει τέτοιες εξελίξεις και να σαρώσει την ιμπεριαλιστική τάξη πραγμάτων: το φιλειρηνικό και αντιιμπεριαλιστικό κίνημα. ▲

«Ζούμε στη Γεωργία κάτω από μια ολοκληρωτική προπαγάνδα»

Συζήτηση με τον Lasha Shavdia

Σχετικά με έναν τυχοδιώκτη στην ηγεσία του κράτους και με τους σκληρούς σκακιστές της Μόσχας.

Πάνω στην ανάγκη να δημιουργήσουμε ξανά φιλικές σχέσεις με τη Ρωσία.

Ιλάσα Σάβντια είναι ακτιβιστής – πηγέτης του γεωργιανού κινήματος της ειρήνης. Έχει επιλέξει ένα ψευδώνυμο επειδή ανησυχεί για διώξεις εναντίον του μετά την επιστροφή του, σε περίπτωση που η γεωργιανή μυστική υπηρεσία ανακαλύψει την ταυτότητά του. Γι' αυτούς τους λόγους δεν δημοσιεύουμε καμία φωτογραφία του συνομιλητή μας.

► **Στον πόλεμο του Καυκάσου, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης της Δύσης τις περισσότερες φορές παίρνουν το μέρος των Γεωργιανών, παρουσιάζουν τη χώρα ως θύμα της πολιτικής της Ρωσίας ως μεγάλης δύναμης. Πως περιγράφετε εσείς την κατάσταση των πραγμάτων ως ακτιβιστής-πηγέτης του γεωργιανού κινήματος ειρήνης;**

Είναι ασφαλώς σωστό ότι οι Γεωργιανοί είναι θύματα της Ρωσικής επεκτατικής πολιτικής. Αλλά είναι ακόμα σωστότερο αν το θέσουμε ως εξής: οι Γεωργιανοί είναι θύματα της αντιπαράθεσης των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Από τη μία πλευρά βρίσκονται οι ΗΠΑ, οι οποίες έχουν με το μέρος τους το NATO και από την άλλη βρίσκεται η Ρωσία.

Γεωργιανοί στρατιώτες παρελαύνουν.
Η είσοδος των γεωργιανών στρατευμάτων
στη N. Οσετία ήταν η αφορμή του πολέμου.

Ρώσος στρατιώτης χρησιμοποιεί έναν φορπό εκτοξευτή ρουκετών στο Τσχινβάλι, πρωτεύουσα της Ν. Οσετίας, στις μάχες που έλαβαν χώρα στη γύρω περιοχή τη Δευτέρα 11 Αυγούστου 2008.

► **Στη Γερμανία δημιουργείται η εντύπωση ότι σχεδόν όλοι οι Γεωργιανοί συσπειρώνονται τώρα πίσω από τον Πρόεδρο Μιχαήλ Σαакασβίλι ενώ για αντιπολίτευση μόνο σπάνια διαβάζει κανείς κάτι. Υπάρχει στη χώρα σας μια σοβαρή αντίπαλη δύναμη;**

Ο Σαακασβίλι δεν έχει καθόλου την πλειοψηφία του λαού με το μέρος του. Εγώ ομολογώ ότι στην αρχή της θητείας του είχε ασφαλώς πλατιά απήκηση επειδή ξεκίνησε τον αγώνα ενάντια στη διαφθορά. Άλλα αυτό είναι εδώ και πολύ καιρό παρελθόν: η περισσότερη διαφθορά έχει καταγραφεί κατά τη δική του διακυβέρνηση. Οι υπουργοί του ελέγχουν τους αχυράνθρωπους τόσο καλά όσο οι μεγάλες επιχειρήσεις που ασκούν επίδραση στην Γεωργία.

► **Οι υπουργοί χρησιμοποιούν επίσης το αξίωμά τους για να διαχειρίζονται οικονομικά κάποια κονδύλια;**

Έτσι είναι. Άλλα αυτό δεν είναι και νούριο στη χώρα μου. Επί κυβερνήσεως Έντουαρντ Σεβαρντνάτζε ελέγχονταν αυτές οι εταιρίες από τους υπουργούς του — από τότε που είναι

στην εξουσία ο Σαακασβίλι, η αλλαγή ήταν ότι στον έλεγχο βρίσκονται οι δικοί του άνθρωποι.

► **Συζητιούνται αυτά στην δημοσιότητα;**

Ο καθένας γνωρίζει για αυτά. Επίσης αν τα γεωργιανά ΜΜΕ σωπάσουν γι' αυτήν την πανταχού παρούσα διαφορά, θα συζητιέται παντού.

► **Υπάρχουν στη Γεωργία πραγματικά ανεξάρτητα ΜΜΕ;**

Υπάρχουν ασφαλώς κάποιες εφημερίδες και περιοδικά, τα οποία σωστά ασκούν δημόσια κριτική στον Σαακασβίλι. Άλλα όλοι οι ραδιοφωνικοί και τηλεοπτικοί σταθμοί ακολουθούν την κυβερνητική γραμμή, μέχρι και το κανάλι Καυκασία. Αυτό αν και έχει μόνο μια πολύ μικρή εμβέλεια, μπορεί κανείς στην πραγματικότητα μόνο στην Τιφλίδα να το πιάσει. Πριν τον πόλεμο υπήρχαν ακόμη κανάλια τα οποία εξέπεμπαν στη Ρωσική γλώσσα μέχρι και εκείνα που στην Ρωσία υπήρχαν σαν κανάλια αντιπολίτευσης, όμως έκλεισαν όλα. Από τον πόλεμο και μετά επίσης, όλοι οι ρωσόφωνες ιστοσελίδες μπλοκάρονται.

► **Σύμφωνα με τη ρωσική πλευρά ο πόλεμος προκλήθηκε απ' την επίθεση των Γεωργιανών στους κατοίκους της Ν. Οσετίας. Ο Σαακασβίλι αντιθέτως δηλώνει ότι τα στρατεύματά του απλά αντέδρασαν στη ρωσική προβοκάτσια. Ποιος έκανε κατά την άποψή σας την αρχή;**

Και οι δύο πλευρές γνωρίζαν ότι θα έρθουν σε σύγκρουση μεταξύ τους. Και οι δύο επίσης είχαν προετοιμαστεί γι' αυτό. Ως εκ τούτου φέρει επίσης και η Ρωσία ευθύνες για αυτή την τραγωδία. Άλλα το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης το φέρει ο Σαακασβίλι και η κυβέρνησή του. Η είσοδος των γεωργιανών στρατευμάτων ήταν τελικά η αφορμή του πολέμου.

► **Οι Γεωργιανοί έκασαν τον πόλεμο. Πώς είναι η διάθεση του λαού απέναντι στη Ρωσία; Υπάρχει κατανόηση για τις στρατηγικές ανησυχίες της πηγείας της Μόσχας, η οποία προφανώς θέλει να αποτρέψει το ΝΑΤΟ να δημιουργήσει άμεσα μια νέα βάση στην εξώπορτά της;**

Οι διαθέσεις ποικίλουν. Για κάποιους οι περισσότεροι Γεωργιανοί γνωρίζουν πολύ συγκεκριμένα ότι χωρίς τη Ρωσία και χωρίς την οικονομική σχέση με τη ρωσική βιομηχανία, καμία οικονομική ανάκαμψη δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί σε εμάς. Ο λαός γνωρίζει επίσης ότι οι εθνικές διαμάχες, οι οποίες εδώ και 90 χρόνια είναι τόσο σφοδρές που μόνο μέσω της οικοδόμησης και πάλι φιλίας με τη Ρωσία, μπορούν να λυθούν. Αυτό για ευνόητους λόγους είναι πολύ δύσκολο για εκείνους τους Γεωργιανούς οι οποίοι είναι πεισμένοι ότι γι αυτό διώχθηκαν από την Ν.Οσετία και την

Αμπκαζία. Ο καθένας γνωρίζει επίσης ότι η Ρωσία ήδη εδώ και πολύ καιρό σε αυτά τα εδάφη υποστηρίζει εκείνους οι οποίοι θέλουν τον δικασμό των Γεωργιανών. Το αποτέλεσμα είναι ότι σε αυτά τα εδάφη 160.000 άνθρωποι είναι πρόσφυγες, αν και κάποιοι από αυτούς έχουν ήδη επιστρέψει.

Η φιλία είναι τώρα κάτι περισσότερο από μια μόνο πολιτική λύση, και πρέπει κανείς να συμπεριφέρεται ανάλογα. Αυτό ισχύει φυσικά και για τις δύο πλευρές. Και η φιλία δεν κερδίζεται κυρίως μέσω αυτού, με το να είναι οι Γεωργιανοί μέλη του NATO και να θέλουν να εγκαταστήσουν στα εδάφη τους βάσεις της συμμαχίας. Άλλα ο λαός μας δεν καταλαβαίνει ότι η Ρωσία προφανώς δεν θέλει άλλη δυνατότητα παρά να λύσει στρατιωτικά αυτή τη διαμάχη.

► Ποιες εναλλακτικές υπάρχουν λοιπόν;

Το κρίσιμο χρονικό σημείο για αυτό δυστυχώς έχει περάσει. Μετά την πτώση της ΕΣΣΔ στην αρχή της δεκαετίας του 90, δημιουργήθηκε στην Γεωργία μια εθνικιστική κυβέρνηση η οποία ήθελε να οδηγήσει αμέσως τη χώρα στην κατεύθυνση του NATO. Και η ρωσική κυβέρνηση υπό τον πρόεδρο Μπόρις Γιέλτσιν δεν είχε γενικά κανένα σχέδιο, ποια πολιτική θα έπρεπε να ακολουθήσει στον Καύκασο. Το 1999 για παράδειγμα ο Γιέλτσιν υπέγραψε στην Κωνσταντινούπολη μια συμφωνία για συμβατικό αφοπλισμό στην Ευρώπη. Μια συνέπεια ήταν ότι το μεγαλύτερο μέρος των ρωσικών στρατευμάτων που βρίσκονταν στην Γεωργία απομακρύνθηκαν. Οι τελευταίες ομάδες έχασαν τη γένι τους αρχικά τον περασμένο χρόνο. Και αυτό το χρόνο οι ρώσοι εισέβαλαν πάλι.

► Για τους Αμπκάζιους και τους Οσέτιους υπάρχει μια συμφωνία ειρήνης με την οποία οι Γεωργιανοί συμφωνούν. Επομένως η Ρωσία έπρεπε εκεί να εγκαταστήσει στρατεύματα.

Αυτό είναι σωστό, αλλά εκεί υπάρχουν επίσης τακτικές ομάδες του ρωσικού στρατού οι οποίες δεν υπάγονται στη συμφωνία ειρήνης. Εκεί εκπαιδεύονται αμπκαζικά και νοτιοοσετικά στρατεύματα υπό ρωσική καθοδήγηση. Παρόμοια δηλαδή όπως στη Γεωργία αυτή καθαυτή όπου πολλοί στρατιωτικοί εκπαιδευτές έχουν διοριστεί από τις ΗΠΑ και 2 από τη Βάση του προγράμματος του NATO «Συμμαχία για την Ειρήνη».

► **Αυτή είναι η προφανής στρατηγική του NATO, να πλησιάζει όλο και πιο κοντά στα σύνορα της Ρωσίας – αυτό μπορεί να το δει κανείς και στη Βαλτική, στην Πολωνία, στη Βουλγαρία και τώρα στη Γεωργία. Πώς αντιδρά σε αυτό ο λαός; Υπάρχει συμπάθεια προς το NATO;**

Ο λαός αντιδρά αρνητικά σ' αυτό επειδή ακριβώς γνωρίζει ότι η παρουσία του NATO στα εδάφη μας είναι πολύ επικίνδυνη. Οι περισσότεροι φοβούνται ότι ο πόλεμος που μόλις έχασαν πιθανόν να μην ήταν η τελευταία τραγωδία. Η Γεωργία θα μπορούσε να γίνει μια αρένα για εκτεταμένες στρατιωτικές συγκρούσεις. Για τους περισσότερους αυτό είναι ασφαλώς ξεκάθαρο ότι ο επαναπροσδιορισμός των φιλικών σχέσεων με τη Ρωσία απομακρύνθηκε ως ενδεχόμενο μόλις το NATO εγκαταστάθηκε σε μας. Και κάτι που δεν πρέπει να εχασσούμε: περίπου 1,8 εκατομμύρια Γεωργιανοί ζουν προς το παρόν στη Ρωσία. Αυτοί δουλεύουν εκεί και εμβάζουν πολλά χρήματα για την υποστήριξη των οικογενειών τους. Αυτός είναι ένας πολύ σημαντικός παράγοντας για μας.

► **Το NATO έβαλε επίσης το χέρι του στην Ουκρανία εκεί σύμφωνα με δημοσκοπήσεις πάνω από το 60% του λαού δηλώνει κατά της προσχώρησης στη συμμαχία. Υπάρχουν παρόμοιες έρευνες για τη Γεωργία;**

Ο Μιχαήλ Σακασβίλι, προέδρος της Γεωργίας, χαρακτηρίζεται ως ανεύθυνος τυχοδιώκτης, φιλάρεσκος, ασταθής.

Στις 5 Ιανουαρίου είχαμε εκλογές για πρόεδρο και παράλληλα με αυτό τέθηκε στους εκλογείς το εξής ερώτημα, πώς θέλουν μια προσχώρηση στο NATO. Η κεντρική επιτροπή των εκλογών έκανε γνωστό ευρέως ότι το 79% απάντησαν ναι σε αυτή την ερώτηση. Άλλα εμείς γνωρίζουμε επακριβώς ότι τόσο το αποτέλεσμα των εκλογών όσο και αυτό του δημοψηφίσματος ήταν ψεύτικα. Ο αριθμός είναι, και το λέω με σιγουριά, υπερβολικά ψηλός. Εγώ υπολογίζω ότι ένας στους δύο είναι κατά της προσχώρησης και αυτό κάτω από τις συνθήκες μιας ολοκληρωτικής προπαγάνδας η οποία κυριεύει κάθε γωνιά της χώρας μας. Δυστυχώς έτσι είναι τώρα, η είσοδος των ρωσικών στρατευμάτων έχει στόχο αυτή την προπαγάνδα του NATO.

Οι ΗΠΑ παρουσιάζονται μόνο ως προστάτες και φίλοι των Γεωργιανών, ως εγγύηση για την εδαφική ακεραιότητα της χώρας μας. Αυτό οδηγεί στο εξής: οι εφημερίδες και τα περιοδικά της χώρας μας που κρατούν κριτική στάση απέναντι στην κυβέρνηση να τάσσονται υπέρ της προσχώρησης στο NATO.

Πίσω απ' αυτό έρχεται μια μαζική προπαγάνδα από το NATO, η οποία με αυτό το σκοπό έχει δημιουργήσει αρκετές δομές. Γι αυτό υπάρχει σύμφωνα με κάποιους το κέντρο πληροφοριών του NATO στην πρωτεύουσα Τιφλίδα. Μετά υπάρχουν δύο παραπτήματα του NATO στην Ανατολική και τη Δυτική Γεωργία. Αυτά τα γραφεία προπαγάνδας διαθέτουν χρήματα χωρίς τέλος, παράγουν περιοδικά, πληροφοριακά έντυπα, κόμικς για παιδιά, υλικά για σχολεία, διοργανώνουν εκδηλώσεις. Όλα με το μότο: «Το NATO φέρνει τη χαρά και την ευτυχία για ολόκληρο τον Γεωργιανό λαό.»

► To NATO θέλει να εξοπλίσει πάλι τη Γεωργία – με χρήματα που δεν πρέπει να σπαταληθούν. Είναι ο λαός ενήμερος ότι η Ρωσία μ' αυτό θα εκνευριστεί εκ νέου; Είναι πολύ δύσκολο να φανταστεί κανείς ότι η Μόσχα θα το αφήσει να συμβεί αυτό.

Οι ΗΠΑ έχουν ήδη κάνει ένα πρώτο βήμα για να εγκαταστήσουν στρατιωτική υποδομή την οποία οι Ρώσοι έχουν καταστρέψει. Αυτό είναι στην

πράξη ένα παιχνίδι με τη φωτιά το οποίο ο Σαακασβίλι και οι φίλοι του στις ΗΠΑ προωθούν. Η Ρωσία κάνει όλο και περισσότερο ξεκάθαρο από τον πρόσφατο πόλεμο ότι η στρατιωτική υποστήριξη των Γεωργιανών απ' τις ΗΠΑ πρέπει να σταματήσει. Οι περισσότεροι Γεωργιανοί είναι πεισμένοι ασφαλώς ότι θριασκόμαστε σε κίνδυνο.

► Εσείς ανήκετε στο κίνημα για την ειρήνη στη χώρα σας. Πόσο πραγματικά σημαντικό είναι αυτό; Θα μπορούσατε να βρείτε απήκνηση στο λαό;

Το κίνημά μας για την ειρήνη δεν είναι ακόμη πολύ παλιό, ουσιαστικά εδώ και 2 με 3 χρόνια είμαστε σημαντικά ενεργοί. Πέρα απ' όλα τα άλλα εμείς προσπαθούμε να προσελκύσουμε τους πρόσφυγες ώστε να συνάψουν πάλι τη φιλία μεταξύ των λαών της Οσετίας και της Αμπχαζίας. Επίσης τονίζουμε όλο και περισσότερο ότι η προσπάθεια να διατηρήσουμε την εδαφική ακεραιότητα της Γεωργίας με στρατιωτικά μέσα ήταν ένα μεγάλο λάθος. Οι αντιδράσεις στα επιχειρήματά μας ήταν ασφαλώς μέχρι τώρα ενθαρρυ-

ντικές. Σχετικά με αυτά εμείς προσπαθούμε να αναπτύξουμε καλές επαφές με τους Οσέτιους και τους Αμπχαζίους. Επίσης βοηθούμε στο να αναπτυχθούν πάλι ειρηνικές και φιλικές σχέσεις μεταξύ των προσφύγων και των μέχρι πρότινος γειτόνων και φίλων τους. Ένα πολύ σημαντικό πεδίο δράσης για μας είναι να αναλύουμε την πολιτική κατάσταση στον Καύκασο. Δυστυχώς οι περισσότερες πληροφορίες που κυκλοφορούν είναι πολύ μονοπλευρες: είτε φιλοαμερικανικές είτε φιλορωσικές. Εμείς όμως θέλουμε μια αντικειμενική εικόνα της κατάστασης.

► Πώς αντιδρά η γεωργιανή κυβέρνηση απέναντι σας;

Θα ήταν υπερβολικά παρατραβηγμένο να λέγαμε ότι η πολιτική ατμόσφαιρα στη χώρα μας έχει έστω και λίγο να κάνει με τη δημοκρατία. Κάθε φωνή η οποία τοποθετείται υπέρ της επαναδημιουργίας φιλικών σχέσεων με τη Ρωσία, την Αμπχαζία και την Ν. Οσετία καταπιέζεται. Το ίδιο ισχύει για όλες τις δηλώσεις ενάντια στην ένταξη της Γεωργίας στο NATO.

► Πώς φαίνεται αυτό συγκεκριμένα; Υπάρχουν διώξεις;

Κατ' αρχήν θα ήθελα να κατονομάσω τη μαζική νατοϊκή προπαγάνδα. Κατά δεύτερον, ακτιβιστές του κινήματος της ειρήνης βασανίζονται ανοιχτά. Υπάρχουν συλλήψεις, άνθρωποί μας δέχονται απειλητικά τηλεφωνήματα από τη γεωργιανή μουσική υπηρεσία ή απειλούνται και ελέγχονται στο δρόμο από τους πράκτορες της. Ένας συναγωνιστής μας συνελήφθη για λίγες μέρες και μάλιστα απ' την αντικατασκοπία η οποία υπάγεται στο υπουργείο Εσωτερικών. Κρατήθηκε και εξυβρίστηκε για 6 ώρες. Τελικά ξυλοκοπήθηκε από 5 ανθρώπους της μουσικής υπηρεσίας. Αυτή ήταν η πιο ακραία περίπτωση. Γι' αυτό γίνεται προσπάθεια να μπλοκαρίστούν όλες οι πληροφορίες οι οποίες

Παρέλαση ρωσικών στρατευμάτων. Η Ρωσία κάνει όλο και περισσότερο ξεκάθαρο από τον πρόσφατο πόλεμο ότι η στρατιωτική υποστήριξη των Γεωργιανών απ' τις ΗΠΑ πρέπει να σταματήσει.

αντιδρούν στην επίσημη προπαγάνδα ή φωνάζουν για την επαναδημιουργία φιλικών σχέσεων με τη Ρωσία ή φέρουν αντιρρήσεις στην ένταξη στο NATO. Οι αντίπαλοι του NATO δεν έχουν λόγο ούτε στις εφημερίδες και τα περιοδικά ούτε στα πλεκτρονικά μέσα, προφανώς υπάρχουν στη σύνταξη ισχυρές συμφωνίες. Συνέχεια τυπώνουμε πληροφοριακό υλικό. Όμως δεν φτάνουμε πολύ μακριά γιατί τα κιόσκια των εφημερίδων αρνούνται να το διακινήσουν. Και όταν δεν αρνούνται, τα υλικά κατάσχονται από τις Αρχές.

► Θα μπορούσατε τουλάχιστον στο Ίντερνετ να εκφραστείτε;

Στην αρχή ναι, αλλά έχει γίνει πολύ πολύπλοκο. Βρισκόμαστε μάλιστα κοντά στο να ιδρύσουμε μια ιστοσελίδα ή οποία όμως θα αφεθεί να λειτουργήσει μόνο όταν η πολιτική κατάστασης αλλάξει. Ελπίζουμε ότι αυτό δεν θα διαρκέσει πολύ γιατί η κυβέρνηση του Σαακασβίλι δεν μπορεί αιωνίως να έχει το λαό σε αυτή την πίεση.

► Πώς θα χαρακτηρίζατε τον Σαακασβίλι; Χαρισματικό πήγετο ή τυχοδιώκτη(?)

Έναν ανεύθυνο τυχοδιώκτη. Είναι φιλάρεσκος, θέλει να κάνει εντύπωση, είναι ασταθής. Δεν πιστεύω ότι σκέφτεται προσεκτικά τις αποφάσεις του. Φυσικά υπάρχουν επίσης γι' αυτόν συγκεκριμένοι αντικειμενικοί περιορισμοί – αλλά ασφαλώς είχε αρκετά περιθώρια για λογικές αποφάσεις. Δυστυχώς όμως πήρε τις περισσότερες φορές παράλογες. Ακόμη και η υπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ, Κοντολίζα Ράις το είχε προειδοποιήσει να μην προχωρήσει στρατιωτικά ενάντια στη Ν. Οσετία, αλλά αυτό μια φορά δεν τον επηρέασε.

► Πώς θα χαρακτηρίζατε τον Βλ. Πούτιν και τον Ντ. Μεντβέντεφ, τον πρωθυπουργό και τον πρόεδρο της Ρωσίας;

Και οι δύο είναι σκληροί σκακιστές. Είναι κληρονόμοι του καθεστώτος Γιέλ-

τσιν, αντιπρόσωποι της ολιγαρχικής μπουρζουαζίας της Ρωσίας. Βλέπουν τη χώρα τους και τις διεθνείς σχέσεις με τα μάτια των εκατομμυριούχων και υπερασπίζονται συνεπώς σε πρώτη γραμμή τα συμφέροντα της ολι-

γαρχίας. Μετά σε δεύτερη μοίρα έρχονται τα συμφέροντα του απλού λαού – αυτή η εκτίμηση ισχύει επίσης και για την καθοδήγησή τους κατά τη διάρκεια του πολέμου στην γεωργιανορωσική διαμάχη. ▲

Εκδήλωση για την Ειρήνη

Tη Δευτέρα 26 Μαΐου, με πρωτοβουλία της Επιτροπής Ειρήνης Καλαμαριάς και τη συνεργασία του Συλλόγου Γονέων και του Συλλόγου Διδασκόντων του 8ου Δημοτικού Σχολείου Καλαμαριάς, έγινε στην αυλή του σχολείου εκδήλωση με θέμα την Ειρήνη. Η ανταπόκριση δασκάλων και παιδιών ήταν συγκινητική. Η γιορτή ξεκίνησε με σύντομες ομιλίες του Διευθυντή του σχολείου και ενός μέλους της Επιτροπής Ειρήνης για το τι σημαίνει πόλεμος, τις συνέπειες του πολέμου, για τη ρίζα του πολέμου που βρίσκεται στα οικονομικά συμφέροντα των ισχυρών, για την αξία της ειρήνης. Στη συνέχεια κάθε τάξη παρουσίασε τραγούδια και ποιήματα για την ειρήνη. Ιδιαίτερη εντύπωση έκαναν οι απαγγελίες των παιδιών της ΣΤ' τάξης για την ειρήνη με κείμενα που, όπως πληροφορηθήκαμε, τα είχαν ετοιμάσει τα ίδια. Συγχαρητήρια και σ' αυτά και στο δάσκαλό τους. Η συνέχεια δόθηκε με μπογιές, πινέλα και μαρκαδόρους. Τα παιδιά ζωγράφισαν πανό και πλακάτ με αντιπολεμικό περιεχόμενο, που στο τέλος κρεμάστηκαν στα κάγκελα της αυλής.

Αφήσαμε στα παιδιά καπέλα και μπλουζάκια με το σόμα της Ειρήνης, προσφορά της ΕΔΥΕΘ. Με τη νέα σχολική χρονιά σκοπεύουμε να συνεχίσουμε και σε άλλα σχολεία της Καλαμαριάς, πάντα σε συνεννόηση με τους Συλλόγους Γονέων και τους δασκάλους.

Επιτροπή Ειρήνης Καλαμαριάς

Τα παιδιά στην Καλαμαριά ζωγραφίζουν για την Ειρήνη.

NATO - ΕΕ - ΗΠΑ - Ρωσία Συνεργασίες, ανταγωνισμοί και εξοπλισμόί

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΤΟΥΝΙΑΔΑΚΗ

Υποναύαρχου (ε.α.) ΠΝ,
μέλος της Κίνησης για την Εθνική Άμυνα (ΚΕΘΑ)

Συνεργασίες και ανταγωνισμοί

Εκείνο, που συνήθως δεν τονίζεται, όσο θα έπρεπε, είναι το πεδίο των συνεργασιών μεταξύ δυτικών και Ρωσίας. Ας θυμηθούμε λοιπόν, ότι η Ρωσία συνέβαλλε στρατιωτικά στην παγίωση της κατάστασης, που δημιούργησαν / επέβαλλαν ΗΠΑ - NATO στην Βοσνία - Ερζεγοβίνη, διαθέτοντας στρατιωτικές δυνάμεις! Το NATO με την Ρωσία δημιούργησαν από το 1997 «μόνιμο κοινό συμβούλιο» και από το 2002 μέχρι σήμερα «συμβούλιο σύνδεσης». Αυτό σημαίνει, ότι παρά τις αντιθέσεις και τους ανταγωνισμούς συζητούν και συνεργάζονται στρατιωτικά σε πολλά ζητήματα. Ακόμα και σ' αυτό το θέμα της «αντιπυραυλικής άμυνας». Όχι σε όλα τα προγράμματά της φυσικά, αλλά σε ένα μέρος (την «αντιπυραυλική άμυνα θεάτρου επιχειρήσεων»), όπως έχει ξαναγραφτεί στο περιοδικό. Μη ξενάμε επίσης, ότι η Ρωσία συμμετέχει και σε στρατιωτικές επιχειρήσεις των NATO - ΗΠΑ, όπως η «ενεργή προσπάθεια» που διεξάγεται στην Μεσόγειο στα πλαίσια δήθεν της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας, αλλά και με την παροχή διευκολύνσεων στους επιδρομείς του Αφγανιστάν, κλπ.

Ένα ενδιαφέρον θέμα, που δεν έχει ξεκαθαρίσει δημόσια αν είναι ζήτημα συνεργασίας ή αντιπαράθεσης μεταξύ ΗΠΑ / NATO - Ρωσίας, είναι τα σχέδια του NATO για προστασία αγωγών πετρελαίου και φυσικού αερίου, που αποφασίστηκε στην σύνοδο κορυφής της Ρίγα (2006). Άραγε οι δυτικοί θα συνεργαστούν με τους Ρώσους σε συγκεκριμένες έστω περιπτώσεις; Λογαριάζουν να «προστατέψουν» μόνο αυτούς τους αγωγούς που βρίσκονται στα εδάφη μελών ή φιλικών χωρών; Ή μήπως περιμένει κανείς, ότι θα «προστατέψουν» μόνο αγωγούς και όχι τις πηγές τροφοδοσίας τους!

Τα «έργα και οι ημέρες» των ευρωνατοϊκών για επικυριαρχία είναι γνωστά. Η Ρωσία τους ανταγωνίζεται με αυξανόμενους ρυθμούς. Θυμίζουμε ενδεικτικά, ότι έχει ιδρύσει στρατιωτικούς συνασπισμούς στον αντίποδα του NATO και πιο πρόσφατα με την Λευκορωσία.² Δραστηριοποιείται

στρατιωτικά στην ανατολική Ασία, στον Αρκτικό και στον Ατλαντικό ωκεανό, πρόσφατα στην N. Αμερική. Άλλα και η ρώσικη αντίδραση στην γεωργιανή επέμβαση στην N. Οσετία, παρά τις όποιες διαφορές με την περίπτωση του Κοσσόβου, τι άλλο από περίτρανη επιβεβαίωση είναι, ότι ΗΠΑ, NATO, ΕΕ και Ρωσία, μέσα στους ανταγωνισμούς τους αντιμετωπίζουν ανάλογα ζητήματα με τις ίδιες μεθόδους; Και βέβαια η Μόσχα πιστή στα δυτικά πρότυπα, θα εγκαταστήσει ανά 7600 στρατιώτες σε N. Οσετία και Αμπχαζία.

Η κούρσα των εξοπλισμών και το παζάρι μιεθνών συνθηκών

Σε τέτοιο κλίμα ευδοκιμούν οι κούρσες των εξοπλισμών: Η αμερικανική πυραυλική ασπίδα στήνεται στην Τσεχία και την Πολωνία, σε απόσταση αναπνοής από τα σύνορά της Ρωσίας (180 χλμ).³ Η Ρωσία πραγματοποίησε δοκιμή του νέου σούπερ-πύραυλου της, τον «Μπούλαβα» (Bulava), ικανού να εξοπλίζει τα υποβρύχια και να χτυπά ταυτόχρονα δέκα στόχους. Κατά την επίσκεψη μάλιστα του K. Παπούλια πληροφορηθήκαμε από τον B. Πούτιν, εκτός των άλλων, τα προσόντα του νέου ρώσικου πυραυλικού συστήματος «Ισκαντέρ». Ο πύραυλος δοκιμάστηκε με επιτυχία και κατά τη ρωσική πηγεία έχει τη δυνατότητα διεμβολίσης, οποιασδήποτε αντιπυραυλικής ασπίδας και φέρει πολλαπλές αποσπώμενες κεφαλές, οι οποίες μπορούν να έχουν και πυρονική γόμωση. Άλλα και οι δυτικοί πύραυλοι δεν πάνε πίσω! Π.χ. το νέο γαλλικό υποβρύχιο «Τρομερός», θα μεταφέρει 16 διπειρωτικούς πυραύλους. Μόνο εκείνοι που είναι υποψήφιοι να συμπεριληφθούν στην αμερικανο-νατοϊκή πυραυλική άμυνα είναι νομίζω αρκετοί να φέρουν τον όλεθρο! Πρόκειται για συστήματα διαφόρων ειδών, προελεύσεων και μεγάλων δυνατοτήτων.⁴

Ας μη ξενάμε επίσης, ότι πυρονικές δυνάμεις στην δύση, δεν είναι μόνο οι ΗΠΑ. Αμερικανικές πυρονικές βόμβες είναι αποθηκευμένες σε χώρες ΕΕ - NATO. Βρετανία και

Ο Βλαντιμίρ Πούτιν, Πρόεδρος της Ρωσίας και ο Γενικός Γραμματέας του NATO Jaap de Hoop Scheffer. Το NATO με την Ρωσία δημιούργησαν από το 1997 «μόνιμο κοινό συμβούλιο» και από το 2002 μέχρι σήμερα «συμβούλιο σύνδεσης».

Γάλλια διαθέτουν επίσης πυρονικά, ενώ ακόμη περισσότερες χώρες διαθέτουν και πυραυλικά συστήματα. Τελευταία⁵ ο Σαρκοζί ανακοίνωσε ότι θα μειώσει τις πυρονικές κεφαλές της χώρας του σε λιγότερες από 300. Άλλα και η Γερμανία στην λευκή της Βίβλο θεωρεί επιβεβλημένην τη γερμανική συμμετοχή στα νατοϊκά πυρονικά προγράμματα σε αναλογία με τον ρόλο της στην συμμαχία.⁶ Δεν μπορούμε να παραβλέψουμε ακόμα, ότι το Ισραήλ, αν και είναι μέλος της ΔΕΑΕ, δεν έχει υπογράψει την συνθήκη για την μη διάδοση των πυρονικών όπλων, ούτε έχει διαψεύσει αλλά και ούτε έχει επιβεβαιώσει, ότι κατέχει πυρονικά όπλα.⁷

Η συμφωνία για τις Συμβατικές στρατιωτικές Δυνάμεις στην Ευρώπη (CFE), κάλυπτε τις δυνάμεις των χωρών από τον Ατλαντικό μέχρι τα Ουράλια. Η συμφωνία προέβλεπε τον περιορισμό του αριθμού του διατιθέμενου από τις χώρες της περιοχής βαρέως επιθετικού οπλισμού, όπως: άρματα, πυροβόλα, ελικόπτερα, αεροσκάφη κ.α. Επίσης προέβλεπε την διεξαγωγή ελέγχων, ώστε να επιβεβαιώνεται η διατήρηση του οπλισμού στο προβλεπόμενο από την συμφωνία όριο. Από το 1992 μέχρι σήμερα έχει επιβεβαιώθει η καταστροφή 60.000 μονάδων οπλισμού.⁸ Επίσης ο ίδιος ο Πούτιν ανέφερε, ότι σε εφαρμογή της συνθήκης CFE η Ρωσία μείωσε κατά 300.000 τον στρατό της και απομάκρυνε συμβατικές δυνάμεις της πέρα από τα Ουράλια.⁹ Η Μολδαβία η Γεωργία και οι χώρες του NATO δεν έχουν επικυρώσει την αναθεωρημένη Συνθήκη του 1999, που έχουν

επικυρώσει Ρωσία, Καζακστάν, Ουκρανία και Λευκορωσία. Τον Δεκέμβρη 2007 η Μόσχα ανακοίνωσε την αναστολή εφαρμογής της συνθήκης. Η απόφαση αυτή πάρθηκε «εξαιτίας των εξαιρετικών καταστάσεων, που πλήττουν την ασφάλεια της Ρωσίας και που απαιτούν άμεσα μέτρα».¹⁰

Στο παζάρι όμως δεν έχει μπει μόνο η συνθήκη CFE. Το 2000 η Ρωσία επικύρωσε την συμφωνία του 1993, για τον περιορισμό των στρατηγικών εξοπλισμών (ΣΤΑΡΤ-2). Ενώ το ΚΚΡΟ μιλούσε για «οριστικό αφοπλισμό» της χώρας, ο Πούτιν εξηγούσε ότι η απόφαση αυτή «θα επιτρέψει στη Ρωσία να διατηρήσει και να εκσυγχρονίσει την πυρονική της ασπίδα», καθώς και να κατανείμει κονδύλια σε συμβατικές δυνάμεις.¹¹ Μήπως, όμως αυτό σημαίνει, ότι μετά τον Δεκέμβρη 2007 είναι δυνατό η Ρωσία να έχει αποκτήσει τη δυνατότητα να μετακινήσει πάλι δυτικά των Ουραλίων, ή γιατί όχι να κατασκευάσει νέα συμβατικά, αφού έχει απαλλαχτεί από τις δεσμεύσεις της συνθήκης CFE; Πολύ περισσότερο που δεν δέχεται επιθεωρήσεις! Επομένως έχουμε αδιαφάνεια στους συμβατικούς εξοπλισμούς, άρα κακυποψία και άρα ακόμη μεγαλύτερη ένταση!

Η Μόσχα απειλεί επίσης ν' αποσυρθεί από την Συνθήκη για την Απαγόρευση των Πυρονικών Πυραύλων Μέσου Βεληνεκούς (INF) του 1987, επικαλούμενη μεταξύ άλλων και σ' αυτή την περίπτωση τη «αντιπυραυλική συνεργασία» Ουάσιγκτον – Βαρσοβίας - Πράγας. Την 19/2/07 ο επικεφαλής των ρωσικών πυραυλικών δυνάμεων, στρατηγός Νικολάι Σολοφτσόφ (αλλά και άλλοι πιο πρόσφατα) είχε

δηλώσει, ότι νέοι ρωσικοί πύραυλοι μεσαίου βεληνεκούς θα μπορούσαν στο μέλλον να «στοχεύουν την Τσεχία και την Πολωνία».¹²

Όσο για τις ΗΠΑ, κι εκείνες έχουν λυμένα τα χέρια, έχοντας αποχωρήσει το 2001 από την Αντιβαλλιστική Συνθήκη (ABM) του '72, μη εφαρμόζοντας ουσιαστικά τη Συνθήκη για τη Μη Διάδοση των Πυρηνικών (NPT) αφού φυλάσσει πυρηνικά όπλα σε μη πυρηνικές χώρες και χρησιμοποιώντας κάθε παραθυράκι της INF για να αναπτύσσουν νέους πυραύλους μέσου βεληνεκούς! Ακόμα το 2006 το υπουργείο άμυνας των ΗΠΑ διατάχθηκε «να αναπτύξει δυνατότητες, σχέδια για να διασφαλίσει την ελευθερία δράσης στο Διάστημα...». Το σχετικό έγγραφο διευκρίνιζε σχετικά: «... Προτεινόμενες συμφωνίες ή περιορισμοί για τη μη διασπορά των όπλων δεν πρέπει να παρεμποδίσουν τα δικαιώματα των ΗΠΑ...»¹³

Τα κέρδη επίσης από τους εξοπλισμούς είναι πολλαπλά και τεράστια. Το 2007 η αειά των εξαγωγών όπλων της Ρωσίας υπολειπόταν ελάχιστα εκείνης των αμερικανικών εξαγωγών (7δις. - 7,45δις.). Πρώτη στις εξαγωγές πολεμικού υλικού το 2007 ήταν η Αγγλία, με 19 δις. \$, ή 33% του συνόλου. Όλοι μπορούν να αντιληφθούν τι θα σημάνει για την ισορροπία δυνάμεων, η εξαγωγή από πλευράς Ρωσίας συγκεκριμένου στρατιωτικού εξοπλισμού σε χώρες αντιπάλους των ΗΠΑ, όπως π.χ. Ιράν, Συρία. Άλλα σημαντικές είναι οι ρωσικες εξαγωγές όπλων σε Κίνα, Ινδία και Βενεζουέλα.¹⁴

Στον τομέα των εξοπλισμών λοιπόν έχομε μια διελκυστίνδα: Αντιπυραυλική άμυνα οι μεν, νέους υπερ-πυραύλους οι δε. Στους συμβατικούς εξοπλισμούς οι μεν έχουν παγώσει την αναθεωρημένη συμφωνία, οι δε αναστέλλουν εξολοκλήρου την εφαρμογή της.

Είναι λυπηρό! Πριν από την διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, οι λαοί μάθαιναν με ικανοποίηση για νέες συμφωνίες περιορισμού πυραύλων, πυρηνικών, ή συμβατικών όπλων. Ήταν κάτι που συνέβαλε στην ύφεση και στην ειρήνη. Σήμερα δυστυχώς οι λαοί δεν μπορούν να περιμένουν κάτι ανάλογο! Οι συσχετισμοί έχουν αλλάξει. Οι ανταγωνιστές αλλού συγκρούονται αλλού συνεργάζονται. Χρησιμοποιούν τις ίδιες μεθόδους. Δεν στοχεύουν στην ειρήνη! Οι διεθνείς συνθήκες χρησιμοποιούνται σαν διαπραγματευτικά χαρτιά, στην προσπάθεια των δυτικών ή ανατολικών ιμπεριαλιστών να κερδίσουν νέες ζώνες επιρροής και νέα σημεία υπεροχής απέναντι σε σημερινούς, ή μελλοντικούς τους, μικρούς ή μεγάλους ανταγωνιστές. Τελικά οι συμφωνίες χρησιμοποιούνται έτσι, ώστε να αυξήσουν τα κέρδη των γιγαντιαίων βιομηχανιών στρατιωτικού εξοπλισμού δυτικών και ανατολικών ιμπεριαλιστών!

Ίσως είναι φυσικό, κάποιος να καίρεται θεωρώντας, ότι οι ΗΠΑ βρήκαν τον δάσκαλο τους (την Ρωσία). Φθάνει

όμως, να θυμηθούμε πόσες ελπίδες είχαν στηρίξει αρκετοί στην ΕΟΚ (τότε) θεωρώντας την εξισορροπητική δύναμη απέναντι στις ΗΠΑ. Στο τέλος όμως, η ΕΕ όπως και η Γαλλία με την Γερμανία μεμονωμένα συμπορεύτηκαν με ΗΠΑ και NATO, με ελάχιστες διαφοροποιήσεις. Έτσι και σε ότι αφορά τις σχέσεις ευρωνατοϊκών – Ρωσίας: συνεργάζονται / συμπορεύονται μέχρι εκεί, που αρχίζουν να θίγονται τα συμφέροντα τους και όσο δεν θίγονται οι σφαίρες επιρροής του καθενός. Στον κόσμο που ζούμε, δεν ισχύει πλέον το διεθνές δίκαιο! Πολύ περισσότερο δεν λαμβάνονται υπόψη: «κοινή κουλτούρα», πατροπαράδοτες φιλίες, ορθόδοξα ή μουσουλμανικά τόξα κτλ, εκτός εάν και όποτε εξυπηρετούν τα συμφέροντα των «μεγάλων».

Η κλιμάκωση της έντασης, συνοδευόμενη από την κούρσα των εκατέρωθεν εξοπλισμών, συνεχίζεται επικίνδυνα ανάμεσα στις υπερδυνάμεις! Ας ελπίσουμε, ότι θα μείνουν στα όρια μιας έστω αυξομειούμενης έντασης και ότι δεν θα συνεχίσουν τις στρατιωτικές επεμβάσεις, ή ακόμα χειρότερα δεν θα φθάσουν σε απευθείας αναμέτρηση! Ας ελπίσουμε επίσης, ότι δεν θα σμίξουν τις δυνάμεις τους για να αντιμετωπίσουν στρατιωτικά έναν ή περισσότερους μελλοντικούς ανταγωνιστές (π.χ. Ιράν, Κίνα κ.α.)!

Οι ελπίδες όμως από μόνες τους δεν αρκούν! Το διεθνές κίνημα ειρήνης στον αγώνα του: κατά των ξένων βάσεων, κατά της συσσώρευσης συμβατικών ή στρατηγικών όπλων, κατά των άδικων πολέμων, στον αγώνα του κατά των ιμπεριαλιστών, στηρίζεται πλέον κυρίως στις δικές του δυνάμεις. Στις δυνάμεις όλων μας! Και σ' αυτό τον τομέα, έχουμε σημαντικές προόδους: με παγκόσμια συνέδρια, διεθνείς συναντήσεις,¹⁵ ενώ πληθαίνουν οι λαϊκές κινητοποιήσεις. Πολλές από αυτές έχουν και πρακτικά αποτελέσματα τόσο στην χώρα μας, όσο και διεθνώς! Ενδεικτικά: στην Τουρκία, στην Ουκρανία, στην Τσεχία και στην Πολωνία, στην Ισπανία, στις ΗΠΑ, στην Βενεζουέλα και στην Βολιβία και σε τόσες και τόσες άλλες χώρες του κόσμου. Καλή συνέχεια!

Παραπομπές:

1. Εφημερίδα «Ριζοσπάστης», σελ 22, 15/7/07
2. Εφημερίδα «Ριζοσπάστης», σελ. 3, 21/8/08
3. Εφημερίδα «Ριζοσπάστης», σελ. 3, 21/8/08
4. Ιστοσελίδα της ΚΕΘΑ, <http://www.ketha.gr/artha.html>, Απρίλιος 2007
5. Εφημερίδα «Ναυτεμπορική», σελ. 26, 22/3/08
6. Εφημερίδα «Ριζοσπάστης», σελ. 4, 6/11/06
7. Εφημερίδα «Ριζοσπάστης», σελ. 21, 9/11/07
8. Επίσημη ιστοσελίδα του NATO
9. Εφημερίδα «Ελευθεροτυπία», 1/6/07
10. Επίσημη ιστοσελίδα του πρακτορείου Ιτάρ Τας, Μόσχα, 14/7/07
11. Εφημερίδα «Ριζοσπάστης», σελ 15, 15/4/07
12. Εφημερίδα «Ελευθεροτυπία», 21/2/07
13. Εφημερίδα «Ριζοσπάστης», σελ. 13, 20/10/06
14. Εφημερίδα «Το παρόν», σελ. 7, 14/9/08
15. Εφημερίδα «Ριζοσπάστης», σελ 20, 15/7/07

Οι συνέπειες από τους πολέμους, τις αμερικανικές βάσεις, τα πεδία βολής και ασκήσεων

Του ΝΙΚΟΥ ΦΩΤΙΑΔΗ

αντιπροέδρου της ΕΕΔΥΕ

Mε αφορμή τα δημοσιεύματα τύπου αυτών των ημερών για τα πεδία βολής Μακροπέτρας ΕΒΡΟΥ και των «ΛΟΦΩΝ» του Νομού ΦΛΩΡΙΝΑΣ αναφέρουμε μερικές από τις πιο χαρακτηριστικές περιπτώσεις συνεπειών από τους πολέμους, τις Αμερικανικές βάσεις, τα πεδία βολής και ασκήσεων των ΗΠΑ και των συμμάχων τους, για να δώσουμε μια μικρή εικόνα των εγκλημάτων των υπεριαλιστών.

Εκτός από τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας κατά τη διάρκεια του πολέμου, τα εγκλήματα συνεχίζονται και μετά τον πόλεμο. Το έγκλημα είναι διαρκές στην πρών Γιουγκοσλαβία ακόμα και σήμερα οι αναγγελίες θανάτου γράφουν: «πέθανε από καρκίνο...».

Η Φαλούτζα (Falludja) στο Ιράκ ήταν μια πόλη με 650.000 κατοίκους. Την άνοιξη του 2004 η πολεμική συμμαχία των ΗΠΑ κατέστρεψε την πόλη με τη χρήση χημικών όπλων λευκού φωσφόρου και βομβών ουρανίου. Το 2006 μετρήθηκαν στην Φαλούτζα (Falludja) 6000 νέες αρρώστιες. Το 70% ήταν αρρώστιες καρκίνου που παρουσίασαν παραμορφώσεις παιδιών από 1 ως 12 χρονών. Δυο χρόνια μετά τις βάρβαρες επιθέσεις εμφανίστηκαν οι αρρώστιες: λευχαιμία, σπυραιμία, μυνιγγίτιδα, όγκοι στο κεφάλι.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι όλα οφείλονταν στα όπλα που χρησιμο-

ποίσε η πολεμική συμμαχία των ΗΠΑ για να καταλάβει την πόλη. Οι συνέπειες φυσικά δεν έκαναν εξαίρεση ούτε στους στρατιώτες τους.

Για τις συνέπειες των βετεράνων της Αμερικής ακούγονται πολλά αν και έχει επιβληθεί άκρα του τάφου σιωπή. Ο υπεύθυνος πάντως σχεδιασμού για τα όπλα απεμπλουτισμένου ουρανίου που χρησιμοποιήθηκαν στους τελευταίους πολέμους των ΗΠΑ και των πολεμικών τους συμμάχων μύλησε για θανάτους στρατιωτών στα νοσοκομεία των ΗΠΑ.

Στην Ιταλία όμως είναι γνωστό ότι περισσότεροι από 2.500 στρατιώτες

παραπονέθηκαν, πως μετά τις επεμβάσεις στο Κοσσυφοπέδιο-πρώην Γιουγκοσλαβία, στο Λίβανο, στο Ιράκ, στη Σομαλία και το Αφγανιστάν αρρώστησαν. Οι αρρώστιες ήταν συνήθως επιθετικοί όγκοι και άλλες μορφές καρκίνου. Περισσότεροι από 170 νέοι στρατιώτες στην Ιταλία έχουν πεθάνει. Στις 7 Ιούλη του 2008 πέθανε επίσης ο Τονίο Curraro στο στρατιωτικό νοσοκομείο της Ρώμης. Υπέφερε από επιθετικό καρκίνο των οστών. Ανήκε σε μια ομάδα αλεξιπτωτιστών η οποία το 2007 τοποθετήθηκε στο Λίβανο. Οι θεράποντες γιατροί του μίλησαν για επιθετικό καρκίνο.

Είναι γνωστή η αύξηση κρουσμάτων λευχαιμίας στα πεδία βολής.

Η λευχαιμία θερίζει στις αμερικανικές βάσεις στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο. Σε πρόσφατη συνεδρίαση ειδικών στο Βερολίνο θεβαϊάθηκε η αύξηση λευχαιμίας στα παιδιά. Αναζητήθηκαν πολλές αιτίες. Κουβέντα θέβαια για τις στρατιωτικές βάσεις..

Όλοι ομως γνωρίζουμε ότι στο Αθιάνο, την πολύ γνωστή σε μας Αμερικανική βάση, από όπου θομβαρδίζονταν μέρες η πρώην Γιουγκοσλα-

βία, διαπιστώθηκε σε έρευνα που έγινε το 2006 η αύξηση μιας ιδιαίτερης μορφής χρόνιας λευχαιμίας.

Γνωστοί είναι επίσης οι αγώνες του Ιταλικού λαού ενάντια στην Αμερικανική βάση στη Βιντσέντζα της Ιταλίας. Με λαϊκό δημοψήφισμα θέλουν πλέον οι Ιταλοί να διώξουν τη βάση της Βιντσέντζα.

Σε ό,τι αφορά τώρα τα πεδία θολής τα πράγματα είναι πολύ χειρότερα. Είναι γνωστή η αύξηση κρουσμά-

των λευχαιμίας στο πεδίο θολής του Γκράφεν Βερν (Grafen Worm). Παρόλα αυτά ομως μέχρι σήμερα έχει επιβληθεί μια απίστευτη σιωπή για τη ρίψη οιδίων ουρανίου στο τεράστιο αυτό πεδίο θολής. Αυτό ομως που γίνεται στο Αφγανιστάν ξεπερνά τη φαντασία των πιο διεστραμμένων ανθρωποιδών.

Στο Αφγανιστάν επιλέχτηκε μια τεράστια περιοχή δοκιμών όλων των ειδών νέων όπλων. Θέλουν να εκτιμήσουν τις συνέπειες των μικροκυμάτων από τα σύγχρονα όπλα με ιονίζουσα ακτινοβολία που έχει αποδειχτεί ότι ευθύνεται για τα κρούσματα λευχαιμίας. Φρικτές οι εικόνες από την περιοχή αυτή δοκιμών νέων όπλων που φτάνουν στη Δύση. Ένας μικρός σωρός κρέας όλο κι όλο, ότι απομένει συνήθως από τον άνθρωπο. Μεγάλες πληγές στο δέρμα που οδηγούν κατευθείαν στο θάνατο. Εκεί τα παιδιά γεννιούνται με δυο κεφάλια και πεθαίνουν γρήγορα. Οι άνθρωποι φτύνουν αίμα, κατουρούν αίμα και αφοδεύουν αίμα. Στην περιοχή Tora Bora οι γυναίκες χάνουν την ικανότητα να βαδίσουν, δεν μπορούν να τρέξουν.

Αλήθεια ποιες είναι οι συνέπειες από τις αμερικανικές βάσεις στη Σούδα της Κρήτης, στο Άκτιο της Πρέβεζας, στα πεδία θολής του Κιλκίς και όπου αλλού υπάρχουν στη χώρα μας. Οι λαοί πλέον συνειδηποιούνται ότι αυτούς τους τεράστιους κινδύνους και παίρνουν την υπόθεση στα χέρια τους. Και όταν οι λαοί θέλουν μπορούν!

Μικρό, μέγα παράδειγμα οι κινητοποιήσεις των κατοίκων της περιοχής του ΠΕΔΙΟ «ΛΟΦΩΝ» του Νομού Φλωρίνας που τις στρατιωτικές ασκήσεις που επρόκειτο να πραγματοποιήθουν σε αυτό το πεδίο θολής. Να το πούμε λοιπόν άλλη μια φορά, για να μην το πούμε μια φορά λιγότερο: **ΕΞΟ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ - ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΘΟΛΗΣ «ΟΠΟΥ ΑΣΚΟΥΝΤΑΙ ΒΡΙΖΟΝΤΑΣ ΞΕΝΟΙ ΦΑΝΤΑΡΟΙ»...** ▲

«ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρόεδρος επικοινωνιακού προφίλ, πολέμιος της Τρομοκρατίας, πιστός στις παραδόσεις του Αμερικάνικου Ιμπεριαλισμού.»

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΖΑΡΚΑΔΟΥΛΑ
μέλους της Γραμματείας της ΕΕΔΥΕ

Mε τον Ομπάμα να βρίσκεται μια σπιθαμή μπροστά από τον Μακέιν στις δημοσκοπήσεις, αυτές οι εκλογές δεν είναι θρίλερ, είναι στήριαλ. Κυρίως, επειδή το αποτέλεσμα μπορεί να φέρει αλλαγές μόνο στους δείκτες τηλεθέασης.

Ο Μπαράκ Ομπάμα (υποψήφιος των Δημοκρατικών) έχει στο μανίκι του αρκετούς επικοινωνιακούς άσσους. Είναι μαύρος, νέος, οικογενειάρχης, ικανός ρύτορας, με τη στήριξη των κοσμικών του Χόλυγουντ και λοιπών τηλεαστέρων. Με τα χαρτιά αυτά κέρδισε τον αγώνα του χρίσματος ως υποψηφίου κόντρα στην Χίλαρι Κλίντον. Κατά τα λοιπά και ουσιώδη, πλήρης συμφωνία...

Στα σημεία κερδίζει ο Ομπάμα και τον Τζον Μακέιν (υποψήφιο των Ρεπουμπλικάνων), που σαν αντιστάθμισμα έσπευσε να χρίσει υποψήφιο για αντιπρόεδρο γυναίκα. Γυναίκα, δηλαδή σημειολογικά ενδιαφέρον και μέριμνα για την οικογένεια και τα καθημερινά προβλήματα. Όπως ας πούμε αποδείχτηκε από το παράδειγμα της Μάργκαρετ Θάτσερ ή της Άνγκελα Μέρκελ. Γνήσια φιλολαϊκή (γυναικεία) πολιτική!

Νέος ο Ομπάμα σε σχέση με τον πλικιωμένο Μακέιν ευαγγελίζεται την αλλαγή. Χρεώνει τα σημερινά προβλήματα που συνθλίβουν τον αμερικανικό λαό στις κυβερνήσεις Μπους της τελευταίας δεκαετίας. Επιρρίπτει στην πολιτική των Ρεπουμπλικάνων την ευθύνη για το χτύπημα από το ντόμινο της διεθνούς οικονομικής

κρίσης. Βέβαια τηρεί σιγήν ιχθύος για την σύμπνοια των δύο κομμάτων στην αντιλαϊκή οικονομική πολιτική και την όμοια στάση των Δημοκρατικών με την προηγούμενη κυβέρνηση Κλίντον. Την ώρα που η ανεργία, η συμπίεση των μισθών και η έλλειψη στέγης γίνονται εφιάλτης για τους Αμερικανούς ο Ομπάμα υπόσχεται την αλλαγή στην οικονομική πολιτική με μείωση των φόρων για εισοδήματα κάτω από ...250 χιλιάδες δολάρια! Την ίδια ώρα ο Μακέιν καθησύχαζε ότι όλα βαίνουν καλώς στην οικονομία.

Στην Αμερική των αντιθέσεων και του υφέρποντος ρατσισμού, το χρώμα του δέρματος του Ομπάμα μπορεί να

παραπέμπει καταρχήν σε φτωχά καταπιεσμένα στρώματα. Ο ίδιος όμως ούτε με τα στρώματα αυτά συντάσσεται προεκλογικά ούτε και από αυτά προέρχεται.

Ο απόφοιτος του Χάρβαρντ, με πάτερα επίσης απόφοιτο αυτού του αριστείου της αμερικάνικης αφρόκρεμας, έχει μάλλον περισσότερη σχέση με το πράσινο χρώμα του δολαρίου. Άλλωστε πόσο το χρώμα του δέρματος επηρεάζει την πολιτική στάση φαίνεται και από την ευαισθησία της επίσης μαύρης Κοντολίζα Ράις και του προκατόχου της Κόλιν Πάουελ στην άσκηση της γνωστής αμερικάνικης εξωτερικής πολιτικής.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΦΡΕΓΑΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΡΑΒΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Η ΕΕΔΥΕ απαιτεί από την κυβέρνηση να αποσύρει αμέσως τα ελληνικά πολεμικά πλοία από τη μεσογειακή ΝΑΤΟϊκή δύναμη ώστε να μη συμμετάσχουν στις περιπολίες της στην Αραβική Θάλασσα, πράγμα που νομιμοποιεί και καθιερώνει την επέκταση της δράσης του ΝΑΤΟ και στο ρόλο του σε παγκόσμιο χωροφύλακα υπεράσπισης των συμφερόντων των ιμπεριαλιστών και της νέας τάξης τους.

Η ΝΑΤΟϊκή παρουσία και σε αυτήν την περιοχή επιβεβαιώνει και ενισχύει την επιθετικότητα του ιμπεριαλισμού κατά των λαών του Ιράκ και του Αφγανιστάν. Είναι στο πλαίσιο της προετοιμασίας επέμβασης και των απειλών κατά του Ιράν. Κάνει ακόμα ένα βήμα προς μια νέα πολεμική επιχείρηση στη Μέση Ανατολή και στην τρομοκράτηση του ιρανικού λαού. Είναι συνέχεια της προκλητικής δράσης του Ισραήλ σε βάρος των Παλαιστινίων και της επιθετικότητας που αναπτύσσει σε βάρος του Ιράν.

Η επιλογή της συμμετοχής ελληνικού πολεμικού πλοίου στη ΝΑΤΟϊκή αποστολή που θα δρα στην Αραβική Θάλασσα αποδεικνύει τα ψέματα της ελληνικής κυβέρνησης σχετικά με τα πρόσφατα κοινά ελληνοϊσραηλινά γυμνάσια που προσπάθησε να κρατήσει μυστικά από τον ελληνικό λαό. Και ακόμη δείχνει το πόσο βαθιά έχουν ενταχθεί οι ελληνικές ένοπλες δυνάμεις στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς για επέμβαση στο Ιράν και στην οποία η χώρα μας δε θα είναι αμέτοχη με τη συνολική ευθύνη της κυβέρνησης.

Γ' αυτό καταδικάζουμε αυτή την πολιτική που ακολουθεί η ελληνική κυβέρνηση, η οποία ακολουθεί πιστά την πολιτική όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων με την πρόσδεση στο Νατοϊκό άρμα των πολέμων και της τρομοκρατίας, που έχει οδηγήσει τη χώρα στην ολοένα και μεγαλύτερη συμμετοχή της σε στρατούς κατοχής και σε επιθετικές στρατιωτικές αποστολές εκτός συνόρων.

Το φιλειρηνικό, αντιιμπεριαλιστικό και αντιπολεμικό κίνημα χρειάζεται να δράσει πιο αποφασιστικά και μαχητικά για να επιστρέψουν όλες οι ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις που βρίσκονται εκτός συνόρων, για τον απεγκλωβισμό της χώρας μας από τα επιθετικά σχέδια των ιμπεριαλιστών ΗΠΑ, ΝΑΤΟ και Ε.Ε.

Το Γραφείο Τύπου της ΕΕΔΥΕ
7/8/2008

Κριτική ασκεί στον Μπους, και συνάκολουθα στον Μακέιν, ο Ομπάμα και για τον πόλεμο στο Ιράκ. Μάλιστα αυτή η κριτική φαίνεται να αποχεί τους μύχιους πόθους των Αμερικάνων που έχουν κουραστεί από τις απώλειες και το κόστος αυτής της επέμβασης. Ωστόσο ο ίδιος δεν υπόσχεται την απόσυρση των αμερικανικών στρατευμάτων από το Ιράκ εφόσον αναλάβει την Προεδρία, αλλά αντίθετα έχει ταχθεί υπέρ των επεμβάσεων προκειμένου να συλληφθεί ο Οσάμα Μπιν Λάντεν. Την πλήρη και ενεργητική στήριξη του υποσχέθηκε αντίθετα στο Ισραήλ, κουνώντας απειλητικά το δάχτυλο σε Ιράν και Συρία. Πιστός στην πάγια εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ, επιχειρηματολογεί για την διατήρηση της κυριαρχης ηγεμονικής τους θέσης και τη βελτίωση της ικανότητας στρατιωτικών επεμβάσεων σε ξένες χώρες.

Άλλωστε όχι μόνο η αλλαγή του Προέδρου δεν φέρνει κοσμογονικές αλλαγές στην εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ, αλλά ούτε καν η εναλλαγή των δύο κομμάτων στην εξουσία. Κυβέρνηση Δημοκρατικών (Κλίντον) ανέλαβε τον «ανθρωπιστικό βομβαρδισμό» της πρώην Γιουγκοσλαβίας, κυβέρνηση Ρεπουμπλικάνων (Μπους) ανέλαβε την δημοκρατική αντιτρομοκρατική ισοπέδωση σε Αφγανιστάν και Ιράκ.

Ας επιμένουν άδικα ορισμένοι να προφητεύουν το Μεσσία στο πρόσωπο του Ομπάμα, που θα φέρει τάχα την ειρήνη και τη δικαιοσύνη στη γη δια της Ουάσιγκτον. Τα επικοινωνιακά παιχνίδια θολώνουν την πολιτική ουσία, αλλά δεν μπορούν να την εξαφανίσουν. Τα πεπραγμένα των δύο κομμάτων αλλά και συγκεκριμένα οι τοπιθετήσεις των υποψηφίων δεν αφήνουν περιθώρια αναμονής ή προσδοκιών. Μετά την μετακόμιση των ενοίκων του Λευκού Οίκου, η νέα κεφαλή, όποια και να είναι αυτή, θα έχει πολλά γραμμάτια να ξεχρεώσει σε εκείνους που την ανέδειξαν... ▲

ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

ΖΗΤΟΥΝ ΑΠΟ ΜΑΣ ΝΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΣΟΥΜΕ

ΓΙΑΤΙ ΤΟΥΣ ΑΚΟΥΜΕ;

Τεταρταίος πυρετός έχει πάσει τους δανειολήπτες στην χώρα μας για το αν η παγκόσμια οικονομική κρίση ξτυπήσει και την πόρτα μας. Και κανένας δεν αναρωτήθηκε μάτιπως τελικά η κρίση που θα ξτυπήσει την πόρτα μας, αν και εισαγόμενη, θα είναι εγχώρια και όλη δική μας.

Η κρίση μας ήρθε από της Ηνωμένες Πολιτείες το 2006, όταν εκείνες άρχισαν να χορηγούν δάνεια σε δανειολήπτες οι οποίοι δεν μπορούσαν να λάβουν ενυπόθηκο δάνειο λόγο του επιβαρημένου τραπεζικού τους ιστορικού.

Οι αμερικανικες τράπεζες όμως γνωρίζοντας ότι τα δάνεια αυτά είναι υψηλού κινδύνου φρόντισαν να τα πουλήσουν στην αποκαλούμενη subprime αγορά διανέμοντας έτσι το μεγάλο ρίσκο.

Όταν λοιπόν, όπως ήταν φυσικό, άρχισαν το ένα δάνειο μετά το άλλο να μην μπορούν να καλύψουν τις υποχρεώσεις τους, άρχισαν να φαίνονται τα πρώτα σημάδια της μεγάλης κρίσης.

Η συνέχεια λίγο πολύ γνωστή. Αύξηση των πλειστηριασμών μείωση του ρευστού και με την κεντρική τράπεζα της Αμερικής να τρέχει να καλύψει τις τρύπες που άφησαν πίσω τους οι ευρηματικοί ποντικοί - τραπεζίτες, οι οποίοι προσβλέποντας το γρήγορο και μεγάλο κέρδος αγνόησαν τις μακροπρόθεσμες συνέπειες των μεγαλόπινων σχεδίων τους.

Και κάπου εδώ παρουσιάζεται το πρώτο ερώτημα. Μα καλά είναι δυνατόν; Η Αμερική χρηματοδοτεί ιδιωτικές τράπεζες προκειμένου να καλύψουν τις υποχρεώσεις τους; Η «ΜΕΚΚΑ» του καπιταλισμού; Η χώρα που επιβάλει το οικονομικό μοντέλο της στις δένες χώρες να μην επεμβαίνουν με χρηματοδοτήσεις στις ιδιωτικές επιχειρήσεις για χάρη του υγιούς ανταγωνισμού; Μήπως εμείς έχουμε παρεξηγήσει κάτι ή μάτιπως υπάρχει ασυνέπεια και ασυνέχεια σε ότι κάνουν και ότι μας λένε;

Το θέμα όμως είναι εμείς τι κάνουμε. Και εμείς από ότι φαίνεται βρόκαμε και πάλι τον τρόπο να εκμεταλλευτούμε και αυτή την κρίση βγάζοντας περισσότερα χρήματα.

Σύμφωνα λοιπών με λεγόμενα ελλήνων τραπεζιτών είναι σχεδόν βέβαιο το ενδεχόμενο να αυξηθούν κατα-

κόρυφα τα επισφαλή δάνεια, τα δάνεια δηλαδή τα οποία δεν θα μπορούν να καλύψουν τις υποχρεώσεις τους, και για το λόγο αυτό αυξάνουν το περιθώριο κέρδους τους, τα λεγόμενα στα ελληνικά "spreads"...

Και κάπου εδώ παρουσιάζεται το δεύτερο ερώτημα. Πώς είναι ποτέ δυνατόν να φοβάσαι ότι δεν θα μπορέσουν οι δανειολήπτες να καλύψουν τις υποχρεώσεις τους, και εσύ να αυξάνεις τα περιθώρια κέρδους σου, κατά πολύ μάλιστα κάνοντας ακόμα πιο δύσκολη την περίπτωση να καταφέρει να αποπληρωθεί κάποιο δάνειο;

Το λογικό σε αυτή την περίπτωση θα ήταν να μειώσουν οι τράπεζες τα περιθώρια κέρδους τους, έτσι ώστε να μειωθούν ή να μείνουν στα ίδια επίπεδα τα επιτόκια, έχοντας σαν συνέπεια να μειωθούν ή τουλάχιστον να μην αυξηθούν τα επισφαλή δάνεια.

Το τρίτο και εύλογο ερώτημα είναι, το γιατί δεν βλέπουν οι τράπεζες μας πού οδένουμε; Τα μηνύματα από τους μεγάλους χρηματοπιστωτικούς οίκους του εξωτερικού δεν τα λαμβάνουν; Δεν καταλαβαίνουν πως έχοντας γνώμονα μόνο το γρήγορο και πολύ κέρδος δεν μπορούν να είναι μακροπρόθεσμα βιώσιμοι; Τόσο πολύ τους έχει τυφλώσει η αίγλη του γρήγορου κέρδους ή ξέρουν κάτι παραπάνω από όλους εμάς;

Μήπως δηλαδή κάτι άλλο έχουν στο μυαλό τους... μήπως πιστεύουν πως θα κερδίσουν τα μέγιστα τώρα και όταν θα έρθει το πλήρωμα του χρόνου θα γίνει και εδώ κάτι αντίστοιχο με την Αμερική;

Το ότι θα σπεύσει δηλαδή το Ελληνικό κράτος να χρηματοδοτήσει τις υποχρεώσεις των τραπεζών, και αν είναι έτοι δηλαδή τι μας λένε; ότι θα πληρώνουμε μεγαλύτερους τόκους για να ενισχύσουμε τα κέρδη των τραπεζών, και ότι αν δεν καταφέρουμε να τα πληρώσουμε θα βγάζουν σε πλειστηριασμό τις περιουσίες μας, και όταν βουλιάξει η οικονομία από την έλλειψη ρευστού θα έρθει το κράτος (δηλαδή πάλι εμείς) να ενισχύσει ξανά τις τράπεζες με ρευστό για να αποφευχθεί η κρίση;

Και αναρωτιέμαι ...σκέφτεται κανείς αυτά που μας λένε και εμείς ακούμε;

Αλέξανδρος

Σαρκοζί: άξιος συνεχιστής της «γκωλικής απόχρωσης» ιμπεριαλιστικής πολιτικής

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΑΥΡΟΥΛΗ

Δημοσιογράφου

Τον πρώτο χρόνο της προεδρίας του, ο Νικολά Σαρκοζί αποδείχτηκε εξαιρετικά αεικίνητος στο πεδίο της εξωτερικής πολιτικής και αν μη τι άλλο, ιδανικός εκφραστής των συμφερόντων του γαλλικού κεφαλαίου. Δεν είχε συμπληρώσει ούτε δύο μήνες στο μέγαρο των Ηλυσίων Πεδίων, όταν πραγματοποίησε την πρώτη του περιοδεία σε πρώην γαλλικές αποικίες και κατέστησε σαφές ότι θα επιδιώξει, με κάθε τρόπο, τη δυναμική επανεμφάνιση της Γαλλίας στο παγκόσμιο προσκήνιο, αρχής γενομένης από περιοχές από όπου το γαλλικό κεφάλαιο είχε, τα τελευταία χρόνια, εκτοπιστεί, κυρίως, από το αμερικανικό αλλά και από άλλα ευρωπαϊκά.

Ο Σαρκοζί, μιλώντας για «μελανά σημεία» στην ιστορία της γαλλικής αποικιοκρατίας αλλά αρνούμενος κατηγορηματικά να την καταδικάσει συλλήβδην, μετέβει στις Αλγερία, Τυνησία, Γκαμπόν και Σενεγάλη όπου πέτυχε εμπορι-

κές συμφωνίες και συνεργασία στον οικονομικό τομέα, πουλώντας, εκτός των άλλων, γαλλική πυρηνική τεχνολογία για «ειρηνικούς σκοπούς». Η εντυπωσιακότερη, ίσως, κίνηση ήταν η γαλλική παρέμβαση στην υπόθεση της απελευθέρωση των έξι υγειονομικών από τις λιβυκές αρχές, που οδήγησε σε μερικές ακόμη οικονομικές συμφωνίες αλλά και στην κατασκευή, από γαλλικά συμφέροντα, πυρηνοκίνητης εγκατάστασης για την «αφαλάτωση νερού!» Η συγκεκριμένη περιοδεία και τα αποτελέσματά της προκάλεσαν αντιδράσεις, κυρίως στο έτερο ήμισυ της ευρωπαϊκής «ατμομηχανής», τη Γερμανία, της οποίας ο υπουργός Εξωτερικών μίλησε ανοιχτά για «γαλλικό πλήγμα στα γερμανικά συμφέροντα».

Οι αντιδράσεις δεν πτόησαν τον Γάλλο Πρόεδρο, που συνέχισε με «αναγνωριστικές» επισκέψεις σε Μόσχα και Ουάσινγκτον, διαβεβαιώνοντας και τις δύο για «τις καλές

του προθέσεις» και για την «αδιαπραγμάτευτη συμμαχία» του, χωρίς να δεσμεύεται, επί της ουσίας, για τίποτε. Ενδεικτικό είναι ότι μιλώντας στο Κογκρέσο κατάφερε να κερδίσει τα χειροκροτήματα των Αμερικανών βουλευτών και γερουσιαστών, χωρίς, όμως, να κάνει ούτε μία σαφή αναφορά στο φλέγον ζήτημα του Ιράκ και φυσικά χωρίς να δεσμευτεί ούτε τότε ούτε αργότερα για την οποιαδήποτε πρακτική στρατιωτική βοήθεια του Παρισιού προς τα αμερικανικά κατοχικά στρατεύματα. Μήνες αργότερα, κατά τη διάρκεια της κρίσης στον Καύκασο, ο Σαρκοζί, από τη θέση του προεδρεύοντος της ΕΕ, κατάφερε να ισορροπήσει τη «σκληρή γλώσσα» προς τη Μόσχα, προκειμένου να τηρηθούν οι συσχετισμοί δύναμης εντός ΕΕ αλλά και με τις ΗΠΑ, με την μη λήψη, επί της ουσίας, κανενός είδους «τιμωρίας» προς τη Ρωσία. Αντίθετα, ολοκλήρωσε τις επαφές με Ρωσία - Γεωργία, μέσα από τις οποίες προέκυψε και η όποια συμφωνία εκεχειρίας, με θερμά χαμόγελα και χειραψίες συνεργασίας, κυρίως προς τη Μόσχα.

Το «στοίχημα» της Μέσης Ανατολής και των αναδυόμενων δυνάμεων Κίνας - Ινδίας

Η Γαλλία, διά του υπουργού Εξωτερικών, ενεπλάκη έντονα και στο Λίβανο και στο Παλαιστινιακό, όπου, εκτός των γνωστών ευχολογίων, στήριξε τα σχέδια της αμερικανικής διπλωματίας στο πλαίσιο της «ευρείας Μέσης Ανατολής», χωρίς να παραλείψει να «διαφοροποιηθεί» και να εμφανιστεί με «αυτόνομες» θέσεις σε κομβικά ζητήματα. Εξαιρετικά ενδιαφέρουσα αποδείχτηκε, καταρχάς, η επίσκεψή του στο Ισραήλ, όπου απούθυνε ομιλία και στη Βουλή. Έχοντας καλλιεργήσει το προφίλ του φιλο-ισραηλινού πήγέτη, «χάιδεψε τ' αυτιά» της ισραηλινής πολιτικής σκηνής κατακεραυνώνοντας το Ιράν και τις τυχόν προσπάθειές του για απόκτηση πυρηνικού όπλου δηλώνοντας ότι η Γαλλία «στέκεται στο πλευρό του Ισραήλ». Δεν δίστασε, όμως, την ίδια στιγμή, να θίξει δύο εξαιρετικά «ευαίσθητα» σημεία: τους εποικισμούς και το καθεστώς της ανατολικής Ιερουσαλήμ, όπου όχι απλώς πήρε αποστάσεις από την αμερικανική πολιτική, αλλά ουσιαστικά επικαλέστηκε τις σχετικές αποφάσεις του ΟΗΕ που οι ισραηλινές πηγεσίες ποδοπατούν περιφρονητικά εδώ και χρόνια.

Όσον αφορά, δε, στο Λίβανο, ο Σαρκοζί έγινε ο πρώτος ξένος πήγέτης που συναντήθηκε με τον Πρόεδρο Σουλεϊμάν, η ανάδειξη του οποίου αποτελούσε και τον πρώτο όρο της εφαρμογής της συμφωνίας της Ντόχα, τον Μάη, μεταξύ των αντιτιθέμενων λιβανικών πολιτικών συμμαχιών. Αμέσως μετά, δε, από την αποκατάσταση των λιβανο-συριακών διπλωματικών σχέσεων, που δεν υπήρχαν για δεκαετίες (κίνηση που επιδιώχθηκε έντονα παρασκηνιακά από το Παρίσι ως απόδειξη των συριακών «καλών προθέσεων»

προς τη Βηρυτό), ο Σαρκοζί έγινε και ο πρώτος δυτικός πήγέτης που επισκέφτηκε τη Δαμασκό μετά από τουλάχιστον πέντε χρόνια «διπλωματικού εμπάργκο» στην βάση των αμερικανικών κατηγοριών περί στήριξης της τρομοκρατίας από τη συριακή πηγεσία. Με τον τρόπο αυτό, ο Γάλλος Πρόεδρος και πρώθυπος περαιτέρω την παρουσία της χώρας του στην περιοχή, διπλωματικά και οικονομικά, και έλαβε ελαφρύ προβάδισμα συνομιλώντας με πηγεσίες που η Ουάσινγκτον αποκλείει.

Η προσπάθεια ενίσχυσης της διείσδυσης του γαλλικού κεφαλαίου στην προσδοφόρα «πίτα» της περιοχής της Μέσης Ανατολής, Βέβαια, είχε αρχίσει πολύ νωρίτερα. Στις αρχές του χρόνου, ο Νικολά Σαρκοζί πραγματοποίησε περιοδεία στη Σαουδική Αραβία, στο Κατάρ και στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα (χώρες γνωστές για την φιλοαμερικανική τους πηγεσία), αμέσως μετά τις εκεί επισκέψεις του Προέδρου Μπους, καταφέρνοντας να μη φύγει με «άδεια χέρια», όπως ο Αμερικανός Πρόεδρος που δεν έλαβε καμία διαβεβαίωση για υποστήριξη στις θέσεις του για το Ιράν. Ο Σαρκοζί, υιοθετώντας το ρόλο του «καλού αστυνομικού» μάλλον, απέφυγε τις νουθεσίες και τις πιέσεις, και προτίμησε να κάνει μπίζνες. Έτσι, έφυγε με συμφωνίες άνω των 40 δισεκατομμυρίων ευρώ στο στρατιωτικό και στον πολιτικό τομέα (πετρελαίου και φυσικού αερίου συμπεριλαμβανομένων) από τη Σαουδική Αραβία, προώθησε την «εκπαιδευτική συνεργασία» με το Κατάρ και συμφώνησε για «πυρηνική συνεργασία» στα ΗΑΕ, όπου πέτυχε και την οικοδόμηση γαλλικής στρατιωτικής βάσης καθώς και τη χρήση των ναυτικών στρατιωτικών εγκαταστάσεων του εμιράτου από το γαλλικό ναυτικό.

Επίσης, ο Νικολά Σαρκοζί επισκέφτηκε την Κίνα, την Ινδία και την Νότια Αφρική. Στην πρώτη, ασχέτως της «ευαισθησίας» που δείχνει σήμερα για το ζήτημα του Θιβέτ, ο Σαρκοζί πούλησε έως και 2.600 αεροσκάφη τύπου Airbus αλλά και δύο πυρηνικούς αντιδραστήρες που θα κατασκευάσει η γαλλική Areva, αναλαμβάνοντας όχι μόνο την τροφοδοσία τους σε πυρηνικό καύσιμο αλλά και την «συνδιαχείριση» τους μέχρι το 2026. Στην Ινδία και στην Νότια Αφρική, ο Γάλλος Πρόεδρος υπέγραψε «αμυντικές συμφωνίες» πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ και δρομολόγησε συμφωνία συνεργασίας στον πυρηνικό τομέα, που μεταφέρεται σε πώληση πυρηνικών αντιδραστήρων γαλλικής κατασκευής στο Νέο Δελχί, κάτι που υπογράφτηκε επισήμως στα τέλη Σεπτεμβρίου. Μιλώντας, τέλος, στο νοτιοαφρικανικό κοινοβούλιο, ο Σαρκοζί, αν και χαρακτήρισε «απαράδεκτο» να «σύρεται ο γαλλικός στρατός σε εσωτερικές εμφύλιες αντιπαραθέσεις», δεν ανέφερε λέξη περί κατάργησης των γαλλικών στρατιωτικών βάσεων στο Τζιμπούτι, στη Σενεγάλη, στη Γκαμπόν και αλλού, ούτε σχολίασε τη γαλλική στρατιωτική παρέμβαση στην Ακτή του Ελεφαντοστού ή στο Τσαντ.

Ισορροπίες με ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, Γερμανία

Τα δύο «κρίσιμα μέτωπα», όπως επεσήμαιναν αναλυτές της εξωτερικής πολιτικής Σαρκοζί είναι οι σχέσεις με τις ΗΠΑ και τη Γερμανία, στο πλαίσιο της ΕΕ. Και στα δύο, ο Γάλλος Πρόεδρος μοιάζει να επιλέγει τις «λεπτές ισορροπίες», διαψεύδοντας σε ένα πρώτο τουλάχιστον επίπεδο όσους έσπευσαν να εκτιμήσουν ότι ως προτεραιότητά του θα θέσει αποκλειστικά την καλλιέργεια των αμερικανογαλλικών σχέσεων. Ο Σαρκοζί, χωρίς ουσιαστικά να διαφωνήσει με τη στάση που τίρησε ο προκάτοχός του Σιράκ στο ζήτημα της εισβολής στο Ιράκ, δημιουργεί εντυπώσεις επαναπροσέγγισης με την άλλη όχθη του Ατλαντικού (πχ ο υπουργός Εξωτερικών Μπερνάρ Κουσνέρ ήταν ο πρώτος Γάλλος αξιωματούχος που επισκέφτηκε την κατεχόμενη χώρα, ενώ τα Ηλύσια Πεδία διαβεβαιώνουν για την υποστήριξη στην ιρακινή ηγεσία) αλλά δεν δίνει τίποτε: η Γαλλία δεν προτίθεται να στείλει στρατό στο Ιράκ και ό,τι έχει υποσχεθεί σε επίπεδο «εκπαίδευσης σωμάτων ασφαλείας» το προσφέρει εκτός της χώρας.

Ένα άλλο σημείο τριβής, Γαλλίας – ΗΠΑ, είναι η θέση της πρώτης στο ΝΑΤΟ. Ο Σαρκοζί άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο επανόδου της Γαλλίας στο στρατιωτικό του σκέλος (έχει βγει από το 1966), όπως πιέζουν εμμέσως οι ΗΠΑ για να δεσμεύσουν την έμπρακτη συμμετοχή της σε διάφορους σχεδιασμούς, αλλά υπό όρους: να εξελιχθεί ο μηχανισμός ανάπτυξης ευρωπαϊκής άμυνας εντελώς ανεξάρτητης από τις ΗΠΑ και να αναδεικνύονται και Γάλλοι αξιωματικοί στα διοικητικά όργανα και στα κέντρα λύψης αποφάσεων της συμμαχίας. Σε μια κίνηση «καλής θέλησης», πάντως, προς

τις ΗΠΑ, ο Σαρκοζί έστειλε ενισχύσεις στο Αφγανιστάν. Να σημειωθεί, πάντως, ότι εφόσον δεν υπόκεινται στο ΝΑΤΟ, μπορεί να τις ανακαλέσει ανά πάσα στιγμή.

Ανάλογη «ισορροπία» ο Σαρκοζί τηρεί και απέναντι στη Γερμανία. Αρχικώς, έδειξε ν' αδιαφορεί για τη γερμανική εμφανή δυσαρέσκεια απέναντι στη σειρά συμφωνιών που υπέγραψε με αφρικανικές χώρες. Επέμεινε, δε, στην σύσταση «Ευρωμεσογειακής Ένωσης», με τη συμμετοχή των χωρών πέριξ της Μεσογείου, ένα σχέδιο που έθετε εκτός προσκυνίου τη Γερμανία. Τελικά, μετά από αλλεπάλληλες επαφές, η Αγγελλα Μέρκελ απέσπασε από τον Σαρκοζί τη σαφή δέσμευση ότι «το εγχείρημα θα κινείται αυστηρά εντός του πλαισίου της ΕΕ και θα είναι ανοιχτό σε όλες τις χώρες μέλη και όχι μόνο σε όσες βρέχονται από τη Μεσόγειο». Αν και το Παρίσι είναι βέβαιο ότι θα επιδιώξει να διασφαλίσει κυρίαρχο ρόλο στο πλαίσιο της ένωσης αυτής άρα και στις χώρες που θα περιλαμβάνει (πρόθετο που ο Σαρκοζί κατέστησε σαφή καλώντας όλους τους ενδιαφερόμενους άραβες και αφρικανούς πηγέτες στο Παρίσι για μια μίνι ιδρυτική σύνοδο στις αρχές Ιουλίου), αναλυτές εκτιμούσαν ότι, προς το παρόν, επέλεξε να «μετριάσει τις φιλοδοξίες για πηγεμονικότερο ρόλο της Γαλλίας» στο βωμό της διατήρησης του γαλλο-γερμανικού άξονα.

Νέο «περιτύλιγμα» γνωστής πολιτικής

Με δεδομένες όλες αυτές τις εξελίξεις, η δέσμευση Σαρκοζί, όταν εξελέγει, ότι θα προχωρήσει σε «οριστική ρήνη με το παρελθόν», αναφερόμενος και στην γκωλική παράδοση άσκησης εξωτερικής και εσωτερικής πολιτικής του κόμματός του, του UMP, λαμβάνει νέες διαστάσεις. Κατά πολλούς, η γκωλική παράδοση θα μπορούσε να συνοψιστεί σε τρεις βασικούς άξονες:

– ανεξάρτητη γαλλική εξωτερική πολιτική και παρουσία της Γαλλίας ως ανεξάρτητης δύναμης στην παγκόσμια σκηνή με ταυτόχρονη διείσδυση του γαλλικού κεφαλαίου σε όσο το δυνατόν περισσότερες χώρες και τομείς,

– εξασφάλιση κοινωνικής συναίνεσης για την λήψη αποφάσεων που αφορούν στο κράτος πρόνοιας στο εσωτερικό και διατήρηση ενός, έστω και ακρωτηριασμένου, μοντέλου κοινωνικής πρόνοιας,

– έντονη στροφή προς τα δεξιά ως προς την, ασκούμενη πολιτική εντός και εκτός, που αγγίζει τα όρια του αντικομμουνισμού.

Μέχρι στιγμής, ο Νικολά Σαρκοζί δεν φαίνεται να παρεκκλίνει σχεδόν καθόλου από τους άξονες αυτούς και ιδιαίτερα στην εξωτερική πολιτική είναι σαφές ότι μπορεί να άλλαξε το «περιτύλιγμα» και να εμφανίζεται σαφώς πιο έτοιμος για ελιγμούς αλλά ουσιαστικά ο πυρήνας της ασκούμενης πολιτικής παραμένει ο ίδιος. ▲

Μαρί Ντεμπς: Είμαι αισιόδοξη γιατί υπάρχει αντίσταση

Της ΑΝΝΑΣ ΜΠΑΛΛΗ

Δημοσιογράφου

Mε το Ιράκ υπό κατοχή, τις απειλές ενταντίον του Ιράν, την συνεχιζόμενη πολιτική αστάθεια στον Λίβανο και το παλαιστινιακό να παραμένει άλυτο, η κατάσταση στην Μέση Ανατολή μοιάζει ρευστή και το αύριο απρόβλεπτο. Η Άννα Μπαλλή, με την ευκαιρία της επίσκεψης της Μαρί Ντεμπς, μέλους του Π.Γ του Κομουνιστικού Κόμματος Λιβάνου, είχε μια ενδιαφέρουσα συνέντευξη μαζί της.

Ερ: Το 2006 το Ισραήλ εξαπέλυσε έναν πόλεμο εναντίον του Λιβάνου γιατί η Χεζμπολάχ συνέλαβε δύο Ισραηλινούς στρατιώτες. Έχοντας υπόψη την πρόσφατη συμφωνία μεταξύ Ισραήλ - Χεζμπολάχ για ανταλλαγή των δύο στρατιωτών με πέντε Λιβανέζους κρατούμενους στις ισραηλινές φυλακές, κάτι που ζητούσε από την αρχή η Χεζμπολάχ και έχει γίνει πολλές φορές, αναρωτιέται κανείς γιατί έπρεπε να γίνει τότε πόλεμος;

Μ. Ντεμπς: Η σύλληψη από τη Χεζμπολάχ των δύο στρατιωτών είχε χρησιμοποιηθεί ως δικαιολογία τότε, για μια επίθεση που το Ισραήλ προετοίμαζε πριν το 2006 και περίμενε την κατάλληλη στιγμή να βρει ένα πρόσχημα για να την πραγματοποιήσει. Οι Ισραηλινοί θα μπορούσαν να περιμένουν και για μια άλλη δικαιολογία, αν δεν είχε γίνει η αιχμαλωσία των δύο στρατιωτών. Αυτά που σας αναφέρω δεν είναι μόνο δική μας ανάλυση, ο πραγματικός λόγος του πολέμου εναντίον του Λιβάνου αναφέρθηκε και σε μεγάλες αμερικανικές και ισραηλινές εφημερίδες. Αναφέρθηκε και η συνάντηση του αμερικανού αντιπροέδρου Τσέντενι με ισραηλινούς αξιωματούχους κατά την οποία συζήτησαν για το πώς μπορούν να χτυπήσουν τον Λίβανο. Οι Αμερικανοί και το Ισραήλ το περίμεναν ότι από την πλευρά της Χεζμπολάχ και της αντίστασης θα γινόταν κάτι σχετικό με την αιχμαλωσία κάποιων Ισραηλινών, με σκοπό την ανταλλαγή με Λιβανέζους που βρίσκονται στις φυλακές του Ισραήλ. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ήθελαν ένα πρόσχημα και αυτό το αναφέρει και η ισραηλινή κυβερνητική επιτροπή Βιεγκράντ.

Ερ: Και ποιός ήταν ο λόγος αυτού του πολέμου;

Μ. Ντεμπς: Υπήρχαν πολλοί λόγοι. Ο πρώτος λόγος ήταν να πλήξουν την αντίσταση, και δεν μιλάμε μόνο για την αντίσταση της Χεζμπολάχ, αλλά και των άλλων δυνάμεων. Σκοπός των ΗΠΑ και του Ισραήλ ήταν να πλήξουν την εθνική αντίσταση των Λιβανέζων.

Ο δεύτερος λόγος ήταν ότι το Ισραήλ ήθελε να εκμεταλλευτεί και να χρησιμοποιεί τα νερά που υπάρχουν στον νότιο Λίβανο. Ήδη τώρα παίρνει νερό από δύο ποτάμια και ήθελε να παίρνει νερό και από τον μεγαλύτερο ποταμό στον νότιο Λίβανο, τον Λιτάνι. Για να γίνει αυτό, για να φτάσει στον ποταμό Λιτάνι, το Ισραήλ σχεδίαζε να καταστρέψει 25 χωριά στο νότιο Λίβανο και να διώξει τους κατοίκους από τις περιοχές αυτές. Να προσθέσω ότι τα χωριά αυτά δεν κατοικούνται από Σιιτές, οπαδούς της Χεζμπολάχ, αλλά από Σουνίτες.

Ένας άλλος στόχος του Ισραήλ ήταν να επιβάλλει στον Λίβανο να υπογράψει μια συμφωνία ειρήνης, όμοια με την συμφωνία που είχε υπογράψει με τον πρών πρόεδρο του Λιβάνου, τον Αμιλ Τζεμαγιέλ, το 1983, μετά την εισβολή των Ισραηλινών στη Βηρυτό το 1982. Αυτή η συμφωνία ακυρώθηκε στην συνέχεια από το κοινοβούλιο του Λιβάνου.

Το Ισραήλ θέλει να επιβάλει τους όρους του, και μνηξενάτε ότι έχει ακόμα υπό κατοχή την περιοχή Σεμπάα και τα υψώματα Γκολάν, περιοχές με στρατηγική σημασία.

Τέλος να σας θυμίσω ότι η υπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ, Κοντολίζα Ράϊς, είπε ότι σκοπός του πολέμου του Ισραήλ στον Λίβανο είναι να δημιουργήσει την «Νέα Μέση Ανατολή». Από κει και πέρα, η κ. Ράϊς ήθελε να υπάρχουν διάφορα κρατίδια στην Μέση Ανατολή, αποτελούμενα από διάφορες θρησκείες, που θα εξυπηρετούσαν τα σχέδια της Ουάσιγκτον. Και μνηξενάτε ότι στον Λίβανο συνυπάρχουν άνθρωποι που ανήκουν σε 18 διαφορετικές θρησκείες.

Ερ: Επιμένουν οι ΗΠΑ στο σχέδιο για την «Νέα Μέση Ανατολή»; Το Ισραήλ πητύθηκε το 2006 και η τωρινή συμφωνία με την Χεζμπολάχ, μάλλον είναι μια νέα ήττα. Παράλληλα

έκανε εκεχειρία με την παλαιστινιακή Χαμάς, έκινησε συνομιλίες με την Συρία, ενώ πρότεινε συνομιλίες και στον Λίβανο.

Μ. Ντεμπς: Νομίζω ότι το σχέδιο για την «Νέα Μέση Ανατολή» με αυτά που γίνονται στην περιοχή είναι δύο διαφορετικά πράγματα. Το σχέδιο για την «Νέα Μέση Ανατολή» ήταν ένα σχέδιο του Ισραηλινού πολιτικού Μπέν Γκουριόν, το οποίο προσπάθησε να επαναφέρει χωρίς επιτυχία ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, Χένρι Κίσινγκερ. Σήμερα, στην Αμερική οι νέοι Χριστιανοί, στους οποίους υπάγεται ο Τζόρτζ Μπους για μια ακόμη φορά επιχείροσαν να το επαναφέρουν. Στόχος τους είναι η ενέργεια στην περιοχή της Μέσης Ανατολής, και δεν είναι μόνο το πετρέλαιο, αλλά και το φυσικό αέριο και το νερό. Περίπου 50% από τα αποθέματα πετρελαίου, αερίου και νερού υπάρχουν και στην περιοχή της Μέσης Ανατολής, την οποία οι Αμερικανοί έχουν βάλει σκοπό να την ελέγχουν πλήρως με την πολιτική τους.

Σε ό,τι αφορά την προσπάθεια σύναψης σχέσεων του Ισραήλ με τα άλλα αραβικά κράτη, αυτό είναι αποτέλεσμα μιας έντασης που υπάρχει στην κοινωνία του Ισραήλ, η οποία οφείλεται στο γεγονός ότι το Ισραήλ βρίσκεται σε συνεχή πόλεμο από τότε που ιδρύθηκε. Η νέα γενιά, η νεολαία, της χώρας αυτής έχει καταλάβει ότι αυτό δεν μπορεί να πάει άλλο, γι' αυτό και υπάρχει μια αλλαγή πολιτικής. Αυτά που δεν πέτυχε με την Βία και τον πόλεμο, το Ισραήλ προσπαθεί τώρα να τα πετύχει μέσω της πολιτικής των ανοιγμάτων που κάνει. Προσπαθεί να εκμεταλευτεί οικονομικά την κατάσταση, επιδιώκει μια ανακατάταξη της Μέσης Ανατολής προς όφελος του και επιστροφή στο σχέδιο του Ράμπιν και ακόμη και του Σιμόν Πέρεζ. Υπάρχει ένα βιβλίο σχετικά με αυτό το σχέδιο, το οποίο αναφέρει εν συντομίᾳ ότι η κατοχή τεχνολογίας από τους Ισραηλινούς, τα χρήματα που υπάρχουν στον αραβικό κόσμο και οι Έραβες εργάτες, μπορούν να γίνουν μια ομάδα που να φέρει κάποια αποτελέσματα στην περιοχή.

Και να σημειώσω ότι το Ισραήλ είναι το μόνο κράτος στον κόσμο το οποίο στο σύνταγμα της χώρας δεν υπάρχει περιγραφή των συνόρων του.

Ερ: Παράλληλα με την πολιτική των ανοιγμάτων το Ισραήλ δεν παραλείπει τις φραστικές απειλές, αλλά και ενέργειες, που θα μπορούσαν να ερμηνευτούν ως προετοιμασία ενός χτυπήματος ενάντια στο Ιράν. Πολλοί αναρωτιούνται, τι πρόκειται να κάνει;

Μ. Ντεμπς: Πιστεύω ότι το Ισραήλ αυτή την περίοδο χρησιμοποιεί μια προσωρινή τακτική. Αυτό, που και η Ισραηλινή κυβερνητική επιτροπή Βίνεγκκραντ έχει θέσει ως στόχο είναι η αναδιοργάνωση της στρατιωτικής ισχύος της

χώρας και του στρατού. Το Ισραήλ τώρα στις σχέσεις που θέλει να συνάψει με τις άλλες χώρες θέλει να χρησιμοποιεί δύο χαρτιά: και τις απειλές και την διπλωματία, δηλαδή θέλει να εφαρμόζει την πολιτική του μαστιγίου και του καρότου.

Όπως είναι γνωστό, το Ισραήλ είναι η μόνη χώρα στην Μέση Ανατολή που έχει πυρηνικά όπλα και με την σύμφωνη γνώμη των ΗΠΑ και των Ευρωπαίων. Αν το Ιράν αποκτήσει πυρηνικά όπλα το Ισραήλ γίνεται φανερό ότι θα ξάσει σε αυτόν τον τομέα, γι' αυτό υπάρχει αυτή η ένταση.

Ερ: Υπάρχει περίπτωση να έχουμε πολύ γρήγορα σημαντικές εξελίξεις; Αυτή η περίοδος μοιάζει περισσότερο με περίοδο αναμονής, καθώς αναμένονται εκλογές και στο Ισραήλ, αλλά και οι εκλογές στις ΗΠΑ τον ερχόμενο Νοέμβριο.

Μ. Ντεμπς: Αυτό που λέτε είναι σωστό, αλλά μην ξεχνάτε ότι και οι ΗΠΑ παρακολουθούν το πυρηνικό πρόγραμμα των Ιρανών και αν αντιληφθούν ότι το Ιράν πρόκειται να αποκτήσει πυρηνικά όπλα, ακόμη και πριν τις εκλογές στις ΗΠΑ, υπάρχει ένα ενδεχόμενο να συμφωνήσουν για ένα χτύπημα εναντίον του, παρά το γεγονός ότι αυτό μπορεί να φέρει μια μεγάλη κρίση, που δεν ζέρει κανείς τι θα γίνει στην Μέση Ανατολή.

Ερ: Να έρθουμε τώρα στον Λίβανο. Είναι μια σημαντική για τις εξελίξεις στην περιοχή χώρα, όπου όμως τα κόμματα που βρίσκονται στην πολιτική σκηνή χαρακτηρίζονται συνήθως ως φιλοδυτικά, φιλοσυριακά, φιλοϊρανικά κλπ. Γιατί συμβαίνει αυτό;

Μ. Ντεμπς: Ο Λίβανος είναι μια μικρή χώρα και το πολιτικό, το ταξικό πολιτικό σύστημα, στηρίζεται σε κόμματα θρησκευτικά, μπορούμε να μιλήσουμε για σεχταρισμό. Από την ίδρυση του Λιβάνου υπάρχει αυτή η θρησκευτική διχόνοια που είναι οριζόντια στην κοινωνία. Η παρουσία αυτών των θρησκευτικών δυνάμεων στον Λίβανο έδωσε την δυνατότητα σε ξένες δυνάμεις, δυτικές και αραβικές, να παίζουν ρόλο. Η μπουρζουαζία, κάθε ομάδα του κεφαλαίου στον Λίβανο, προσπαθεί να έχει μια υποστήριξη από ξένες δυνάμεις, για να περάσουν τα σχέδιά τους στο εσωτερικό της χώρας, επιτρέποντας έτσι στις ξένες δυνάμεις να επεμβαίνουν. Τελευταία έχουμε μια δικόνοια μεταξύ της μπουρζουαζίας του Λιβάνου με θρησκευτικό χαρακτήρα, δηλαδή την μπουρζουαζία Σουνιτών με κάποιους Χριστιανούς του Χαρίρι, που στηρίζονται από τις ΗΠΑ και την Σαουδική Αραβία και την μπουρζουαζία Σιιτών με την συμμαχία κάποιων δυνάμεων των Χριστιανών, που υποστηρίζονται από χώρες της Μέσης Ανατολής. Η παρέμβαση των ξένων έχει σαν αποτέλεσμα την κρίση που συνεχίζεται ως σήμερα.

Ισραηλινοί και Παλαιστίνιοι, κρατώντας πανό με συνθήματα κατά του πολέμου και των ΗΠΑ κατά τη διάρκεια κοινής διαδήλωσης-πορείας στο Τελ-Αβίβ, το Φεβρουάριο του 2003. Φωτογραφία αρχείου.

Ερ: Στην τελευταία μεγάλη κρίση στον Λίβανο, τον περασμένο Μάιο, με 65 νεκρούς σε μιά εβδομάδα, το ΚΚ Λιβάνου δεν είχε συμμετοχή. Τι συνέβη τότε πραγματικά;

Μαρί Ντεμπς: Το ΚΚ Λιβάνου υπάρχει σε όλη την επικράτεια της χώρας, είναι το μόνο κόμμα στον Λίβανο που έχει έναν κοσμικό χαρακτήρα, και γι' αυτό δέχεται μεγάλες πιέσεις από όλες αυτές τις δυνάμεις που αντιμάχονται μεταξύ τους. Το ΚΚ Λιβάνου δεν συμμετείχε στην κρίση του περασμένου Μαΐου επειδή ήταν κρίση μεταξύ των ίδιων των θρησκειών και επειδή ήταν μια κρίση εισαγόμενη από το εξωτερικό. Ουσιαστικά το ΚΚ Λιβάνου είναι η μόνη δύναμη που εκπροσωπεί την πραγματική αντιπολίτευση στην χώρα γιατί, όπως θα ξέρετε, η λεγόμενη αντιπολίτευση των δυνάμεων της 8ης Μαρτίου, δηλαδή της Χεζμπολάχ και των άλλων, είναι μια αντιπολίτευση που συμμετέχει στην εξουσία στον Λίβανο. Σας αναφέρω ότι η αντιπολίτευση, που συμμετέχει στην εξουσία, το κύριο μέλημα που είχε στον αγώνα που έκανε ήταν να αποκτήσει ακόμα μεγαλύτερο μερίδιο στην εξουσία.

Ο αρχηγός της Χεζμπολάχ, ο Νασράλα, είχε χαρακτηρίσει την κυβέρνηση Σινιόρα «πρέσβη των ΗΠΑ» στον Λίβανο, όμως, ταυτόχρονα είπε ότι θέλει να έχει την εκπροσώπηση του 20% για να μπορεί να συμμετέχει στις αποφάσεις της κυβέρνησης. Υπάρχει μια διπροσωπία σε ότι αφορά την Χεζμπολάχ η οποία κάνει την αντίσταση, με την οποία συμφωνούμε εμείς και υποστηρίζουμε, όμως δεν μπορούμε να στηρίζουμε πολιτικές που έχουν σκοπό το ξαναμοίρασμα της πίττας της εξουσίας μεταξύ των θρησκειών και είμαστε αντίθετοι σε αυτή την κατάσταση.

Ερ: Αυτός ήταν και ο λόγος που επί μίνες δεν μπορούσαν να συμφωνήσουν στο πρόσωπο του νέου προέδρου και αναβλήθηκε 19 φορές η εκλογή του, πριν φτάσουμε στα αιματηρά γεγονότα του περασμένου Μαΐου και στη συμφωνία της Ντόχα με την οποία έληξαν.

Μ. Ντεμπς: Ήταν κατά ένα μέρος, όμως, το κύριο μέρος ήταν οι σχέσεις μεταξύ ΗΠΑ, Ιράν και Συρία. Ούτε οι ΗΠΑ, ούτε το Ιράν και η Συρία, βιαζόντουσαν να θγει ο Λίβανος από την κρίση. Οι ΗΠΑ περίμεναν πρώτα να πάρουν ανταλλάγματα από το Ιράν στο Ιράκ, και στη συνέχεια είχαμε τις συζητήσεις Συρίας-Ισραήλ, και τότε φτάσαμε στη συμφωνία της Ντόχα. Δηλαδή υπήρχε μια διασταύρωση της εσωτερικής πολιτικής κατάστασης στον Λίβανο με την κατάσταση που διαμορφωνόταν στην Μ. Ανατολή, γι' αυτό φτάσαμε στην συμφωνία της Ντόχα, και στην εκλογή προέδρου.

Όμως τα προβλήματα εξακολουθούν να υπάρχουν και η πηγεσία του ΚΚ Λιβάνου, σε συνάντηση που είχε με τον πρόεδρο, του είπε επί λέξη ότι δεν φτάνει η καλή θέληση για να λυθεί το πολιτικό πρόβλημα στη χώρα. Αυτό που πρέπει να γίνει είναι η εφαρμογή του συντάγματος, με την κατάργηση του σεχταριτισμού ως πολιτικό σύστημα που υπάρχει στον Λίβανο. Το ΚΚ Λιβάνου ήταν η μόνη πολιτική δύναμη στον Λίβανο, που μετά την συμφωνία της Ντόχα,

Φωτογραφία από αντιπολεμική διαδήλωση στη Βρέμη.
Οι διαδηλωτές κρατούν σημαίες του Λιβάνου και ζητούν να σταματήσει ο τρόμος του πολέμου. Παρόμοιες διαδηλώσεις έχουν πραγματοποιηθεί σε πολλές άλλες ευρωπαϊκές πόλεις.

ανέφερε επί λέξη ότι αυτή η συμφωνία είναι μια αναβολή της κρίσης και δεν ξέρουμε τι θα συμβεί αύριο στον Λίβανο.

Ερ: Ήδη έχουμε κάποια επεισόδια, είναι σοβαρά;

Μ. Ντεμπς: Δεν είναι μικρά επεισόδια, είναι μεγάλα επεισόδια, μεγάλης σημασίας και επικινδυνότητας σε ορισμένες περιοχές, μεταξύ Σουνιτών και Αλεβιτών και μην ξεχνάτε ότι επίκειται οξύτητα μεταξύ Σουνιτών και Σιιτών και δυστυχώς αυτό αντανακλάται και στον Λίβανο. Από τον γο αι. είχαμε την διχόνοια αυτή, η οποία συνεχίζεται μέχρι σήμερα στην Μ. Ανατολή με τους δύο άξονες: των Σουνιτών και των Σιιτών, δίνοντας την δυνατότητα στις ΗΠΑ να εφαρμόζουν το διαιρέι και βασίλευε προωθώντας την πολιτική τους.

Δυστυχώς υπάρχουν στον αραβικό κόσμο κυβερνήσεις που πιστεύουν την αμερικανική πολιτική και που είναι εναντίον του ρόλου του Ιράν στην περιοχή της Μ. Ανατολής. Από την άλλη, υπάρχουν άλλες δυνάμεις, που δεν έχουν ενσωματωθεί μέχρι αυτή την στιγμή στα σχέδια των αμερικανών πλήρως, υπάρχει επίσης, όπως γνωρίζετε, η αντίσταση στον Λίβανο, την Παλαιστίνη και το Ιράκ και ο αραβικός λαός του οποίου η θέληση είναι διαφορετική από την θέληση των καθεστώτων αυτών των χωρών. Υπάρχουν αραβικές κυβερνήσεις που στηρίζονται από τις ΗΠΑ και υπάρχουν άλλες, που για μια περίοδο, βρίσκονται αντιμέτωπες με την Αμερική και μετά οι σχέσεις αυτές αλλάζουν προκειμένου να παραμείνουν στην εξουσία. Και οι δύο δεν εκφράζουν την θέληση του λαού τους.

Ερ: Κάποιοι πιστεύουν ότι μπορεί να αλλάξει η πολιτική των ΗΠΑ στη Μ. Ανατολή, αν στις αμερικανικές εκλογές του Νοεμβρίου αναδειχθεί πρόεδρος ο Μπάρακ Ομπάμα. Εσείς τι πιστεύετε;

Μ. Ντεμπς: Σε ότι αφορά τη Μ. Ανατολή δεν πρόκειται να υπάρξει καμία αλλαγή. Ο Ομπάμα όπως και ο Μακέιν, πρόκειται να επισκεφθεί σύντομα την Μ. Ανατολή, για να διαβεβαιώσει το Ισραήλ για την υποστήριξη των ΗΠΑ. Ομπάμα και Μακέιν έχουν την ίδια πολιτική για το Παλαιστινιακό. Για το Ιράκ υπάρχει μια μικρή διαφορά μεταξύ τους, αλλά στην ουσία και οι δύο θέλουν την παραμονή των δυνάμεων κατοχής. Να θυμίσω ότι πρόσφατα και οι ρεμπουμπλικανοί και οι δημοκρατικοί ενέκριναν το νέο κονδύλι, 166 δις δολάρια για την χρηματοδότηση των πολέμων στο Ιράκ και το Αφγανιστάν. Ίδια είναι και η πολιτική τους στο θέμα του Ιράν, όπως και σε όλα τα επίμαχα ζητήματα στην παγκόσμια διεθνή σκηνή. Μπορεί να υπάρχει μια μικρή διαφορά, αλλά στηρίζεται στο ίδιο μοτίβο. Άλλωστε, είναι γνωστό, ότι η πολιτική των ΗΠΑ εκφράζει τα σχέδια των λεγόμενων «επτά αδελφών», που βρίσκονται στις ΗΠΑ και είναι αυτές που στην ουσία ελέγχουν. Η διαφορά μπορεί να είναι στο ποια ελέγχει περισσότερο στη συγκεκριμένη περίοδο.

Ερ: Είστε αισιόδοξη;

Μ. Ντεμπς: Είμαι αισιόδοξη, γιατί πιστεύω ότι οι δυνάμεις της αντίστασης, συνεχίζουν να μάχονται εναντίων των σχεδίων που υπάρχουν για τη Μ. Ανατολή. Τα απελευθερωτικά κινήματα στη Μ. Ανατολή, όπως και σε όλον τον κόσμο, σημειώνουν επιτυχίες, δέχονται χτυπήματα, τώρα υπάρχει μια θολή κατάσταση σχετικά, αλλά πιστεύω ότι στη μονόπλευρη πολιτική των Αμερικανών, που θέλουν να ελέγχουν όλον τον κόσμο, θα υπάρξει ένα παγκόσμιο κίνημα που θα αντιστέκεται. ▲

Ένεργος ελληνική εμπλοκή στις ιμπεριαλιστικές προετοιμασίες

Άσκηση επίθεσης στο Ιράν με ελληνική συμμετοχή

Του ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΖΗΛΑΚΟΥ

Hκρήτη βρέθηκε τους προηγούμενους μήνες στο επίκεντρο της ενεργού εμπλοκή της Ελλάδας στους νεοταξικούς σχεδιασμούς και ειδικότερα στο αμερικανοΝΑΤΟικό σχέδιο περί «ευρείας Μέσης Ανατολής», σηματοδότησε η κοινή ελληνοϊσραηλινή αεροπορική άσκηση για προσβολή στόχων σε μεγάλες αποστάσεις που πραγματοποιήθηκε το διάστημα 28 Μάη-12 Ιουνίου στην περιοχή της Μεσογείου. Το δεύτερο σκέλος της άσκησης αυτής πραγματοποιήθηκε στις αρχές Σεπτέμβρη 2008 σε συνδυασμό και με άσκηση πλεκτρονικού πολέμου στην ίδια περιοχή με τον ίδιο αντικειμενικό σκοπό.

Μια άσκηση που φωτογραφίζει ένα ενδεχόμενο πλήγμα κατά του Ιράν. Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, στη διάρκεια της άσκησης πραγματοποιήθηκαν 120 έξοδοι ελληνικών μαχητικών και άλλες 120 έξοδοι ισραηλινών μαχητικών. Εκ των πραγμάτων, μια άσκηση αυτής της κλίμακας συνδέεται με την προετομασία της Πολεμικής Αεροπορίας του Ισραήλ για χτύπημα κατά των πυρονικών εγκαταστάσεων του Ιράν.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η απόσταση που δάνυσαν τα μαχητικά του Ισραήλ για να έρθουν στον ελληνικό εναέριο χώρο αντιστοιχεί στην απόσταση των 1.450 χιλιομέτρων μεταξύ Ισραήλ και Νατάζ, περιοχής του Ιράν όπου βρίσκονται οι στοχοποιημένες από τους Ισραηλινούς πυρονικές εγκαταστάσεις.

Πάντως, από την ελληνική πλευρά επιχειρήθηκε να αποσιωπηθεί το θέμα και μόνο μετά από σχετικό δημοσίευμα της αμερικανικής εφημερίδας «Νιου Γιορκ Τάιμς» υπόρξαν εκ των υστέρων ανακοινώσεις από το ελληνικό Γενικό Επιτελείο Αεροπορίας. Μια βδομάδα μετά τη λήξη της άσκησης, το ελληνικό ΓΕΑ ανακοίνωσε ότι το συγκεκριμένο διάστημα πραγματοποιήθηκε «κοινή εκπαιδευτική άσκηση» των Πολεμικών Αεροποριών Ελλάδας και Ισραήλ με την ονομασία «Γκλόριους Σπάρταν» (Ενδοξος Σπαρτιάτης). Η άσκηση, επισημαίνεται, «εντάσσεται στο πλαίσιο του προγράμματος της στρατιωτικής συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών και σκοπός της ήταν η εξάσκηση του προσωπικού στη σχεδίαση και εκτέλεση αεροπορικών επιχειρήσεων, καθώς και η ανταλλαγή γνώσεων και εμπειριών. Η άσκηση περιλάμβανε αποστολές εναέριας μάχης, εικονικών προσβολών επίγειων στόχων, εναέριου ανεφοδιασμού και επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης μάχης. Η άσκηση πραγματοποιήθηκε ανατολικά και νότια της Κρήτης και στο πεδίο Βολής Κρανέας (σ.ο. Λάρισα)».

Από την πλευρά του ελληνικού υπουργείου Εθνικής Άμυνας επιχειρήθηκε να υποβαθμιστεί το θέμα, δεν υπόρξε διάψευση των όσων αναφέρονται στο αμερικανικό δημοσίευμα και η υπόθεση παραπέμπεται στην μετά... εορτής ανακοίνωση του ελληνικού ΓΕΑ, όπου επιβεβαιώνεται

το γεγονός της άσκησης, το οποίο από μόνο του σηματοδοτεί ελληνική εμπλοκή, καθώς σε κάθε περίπτωση οι προθέσεις, αλλά και οι απειλές του Ισραήλ για πλήγμα κατά του Ιράν είναι δεδομένες, ενώ είναι καθημερινή πραγματικότητα οι εγκληματικές επιθέσεις της Πολεμικής Αεροπορίας του Ισραήλ κατά παλαιστινιακών στόχων.

Γεγονός επίσης είναι ότι το Ισραήλ, λόγω της γεωγραφικής του θέσης, καθώς περιβάλλεται από αραβικά κράτη, έχει πρόβλημα στην εκπαίδευση των πληρωμάτων των μαχητικών αεροσκαφών του σε αποστολές μεγάλων αποστάσεων. Την αδυναμία αυτή έρχεται να καλύψει η Ελλάδα προσφέροντας τον εναέριο χώρο της. Αυτό που αποκόμισαν οι Ισραηλινοί πιλότοι από τη συγκεκριμένη άσκηση, όπως παραδέχονται και Έλληνες στρατιωτικοί, είναι η εκπαίδευσή τους στο να αντέχουν σε μεγάλες πτήσεις.

«Πρόβα» επίθεση στο Ιράν

Σύμφωνα με το σχετικό δημοσίευμα της αμερικανικής εφημερίδας «Νιου Γιορκ Τάιμς», που επικαλείται εκτίμηση Αμερικανών αξιωματούχων, η εν λόγω άσκηση του Ισραήλ είχε το χαρακτήρα «πρόβας» για επιχείρηση βομβαρδισμού των πυρονικών εγκαταστάσεων του Ιράν. Η εφημερίδα, επικαλούμενη πληροφορίες μη κατονομαζόμενων Αμερικανών αξιωματούχων, ανέφερε ότι «περισσότερα από 100 ισραηλινά μαχητικά αερο-

σκάφη F-16 και F-15 έλαβαν μέρος σε ασκήσεις επάνω από την ανατολική Μεσόγειο και την Ελλάδα». Η άσκηση, εκτιμάται, φάνηκε να επικεντρώνεται σε επιδρομές μεγάλης ακτίνας και αντανακλά τη σοβαρότητα με την οποία το Ισραήλ αντιμετωπίζει το πυρονικό πρόγραμμα του Ιράν.

Την ίδια ώρα, αξιωματούχος του αμερικανικού Πενταγώνου, ο οποίος ενημερώθηκε σύμφωνα με τους «Τάιμς» για την άσκηση, δήλωσε ότι στόχος της ήταν η εξάσκηση σε τακτικές πτήσεις, σε εναέριο ανεφοδιασμό και άλλα στοιχεία πιθανού πλήγματος εναντίον των πυρονικών εγκαταστάσεων του Ιράν και των ιρανικών πυραύλων μεγάλου βεληνεκούς. Μάλιστα, ο Αμερικανός αξιωματούχος δήλωσε ότι ο δεύτερος στόχος της άσκησης ήταν η αποστολή ενός «ξεκάθαρου μνημάτος» ότι το Ισραήλ είναι έτοιμο να αναλάβει στρατιωτική δράση εάν αποτύχουν οι άλλες προσπάθειες για να αποτραπεί η παραγωγή εμπλουτισμένου ουρανίου από το Ιράν. «Ηθελαν να το μάθουμε εμείς, ήθελαν να το μάθουν οι Ευρωπαίοι και ήθελαν να το μάθουν οι Ιρανοί. Υπάρχει αποστολή μνημάτων σε διάφορα επίπεδα» δήλωσε ο συγκεκριμένος αξιωματούχος.

«Νεροκουβαλπτές» της πολεμικής μηχανής του Ισραήλ

Η παροχή τέτοιου είδους διευκολύνσεων από την Ελλάδα προς το Ισραήλ είναι μια υπόθεση που έχει προϊστορία. Αν και η συμφωνία αμυντικής συνεργασίας Ελλάδας - Ισραήλ υπογράφηκε το 1994 από τον τότε ΥΠΕΘΑ Γ. Αρσένη, τα τελευταία τρία χρόνια εφαρμόζεται πιο ουσιαστικά. Στις αρχές Φλεβάρη 2007 είχε πραγματοποιηθεί, ανάλογη με την τωρινή, άσκηση του Ισραήλ στο ελληνικό FIR, νότια της Κρήτης και σε απόσταση

μέχρι 30 ν. μίλια από τις ακτές της, με τη συμμετοχή 25 μαχητικών αεροσκαφών του Ισραήλ, καθώς και αεροσκάφους εναέριου ανεφοδιασμού με καύσιμα.

Τότε μάλιστα από την ελληνική πλευρά, προβαλλόταν η διάσταση ότι παρέχοντας το ελληνικό FIR στην πολεμική αεροπορία του Ισραήλ δημιουργείται «ρόγμα» στη στρατιωτική συμμαχία Τουρκίας - Ισραήλ... Στην πραγματικότητα, δόθηκε η δυνατότητα στην αεροπορία του Ισραήλ να ασκηθεί σε μεγάλες αποστάσεις και να ανεβάσει την πολεμική της προετοιμασία. Ταυτόχρονα, Βέβαια, παρέχεται η δυνατότητα στο Ισραήλ για έναν ευρύτερο ρόλο στην περιοχή της Μεσογείου, σε ευθεία απόσταση από τις ακτές της Λιβύης και της Αιγύπτου, πράγμα που σχετίζεται και με τις κυιφορούμενες διαδικασίες για ένταξη του Ισραήλ στο ΝΑΤΟ. Ο μανδύας για τη διεύρυνση του στρατιωτικού ρόλου του Ισραήλ στη Μεσόγειο χρησιμοποιείται το Νατοϊκό παραμάγαζο του «Μεσογειακού Διαλόγου». Τα πρώτα βήματα αυτής της διαδικασίας έγιναν με ασκήσεις, δήθεν, «ανθρωπιστικού χαρακτήρα». Το διάστημα 8-13 Σεπτέμβρη 2006 πραγματοποιήθηκε αεροναυτική άσκηση από την Ελλάδα νότια της Κρήτης με τη συμμετοχή του Ισραήλ και αραβικών χωρών (Αίγυπτος, Ιορδανία, Αλγερία, Τυνησία, Μαρόκο, Μαυριτανία) με την επωνυμία «DOLPHIN-2006».

Είχε προηγηθεί το διάστημα 30 Οκτώβρη - 1 Νοέμβρη 2005 άλλη ανάλογη άσκηση όπου επίσης οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις έπαιξαν πρωταγωνιστικό ρόλο.

Ολο αυτό το ενδιαφέρον για «συνεργασία» και «διαλειτουργικότητα» των Ενόπλων Δυνάμεων των μεσογειακών χωρών ξεκινάει από το ενδιαφέρον του ΝΑΤΟ και των Αμερικανών για διεύρυνση του ρόλου τους στη Μεσόγειο και την ευρύτερη ενδοχώρα της, στη Β. Αφρική και τη

Μέση Ανατολή, πράγμα που εξάλλου έχει καταγραφεί και στις αποφάσεις των τελευταίων Συνόδων Κορυφής του ΝΑΤΟ.

Και άσκηση πλεκτρονικού πολέμου

Στα πλαίσια αυτά ο ρόλος που παίζει η Κρήτη στους πολεμικούς σχεδιασμούς των ιμπεριαλιστικών επιτελείων, επιβεβαιώθηκε για μια ακόμα φορά με τη Νατοϊκή άσκηση πλεκτρονικού πολέμου, που πραγματοποιήθηκε υπό την εποπτεία του ελληνικού ΓΕΕΘΑ στην ευρύτερη περιοχή της Κρήτης το διάστημα 8 - 26 Σεπτέμβρη 2008. Ήταν μια γενική δοκιμή των συστημάτων πλεκτρονικών παρεμβολών και υποκλοπών με παράλληλη δοκιμή της διασύνδεσης των σχετικών συστημάτων των χωρών που πήραν μέρος. Για τους σκοπούς της άσκησης διατέθηκαν πολεμικά πλοία, αεροσκάφη πλεκτρονικού πολέμου, μαχητικά αεροσκάφη, ελικόπτερα και διάφορα οπλικά συστήματα και προσωπικό από ΗΠΑ, Γερμανία, Γαλλία, Βρετανία, Πολωνία, Ισπανία, Ιταλία και άλλες Νατοϊκές χώρες.

Η άσκηση αυτή συνδέεται με τα σενάρια επίθεσης στο Ιράν που καταρτίζουν τα επιτελεία Ισραήλ και ΗΠΑ. Είναι χαρακτηριστικό ότι από ελληνικής πλευράς διατέθηκαν για τις ανάγκες της άσκησης αντιαεροπορικά συστήματα TOR-MI ρωσικής προέλευσης, ανάλογα με αυτά που διαθέτει η ιρανική αεράμυνα που αποτελούν απειλή για τα πολεμικά αεροσκάφη του Ισραήλ σε μια ενδεχόμενη επίθεση στο Ιράν. Όλα αυτά επιβεβαιώνουν ότι η άσκηση αυτή συνδέεται με την πολεμική προετοιμασία του Ισραήλ, καθώς τις ίδιες μέρες (αρχές Σεπτέμβρη 2008) πραγματοποιήθηκε ανατολικά της Κρήτης το δεύτερο σκέλος της ελληνοϊσραηλινής άσκησης «Ενδοξος Σπαρτιάτης». ▲

BELGRADE FORUM FOR A WORLD OF EQUALS (ΦΟΡΟΥΜ ΕΙΡΗΝΗΣ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΙΣΩΝ)

Δέκα χρόνια μετά την επίθεση του ΝΑΤΟ στη Σερβία

Το Φόρουμ Ειρήνης Βελιγραδίου για τον Κόσμο των Ισων, ανεξάρτητος, μη κερδοσκοπικός, μηκομματικός οργανισμός πήρε την πρωτοβουλία για την πραγματοποίηση μιας σειράς δραστηριοτήτων με αφορμή τη συμπλήρωση ιο χρόνων από την επέμβαση του ΝΑΤΟ κατά της Σερβίας (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας) το 1999.

Σκοπός μας είναι να αποδώσουμε καταρχήν φόρο τιμής στα θύματα αυτού του πολέμου, να φέρουμε στο φως καινούργια στοιχεία όσον αφορά τους πραγματικούς στόχους της επίθεσης και τις συνέπειές της και να στείλουμε μηνύματα ειρήνης, αλληλοσεβασμού και ισότητας με όλες τις χώρες και με όλες τις ανθρώπινες υπάρξεις του Πλανήτη. Το δια ταύτα είναι: **MHN EXNATE**. Η ανάμνηση των θυμάτων και των συνεπιών της επίθεσης θα έπρεπε να συμβάλλει στην συνειδητοποίηση της αναγκαιότητας ενίσχυσης και στην αναβάθμιση του ρόλου των διεθνών θεσμών, πρώτα απ' όλα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, καθώς επίσης και του σεβασμού του Διεθνούς Δικαίου.

Οι δραστηριότητες θα συνεχιστούν καθόλη τη διάρκεια του 2009 με κορύφωση τον Μάρτη του 2009 αφού η επέμβαση ξεκίνησε στις 24 Μαρτίου 1999.

Ένα σύννεφο γκρίζου καπνού αναδύεται από το βομβαρδισμένο κτιρίο της κρατικής σερβικής τηλεόρασης, το πρωί της Παρασκευής 23 Απριλίου 1999, ενώ πυροσβέστες και στρατός προσπαθούν να ανασύρουν επιζώντες από τα ερείπια.

Το Φόρουμ Βελιγραδίου έκανε έκληση σε όλους τους κρατικούς, επιστημονικούς, πολιτιστικούς και θρησκευτικούς φορείς της Σερβίας, την Ακαδημία Τεχνών και Επιστημών της Σερβίας, την Ορθόδοξη Εκκλησία της Σερβίας, σε πολλούς κοινωνικούς φορείς, στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τη Διασπορά να πάρουν μέρος σε διάφορες δραστηριότητες με στόχο – να μην ξεχαστούν τα θύματα και οι συνέπειες της ΝΑΤΟϊκής επίθεσης το 1999.

Το Φόρουμ Βελιγραδίου εκτιμά ότι

αναδεικνύοντας αυτή την επέτειο ενισχύεται η ενότητα των κινημάτων ειρήνης σε όλο τον κόσμο και δυναμώνει η διεθνής αλληλεγγύη με τη Σερβία και το Σερβικό λαό, που ήταν τα θύματα της επίθεσης και του μετασχηματισμού του ΝΑΤΟ από αμυντική σε επιθετική συμμαχία. Στις 24 Μάρτη 1999 εγκαινιάστηκε το πιο επικίνδυνο δεδικασμένο σηματοδοτώντας τη διάλυση των παγκοσμίων αποδεκτών αρχών των διεθνών σχέσεων, τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ, την Τελική Πράξη

του Ελσίνκι και τον Χάρτη του Παρισιού.

Οι στόχοι της ΝΑΤΟϊκής επίθεσης του 1999 επιτεύχθηκαν τα ιο τελευταία χρόνια. Η συνέχισή τους αντανακλάται στη συστηματική υποστήριξη της Αλβανικής τρομοκρατίας και αποστασίας που είχε ως αποτέλεσμα χιλιάδες ανθρώπινα θύματα, την εθνοκάθαρση 270.000 Σέρβων και άλλων μη-Αλβανών, την καταστροφή 150 Μεσαιωνικών Μοναστηριών και εκκλησιών, το μαζικό τρομοκρατικό πογκρόμ κατά των Σέρβων τον Μάρτη του 2004 και όλα τα υπόλοιπα που χρειάζονταν για την υποστήριξη της πρόσφατα αναγγελμένης παράνομης ανεξαρτησίας του Κοσσόβου και της Μετόχιας (ιχ Φεβρουαρίου 2008). Είναι απαραίτητο να αναφέρουμε ότι η επίθεση ΗΠΑ - ΝΑΤΟ κατά της Σερβίας και η ανοιχτή υποστήριξή τους στην Αλβανική τρομοκρατία και την επιδίωξη αυτονομίας στο Κόσσοβο και στη Μετόχια, οδήγησε στην ραγδαία αύξηση της τρομοκρατίας, του αυτονομισμού και του οργανωμένου διεθνούς εγκλήματος στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο, στον πόλεμο του Αφγανιστάν, την κατοχή του Ιράκ, τις απειλές για στρατιωτικές επεμβάσεις σε πολλές άλλες χώρες σε ολόκληρο τον κόσμο. Οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ εγκατάστησαν ένα ολόκληρο δίκτυο νέων στρατιωτικών βάσεων σε χώρες των Βαλκανίων (Βουλγαρία, Αλβανία, Ρουμανία, Ουγγαρία, Βοσνία). Αυτή η διαδικασία συμβάδισε με την επέκταση του ΝΑΤΟ προς Ανατολάς, στην πραγματικότητα όμως ξεκίνησε με την εγκατάσταση του Bondstil, της Αμερικανικής βάσης στο Κόσσοβο και τη Μετόχια (Σερβία) το 1999, την μεγαλύτερη Αμερικανική βάση εκτός Αμερικανικών συνόρων.

Το Παγκόσμιο Συμβούλιο Ειρήνης στηρίζει αυτή την πρωτοβουλία του Φόρουμ Βελιγραδίου. Την υποστήριξη τους επίσης εξέφρασαν οι απεσταλμένοι-συμμετέχοντες στο Παγκόσμιο Συνέδριο του ΠΣΕ στο Καράκας τον Απρίλη του 2008. Το Ευρωπαϊκό Φό-

ρουμ Ειρήνης, με έδρα το Βερολίνο, τονίζοντας την σημαντική αυτή επέτειο, μοίρασε προσκλήσεις για την Ευρωπαϊκή Συνδιάσκεψη Ειρήνης 14 & 15 Μαρτίου. Κοινοβουλευτικά κόμματα στην Γερμανία, την Ελλάδα, την Κύπρο, την Ισπανία, την Πορτογαλία, την Ιταλία, τη Ρωσία, την Ουκρανία, τη Λευκορωσία, την Ινδία, την Κούβα, τη Βενεζουέλα και αλλού έχουν ήδη σχεδιάσει κάποιες δραστηριότητες τις οποίες θα αναπτύξουν ενόψει της επετείου.

Η επέμβαση του ΝΑΤΟ κατά της Γιουγκοσλαβίας δεν ήταν ένας τοπικός πόλεμος. Ήταν η δοκιμή μιας στρατηγικής με στόχους σε όλο τον κόσμο που απειλεί ολόκληρη την ανθρωπότητα και τον πολιτισμό. Γι' αυτό τον λόγο απευθύνουμε την ίδια έκκληση στα κινήματα ειρήνης, τις φιλικές χώρες και οργανώσεις καθώς και τους φίλους μας στη Σερβία και σε ολόκληρο τον κόσμο - Ευρώπη, Ασία, Βόρεια και Νότια Αμερική, Αφρική.

Το Φόρουμ Βελιγραδίου για τον Κόσμο των Ίσων σχεδιάζει τα παρακάτω:

Δραστηριότητες:

- Διεθνές Στρογγυλό Τραπέζι στις 23 Μάρτη 2009 στο Βελιγράδι (θα σταλούν προσκλήσεις)
- Δημοσίευση Υλικών από τις επιθέσεις στα Σέρβικα, Αγγλικά και άλλες γλώσσες
- Έκθεση φωτογραφίας και βιβλίου σε διάφορες γλώσσες
- Κινηματογραφική βραδιά με προβολή ντοκιμαντέρ, ντόπιων και ξένων παραγωγών
- Επίσκεψη σε μνημεία, ερείπια και κατάθεση στεφάνων στη μνήμη των θυμάτων.
- Δημιουργία Κέντρου Μελέτης, έρευνας και Τεκμηρίωσης για την επέμβαση
- Δημοσίευση του Βιβλίου: «Φίλοι της Σερβίας σε όλο τον Κόσμο»
- Συνεργασία με συλλόγους της Σερβικής Διασποράς και τα ΜΜΕ τους
- Συναντήσεις Ειρήνης και πορείες

Για την πραγματοποίηση αυτών των δραστηριοτήτων το Φόρουμ Βελιγραδίου συνεργάστηκε με οργανώσεις που έχουν παρόμοιο προσανατολισμό και οι οποίες θα αξιοποιηθούν τόσο στις σχετικές προετοιμασίες όσο και κατά τη διάρκεια της εφαρμογής τους.

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΣΥΜΒΑΛΛΕΤΕ

- Μπορείτε να οργανώσετε στη χώρα, την πόλη, την οργάνωσή σας εκδηλώσεις που καταδικάζουν τη ΝΑΤΟϊκή επέμβαση
- Μπορείτε να γράψτε, να δημοσιεύστε και ει δυνατόν να στείλετε τις αναλύσεις, την εμπειρία, τις απόψεις σας για την επέμβαση του ΝΑΤΟ.
- Μπορείτε να ζητήσετε από κυβερνητικούς οργανισμούς, σε κάθε χώρα, να δώσουν δημοσιότητα στην επέτειο, να αποτίσουν φόρο τιμής στα θύματα και να καταδικάσουν την πολιτική της ισχύος, της στρατιωτικοποίησης και του επεμβατισμού
- Μπορείτε να καταδείξετε στην κοινή γνώμη ότι το ΝΑΤΟ δεν είναι αμυντική αλλά επιθετική συμμαχία και να απαιτήσετε την διάλυσή του.
- Μπορείτε να πάρετε μέρος σε δημόσιες συζητήσεις, εκδηλώσεις και πορείες κατά της επιθετικότητας.
- Μπορείτε να μας στείλετε τις δικές σας σχετικές προτάσεις
- Μπορείτε να συγκεντρώσετε και να μας στείλετε βιβλία, φωτογραφίες, CD (DVD), ταινίες, ντοκιμαντέρ για το Κέντρο Έρευνας, Μελέτης και Τεκμηρίωσης της ΝΑΤΟϊκής επέμβασης κατά της Γιουγκοσλαβίας, το οποίο σκοπεύουμε να φτιάξουμε στο μέλλον.
- Μπορείτε να προτείνετε προσωπικότητες που κατά τη γνώμη σας θα ήταν καλό να συμπεριληφθούν στο «Βιβλίο των Φίλων της Σερβίας στον Κόσμο» συνοδεύοντας την πρότασή σας με ένα στοιχειώδες βιογραφικό.

Jivadin Jovanovic

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΟΥ ΦΟΡΟΥΜ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΥ

ΣΟΚΟΡΟ ΓΚΟΜΕΖ: Οι λαοί θα νικήσουν

Η πρόεδρος του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης στην Ελλάδα

(αποσπάσματα από συνέντευξη στον 9ο2 και στη δημοσιογράφο Άννα Μπαλλή)

Βρισκόμαστε μπροστά σε ένα σταυροδρόμι, οι ΗΠΑ εντείνουν τους πολεμικούς τυχοδιωκτισμούς και έχουν επεξεργαστεί και ένα δόγμα ασφάλειας για τον ευρωαμερικανικό ιμπεριαλισμό, που επιλέγει το σύνολο της ανθρωπότητας ως εχθρό, ονοματίζοντας πάνω από 60 χώρες ως στόχο. Όποιος δεν υποτάσσεται στην ιμπεριαλιστική τους πολιτική αποτελεί εχθρό τους, τονίζει τη νέα πρόεδρος του Παγκόσμιου Συμβουλίου ειρήνης, Σοκόρο Γκομέζ, και πρόεδρος του Βραζιλιάνικου Κέντρου για την Αλληλεγγύη των λαών και την πάλη για την ειρήνη, στη συνέντευξή της και προσθέτει: Στην Λατινική Αμερική εμείς, ήδη από την δεκαετία του '60, είμαστε θύματα αυτής της ιμπεριαλιστικής πολιτικής. Υπήρξε ένα κύμα πολύ σκληρών δικτατοριών, που επιβλήθηκε σχεδόν σε όλες τις χώρες από τις ΗΠΑ, ξεκινώντας από την δεκαετία του '50 μέχρι και την δεκαετία του '80, και αποτέλεσε μια πολιτική καταστροφής της ζωής των λαών και καταλήστευσης των φυσικών τους πόρων. Οι μεγάλες αλλαγές που συντελούνται σήμερα είναι ένα αποτέλεσμα πολλών αγώνων, αντίστασης, μη υποταγής σε αυτή την ιμπεριαλιστική πολιτική από την πλευρά των λαών, και σήμερα η Λατινική Αμερική είναι υπό εξέγερση ενάντια στον βορειοαμερικανικό ιμπεριαλισμό.

Αναφερόμενη στην γενική συνέλευση του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης τον περασμένο Απρίλιο στο Καράκας της Βενεζουέλας, όπου συμμε-

τείχαν 76 χώρες και 120 οργανώσεις, επιτροπές και κινήματα ειρήνης, η Σοκόρο Γκομέζ λέει: Ένα από τα βασικά θέματα που απασχόλησε την συνέλευση είναι οι πόλεμοι και η στρατιωτική κατοχή, που έχουν επιβάλει οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους στο NATO και μια σειρά χώρες. Παραδείγματα χαρακτηριστικά αυτής της γενοκτόνιας πολιτικής είναι το Αφγανιστάν και το Ιράκ. Επίσης, συζητήσαμε για την Μ. Ανατολή και την κατάσταση που βιώνει ο παλαιστινιακός λαός, καθώς και για τον κύκλο των απειλών που συνεχώς μεγαλώνει, όπως με τις απειλές εναντίον του Ιράν και της Συρίας. Στην Λατινική Αμερική έχουμε την Κολομβία, που είναι το Ισραήλ της περιοχής μας και λειτουργεί ως

προτεκτοράτο των ΗΠΑ ενάντια σε όλη την περιοχή. Άλλο ζήτημα που μας απασχόλησε είναι οι στρατιωτικές βάσεις που έχουν οι ΗΠΑ σε όλον τον κόσμο και που χρησιμοποιούνται μαζί και με άλλα εργαλεία σαν μέσο εκφοβισμού κυβερνήσεων και λαών. Από τις συζητήσεις αποφασίστηκε να τεθούν ως προτεραιότητες του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης, ως μέτωπα αιχμής πρώτον η πάλη ενά-

ντια στην στρατιωτική κατοχή, για την άμεση αποχώρηση των ξένων στρατευμάτων από τις υπό κατοχή χώρες. Δεύτερον η διάλυση των στρατιωτικών βάσεων που βρίσκονται στο εξωτερικό. Τρίτον η διασφάλιση του δικαιώματος του παλαιστινιακού λαού στο δικό του κράτος. Τέταρτον ο αφοπλισμός και η αντίσταση στη νέα κούρσα εξοπλισμών.

Αναφερόμενη στο Κοσσυφοπέδιο, η νέα πρόεδρος του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης, υπογράμμισε ότι: δεν αφορά μόνο τα Βαλκάνια, αλλά είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της πολιτικής του «διαίρει και βασίλευε» που εφαρμόζουν οι ΗΠΑ και κάτι παρόμοιο επιχειρούν σήμερα και στην περιοχή της Λατινικής Αμερικής με την περίπτωση της Βολιβίας, όπου για να αντιμετωπίσουν την κυβέρνηση Μοράλες, και μέσω της ντόπιας ολιγαρχίας, προωθούν μια πολιτική διάσπασης της χώρας. Η πείρα, τόνισε, έχει δείξει ότι ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός και οι σύμμαχοί του δεν σταματάνε κάπου. Έχουν μια πολιτική συγκεκριμένη, έχουν μια στρατηγική επεξεργασμένη, έχουν μια συγκέντρωση εξοπλιστική και ισχύος και προσπαθούν με αυτά να ελέγχουν τις πηγές των φυσικών πόρων και τους στρατηγικούς δρόμους μεταφοράς της ενέργειας. Ο Βραζιλιάνικος λαός, αλλά και όλοι οι λαοί της Λατινικής Αμερικής, αισθάνονται ιδιαίτερη τιμή να συμβάλουνε και αυτοί σε αυτή την μεγάλη υπόθεση της ανθρωπότητας και θα βάλουμε όλη μας την ενέργεια, μαζί με όλους τους αγωνιστές στον κόσμο, για την επιτυχία των στόχων του κινήματος ειρήνης, γιατί έχουμε συναίσθηση της απειλής που κρέμεται πάνω από την ζωή όλων των λαών του κόσμου. **Η σκληρότητα του ιμπεριαλισμού που βιώνουμε είναι πάνω από κάθε όριο, αλλά έχουμε την θεβαϊότητα ότι ο ιμπεριαλισμός δεν είναι ανίκητος και η ιστορία, επίσης, το έχει αποδείξει αυτό, οι λαοί θα νικήσουν.** ▲

Εκδήλωση - Συνάντηση με την Πρόεδρο του ΠΣΕ

Μέσα σε ζεστή ατμόσφαιρα το **Σάββατο 26 Ιουλίου 2008**, στο πλαίσιο της επίσκεψης της προέδρου του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης (ΠΣΕ) **Σοκόρο Γκόμεζ**, έγινε η συνάντηση και ανταλλαγή πείρας και απόψεων με τα μέλη και τους φίλους της Επιτροπής Ειρήνης Ελευσίνας. Η Σοκόρο Γκόμεζ συνοδευόμενη από τον **Ρούμπενς Ντίνις**, μέλος του προεδρείου του CEBRAPAZ επισκέπτονται για πρώτη φορά τη χώρα μας μετά και το πετυχημένο Συνέδριο του ΠΣΕ που πραγματοποιήθηκε τον περασμένο Απρίλη στο Καράκας της Βενεζουέλας.

Την εκδήλωση άνοιξε ο πρόεδρος της Επιτροπής Ειρήνης **Αντώνης Αλεξανδρόπουλος**. Εκ μέρος της ΕΕΔΥΕ, ο αντιπρόεδρος της **Αγάπιος Παπανεοφύτου**, τόνισε πως το ΠΣΕ και οι φιλειρηνικές οργανώσεις που το συγκροτούν, θα παλέψουν με όλη τους τη δύναμη για να αποτρέψουν τον ιδεολογικό μεσαίωνα που προωθεί ο ιμπεριαλισμός προκειμένου να εδραιώσει την κυριαρχία του.

Η Σοκόρο Γκόμεζ από την πλευρά της σημείωσε μεταξύ άλλων ότι ο ιμπεριαλισμός μπορεί σήμερα να φαίνεται ισχυρός και να εγκληματεί κατά των λαών, αλλά δεν είναι ανίκητος και θα πτηθεί. Ενημέρωσε για τις εξελίξεις που σημειώνονται στις χώρες της Λατινικής Αμερικής, τη στροφή των λαών σε προδευτικές και αντιιμπεριαλιστικές επιλογές, όπως δείχνουν οι διεργασίες στη Βενεζουέλα, τη Βολιβία, το Εκουαδόρ, τη Βραζιλία, αλλά και άλλες χώρες της περιοχής. Ιδιαίτερος είναι ο ρόλος της Κούβας - όπως τόνισαν - στις εξελίξεις αυτές, στο παράδειγμά της και στην αλλοπλεγγύη της στους λαούς της περιοχής που αγωνίζονται ενάντια στον ιμπεριαλισμό, πρώτα απ' όλα τον αμερικανικό. Τέλος, έγινε ιδιαίτερη αναφορά στην επανεμφάνιση του 4ου Ναυτικού Στόλου των ΗΠΑ, μετά από 58 χρόνια, με εμφανή πρόθεση την τρομοκρατία λαών και χωρών και την κυριαρχία τους στην περιοχή.

Η εκδήλωση έκλεισε με ερωτήσεις από τους παραβρισκόμενους, που απάντησαν από την πρόεδρο του ΠΣΕ.

Συνεδρίαση της Γραμματείας του ΠΣΕ

Συγκλήθηκε η πρώτη συνεδρίαση της Γραμματείας του ΠΣΕ μετά το Συνέδριό του. Τη συνάντηση φιλοξένησε το Πορτογαλικό Συμβούλιο για την Ειρήνη και τη Συνεργασία (CPPC). Όλα σχεδόν τα μέλη της Γραμματείας ήταν παρόντα. Οι Οργανώσεις που παρέστησαν ήταν το Βραζιλιάνικο Κέντρο για την αλληλεγγύη των Λαών και τον Αγώνα για την Ειρήνη (CEBRAPAZ), η Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη (ΕΕΔΥΕ), το Κουβανικό Κίνημα για την Ειρήνη και την Κυριαρχία των Λαών (MOVPAZ), η Επιτροπή Ειρήνης Βιετνάμ (VPC), η Παλαιστινιακή Επιτροπή για την Ειρήνη και την Αλληλεγγύη (PCPS), το Πορτογαλικό Συμβούλιο για την Ειρήνη και τη Συνεργασία (CPPC), το Αμερικανικό Συμβούλιο Ειρήνης (USPC), η Επιτροπή Ειρήνης Ιαπωνίας (JPC), το Γερμανικό Συμβούλιο Ειρήνης, Παν-Ινδική Οργάνωση για την Ειρήνη και την Αλληλεγγύη (AIPSO) και το Εθνικό Συμβούλιο Ειρήνης της Συρίας (NPCS). Οι αντιπρόσωποι της Επιτροπής για τη Διεθνή Αλληλεγγύη Βενεζουέλας (COSI) παρακολούθησαν τη συνάντηση ως ειδικοί προσκεκλημένοι.

Τα μέλη της Γραμματείας από την Αφρική δεν κατέφεραν να παρευρεθούν στη συνάντηση. Συγκεκριμένα η Επιτροπή Ειρήνης του Κονγκό λόγω των δυσκολιών που αντιμετώπισαν με την έγκαιρη έκδοση βίζας Σένγκεν καθώς και η Πρωτοβουλία Ειρήνης Νότιας Αφρικής λόγω βεβαρυμμένου προγράμματος με υποχρεώσεις που προέκυψαν την τελευταία στιγμή.

Επανεξετάστηκαν τα συμπεράσματα που προέκυψαν από το Συνέ-

δριο και την Παγκόσμιο Συνδιάσκεψη Ειρήνης που έγινε τον περασμένο Απρίλη στο Καράκας το οποίο αξιολογήθηκε ως πολύ σημαντική δουλειά.

Έγινε επίσης συζήτηση για την τρέχουσα πολιτική κατάσταση στον

κόσμο, τους πολέμους που βρίσκονται σε εξέλιξη, την κατοχή και τις νέες απειλές που εξαπολύονται κατά λαών και εθνών. Κατά τη διάρκεια της Συνάντησης καταρτίστηκε ένα σχέδιο δράσης για το προσεχές διάστημα.

ΘΕΤΙΚΗ Η ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΠΣΕ ΣΤΗ ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ

Η πραγματοποίηση του Συνέδριου είχε μεγάλη επιτυχία με ιστορικές διαστάσεις. Από κάθε άποψη, τόσο το ΠΣΕ όσο και το κύρος του μεγάλωσε αξιοσημείωτα μετά το Καράκας.

Ο τεράστιος αριθμός των συμμετεχόντων, από οργανώσεις – μέλη και Φιλικά Προσκείμενες Οργανώσεις και κράτη, οι 15 οργανώσεις που έγιναν μέλη πρόσφατα (από τις 30 συνολικά σε τέσσερα χρόνια), η πολιτική συζήτηση και τα εποικοδομητικά συμπεράσματα καθώς και η νεοεκλεγείσα Εκτελεστική Επιτροπή και η Γραμματεία είναι τα αποτελέσματα της σκληρής, συλλογικής δουλειάς τεσσάρων χρόνων.

Το γεγονός ότι για πρώτη φορά πραγματοποιήθηκε στη Νότια Αμερική, και συγκεκριμένα στην Μπολιβαριανή Βενεζουέλα, ήταν ένας πρόσθετος σημαντικός παράγοντας που συνετέλεσε στην επιτυχία των εκδηλώσεων του ΠΣΕ.

Το πρόσφατο Συνέδριο του ΠΣΕ, το μεγαλύτερο των τελευταίων 20 χρόνων αποτελεί απόδειξη της ενίσχυσής του. Οι στόχοι που μπήκαν τον Νοέμβρη του 2007, στο Ανόι του Βιετνάμ κατά τη συνάντηση της Εκτελεστικής Επιτροπής επιτεύχθηκαν πλήρως.

Το Συνέδριο πραγματοποιήθηκε με το σύνθημα: «Καράκας - παγκόσμια πρωτεύουσα ειρήνης και αντιμπεριαλιστικής πάλης» καθώς και οι υπόλοιπες εκδηλώσεις που εντάχθηκαν σε αυτό, με τη συμμετοχή 500 συμμετεχόντων από 80 χώρες και περισσότερες από 130 Οργανώσεις.

Οι συνεδριάσεις της Συνδιάσκεψης χαρακτηρίστηκαν από υψηλό επίπεδο ώριμης και «ταγμένης» αντιμπεριαλιστικής συνειδητοποίησης, η οποία εκφράστηκε και στα ψηφίσματα που υιοθετήθηκαν ομόφωνα.

Σημαντική ήταν η συνεισφορά της Επιτροπής για τη Διεθνή Αλληλεγγύη Βενεζουέλας (COSI), όσον αφορά την πετυχημένη φιλοξενία.

Το ΠΣΕ εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του στις αρχές της Βενεζουέλας και την κυβέρνηση του Προέδρου Ούγκο Τσάβες (Hugo Chavez) για την υποστήριξή τους.

Όσον αφορά την **αξιολόγηση της τρέχουσας πολιτικής κατάστασης** παγκόσμια, η Γραμματεία επαναβεβαιώνει τα συμπεράσματα και τις εκτιμήσεις της πρόσφατης Συνδιάσκεψης και προσθέτει κάποια νέα στοιχεία σχετικά με τις τελευταίες εξελίξεις στον Καύκασο:

Ο πόλεμος στην Οσετία ξεκίνησε με εντολή που δόθηκε από τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ στην κυβέρνηση της Γεωργίας, που είναι υπό τον έλεγχό τους, χρησιμοποιώντας τις διαφορές Γεωργίας-Ρωσίας. Είναι το αποτέλεσμα της κλιμάκωσης των διαφορών και των ανταγωνισμών μεταξύ των υπεριαλιστικών δυνάμεων στη ευρύτερη περιοχή που απλώνεται από τη Βόρεια Αφρική στην Αρκτική και από τα Βαλκάνια στον Καύκασο και την Κασπία. Αυτοί οι ανταγωνισμοί αφορούν τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών, τους αγωγούς πετρελαίου, το μοίρασμα των αγορών και τις σφαίρες επιρροής.

Αυτές οι εξελίξεις, ωστόσο, συνδέονται και με την κατοχή στο Ιράκ και το Αφγανιστάν και τις στρατιωτικές προετοιμασίες που έχουν δρομολογηθεί κατά του Ιράν. Πρόκειται για επικινδυνες προετοιμασίες οι οποίες θα επιφέρουν αλυσιδωτές αντιδράσεις σε ολόκληρη την περιοχή. Η συγκέντρωση μεγάλης ΝΑΤΟϊκής στρατιωτικής δύναμης (περισσότερα από δέκα πολεμικά πλοία) στη Μαύρη Θάλασσα και η επιδείνωση της κατάστασης έχουν ήδη δημιουργήσει τον κίνδυνο μιας γενικότερης ανάφλεξης.

Η επίθεση στη Γεωργία έδωσε στην Ρωσία την ευκαιρία να προχωρήσει στην επανάκτηση χαμένου εδάφους και ταυτόχρονα πυροδότησε την διακήρυξη της ανεξαρτησίας της Νότιας Οσετίας και της Αμπκαζίας, έχοντας ως προηγούμενο την παράνομη ανακήρυξη της ανεξαρτησίας του Κοσσόβου και την αναγνώριση του από τους υπεριαλιστές.

Αυτές οι εξελίξεις (η αναγνώριση της ανεξαρτησίας της Νότιας Οσετίας και Αμπκαζίας αντιβαίνουν το Διεθνές Δίκαιο και τον Καταστατικό Χάρ-

τη του ΟΗΕ) είναι αλληλένδετες και προκύπτουν από τις προσπάθειες που έκαναν οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ για την περιφρούρηση του πγετικού τους ρόλου, κυρίως κατά της Ρωσίας. Γι' αυτό το λόγο ετοιμάζονται να εγκαταστήσουν την Αντιπυραυλική Ασπίδα στην Τσεχία και την Πολωνία, επιδιώκουν να εντάξουν τη Γεωργία και την Ουκρανία στο ΝΑΤΟ, συγκροτούν και νούργιες βάσεις στα Βαλκάνια.

Το ΠΣΕ εκφράζει την αλληλεγγύη του με τους λαούς της Οσετίας και της Γεωργίας και όλους τους άλλους λαούς της περιοχής που είναι θύματα των παιχνιδιών των υπεριαλιστικών δυνάμεων και διακηρύσσει την υποστήριξή του στην Επιτροπή Ειρήνης της Γεωργίας που υφίσταται παρενοχλήσεις και εκφοβισμούς λόγω των θέσεών της.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ ΠΣΕ ΤΗ ΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ

Συζητήθηκε και καταρτίστηκε ένας γενικός **σχεδιασμός δράσης**, λαμβάνοντας υπόψη τα πλούσια πλάνα που έχουν βάλει οι οργανώσεις-μέλη στην κάθε περιοχή. Οι 4 βασικοί στόχοι είναι ο αγώνας **ενάντια**:

1) Στους πολέμους και την κατοχή που είναι σε εξέλιξη, ενάντια στα νέα σχέδια πολέμου, ενάντια στις απειλές ή τις επιθέσεις κατά λαών και εθνών που αντιστέκονται στον υπεριαλισμό και τις στρατηγικές του.

2) Στις στρατιωτικές βάσεις (ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, Βρετανία, Γαλλία κ.α.) ως εργαλείο πολέμου και επιθέσεων, ενάντια στην υπεριαλιστική κυριαρχία και την ανάμειδη στις εσωτερικές υποθέσεις των χωρών.

3) Στον πολεμικό μπχανισμό του ΝΑΤΟ και την δούλη του επέτειό του τον Απρίλη του 2009 και τη συμπλήρωση ιο χρόνων από τον Βομβαρδισμό της Γιουγκοσλαβίας. Η πάλη για τη διάλυση του ΝΑΤΟ.

4) Στα πυρονικά όπλα και για την άμεση έναρξη του πυρονικού αφοπλι-

σμού με σκοπό την απόλυτη κατάργησή τους.

ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ:

A. Η Γραμματεία του ΠΣΕ επαναλαμβάνει την ξεκάθαρη ρητό απαίτηση της για άμεση απόσυρση όλων των δυνάμεων κατοχής από το Ιράκ, το Αφγανιστάν, χωρίς φευδαρισθήσεις για «επιμέρους λύσεις». Το ίδιο και όσον αφορά τα Αραβικά εδάφη (Παλαιστίνη, Συρία, Λιβανό) που βρίσκονται υπό την κατοχή του Ισραήλ. Το ΠΣΕ υπογραμμίζει ότι η μόνη βιώσιμη λύση που υπάρχει βρίσκεται στην ενός ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους στα σύνορα του 1967 με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Το ΠΣΕ αποδοκιμάζει τα πολεμικά σχέδια των ΗΠΑ κατά του Ιράν με το πρόσωπο του πυρονικού προγράμματος του Ιράν και αγωνίζεται για μια Μέση Ανατολή χωρίς πυρηνικά όπλα και όπλα μαζικής καταστροφής. Με την ίδια λογική το ΠΣΕ απαιτεί να υποβάλλεται και το Ισραήλ σε διεθνή έλεγχο για το πυρονικό του οπλοστάσιο.

Η Γραμματεία εκφράζει την στήριξή της στον Κουβανικό λαό με αφορμή τη συμπλήρωση των 50 χρόνων από την Επανάσταση στην Κούβα και την ολόθερη με αλληλεγγύη της στα θύματα που άφησαν οι κυκλώνες, οι οποίοι κατέστρεψαν πολλές κατοικίες και αγροτικές μονάδες. Το ΠΣΕ απαιτεί την άνευ όρων άρση του οικονομικού αποκλεισμού κατά της Κούβας και την απελευθέρωση των «5 Κουβανών» οι οποίοι κρατούνται φυλακισμένοι άδικα και παράνομα εδώ και ιο χρόνια.

Με τον ίδιο τρόπο το ΠΣΕ καταδικάζει κάθε υπονομευτική-ανατρεπτική δράση των υπεριαλιστών στην Λατινική Αμερική και δηλώνει την αμέριστη συμπαράστασή του στις νόμιμες και λαοπρόβλητες κυβερνήσεις της Βενεζουέλας, της Βολιβίας, του Εκουαντόρ. Καταδικάζει επίσης τις εξωτερικές επεμβάσεις στις εσωτερικές υποθέσεις των χωρών που στόχο

έχουν την αποσταθεροποίηση και την ακεραιότητά τους.

Το ΠΣΕ επαναβεβαιώνει την αρχική του θέση για στήριξη του Βιετναμέζικου λαού και των θυμάτων του τοξικού πορτοκαλί παράγοντα (*Agent Orange*). Πιο συγκεκριμένα επιβεβαιώνει την προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο της Νέας Υόρκης για την αποζημίωση των εκατοντάδων χιλιάδων Βιετναμέζων από τον βρώμικο ιμπεριαλιστικό πόλεμο των ΗΠΑ κατά του Βιετνάμ.

Β. Το ΠΣΕ αποφάσισε στο Καράκας να δώσει ιδιαίτερη προσοχή και προτεραιότητα στον αγώνα κατά των Ξένων Στρατιωτικών Βάσεων (ΗΠΑ, Βρετανία, Γαλλία, ΝΑΤΟ κ.α) ως εργαλείο επιθέσεων και πολέμου, ιμπεριαλιστικής κυριαρχίας, τρομοκρατίας και ανάμειξης στις εσωτερικές υποθέσεις χωρών. Έτσι θα συνεχίσει να πάρνει πρωτοβουλίες σε όλες τις Ηπείρους για το κλείσιμο και την απόσυρση όλων των Βάσεων, για την διεθνή αλληλεγγύη και συνεργασία.

Το ΠΣΕ εκφράζει την υποστήριξη και την αλληλεγγύη του στον Γιαπωνέζικο αγώνα ενάντια στην εγκατάσταση του πυρηνοκίνητου αεροπλανοφόρου στην Γιοκοσούκα και την δημιουργία νέας αμερικανικής ναυτικής βάσης στο Χενόκο της Οκινάβα. Το ΠΣΕ εκφράζει την κατηγορηματική του καταδίκη στα σχέδια της «Αντιπυραυλικής Ασπίδας» στην Πολωνία, τη Δημοκρατία της Τσεχίας, την επαναδραστηριοποίηση του 4^{ου} Αμερικάνικου Ναυτικού στόλου στη Νότια Αμερική και την ενίσχυση του αμερικάνικου στρατιωτικού αρχηγείου στην Αφρική (AFRICOM). Το ΠΣΕ καλωσορίζει την πρόσφατη απόφαση της Βενεζουέλας που απαγορεύει την ύπαρξη έξινων στρατιωτικών βάσεων στο έδαφος της και παρόμοια απόφαση που ετοιμάζεται να λάβει μέσα από το νέο σύνταγμα η Βολιβία.

Γ. Το ΝΑΤΟ διαμορφώνεται πλέον ως το επίσημο εκτελεστικό όργανο των εγκλημάτων που διαπράττουν οι

ιμπεριαλιστές. Εμπλέκει μέρα με τη μέρα καινούργιους συνεταίρους και συνδεόμενα μέλη. Το ΝΑΤΟ εξαπλώνεται όχι μόνο προς την Ανατολική Ευρώπη και τον Καύκασο, αλλά και σε άλλες Ηπείρους.

Στη Σύνοδο για την επέτειο των 60χρονων του που θα γίνει στις 3-4 Απριλίου στο Στρασβούργο/Kehl, θα επεξεργαστούν και θα επικυρώσουν καινούργια επιθετικά σχέδια. Παράλληλα, την ίδια χρονική περίοδο συμπληρώνονται ιο χρόνια από την ΝΑΤΟϊκή εισβολή κατά της Γιουγκοσλαβίας.

Το ΠΣΕ πιστεύει ακλόνητα ότι το ΝΑΤΟ πρέπει να διαλυθεί. Το ΠΣΕ ακολουθώντας προηγούμενα παραδείγματα από την Κωνσταντινούπολη, το Βουκουρέστι, τη Σεβίλη θα διοργανώσει κατά τη διάρκεια της Συνόδου του ΝΑΤΟ πολιτικές εκδηλώσεις και δημόσιες διαμαρτυρίες σε αρκετές χώρες καθώς και στον χώρο πραγματοποίησης της Συνόδου.

Σημαντικές εκδηλώσεις:

- 14-15 Μάρτη 2009.** Το Ευρωπαϊκό Φόρουμ Ειρήνης διοργανώνει με την στήριξη του ΠΣΕ στο Βερολίνο Διεθνές Συνέδριο αφιερωμένο στην επέτειο του ΝΑΤΟ και τα εγκλήματα του ιμπεριαλισμού.
- Διεθνές Στρογγυλό Τραπέζι στο Βελιγράδι** την παραμονή της ιο^{ης} επετείου (23 Μάρτη 2009) από τον βάρβαρο βομβαρδισμό της Γιουγκοσλαβίας. Την εκδήλωση διοργανώνει

το Φόρουμ Βελιγραδίου για τον Κόσμο των Ισων με την στήριξη του ΠΣΕ.

- 3 και 4 Απρίλη 2009/Στρασβούργο.** Εκδηλώσεις κατά της Συνόδου Κορυφής του ΝΑΤΟ.

Δ. Το ΠΣΕ από τη στιγμή της ίδρυσής του αγωνίζεται κατά της κατοχής και χρήσης Πυρηνικών όπλων. Εδώ και πολλές δεκαετίες το θέμα του πυρηνικού αφοπλισμού με σκοπό την πλήρη κατάργηση όλων των ειδών πυρηνικών όπλων αποτελεί ζήτημα ύψιστης σημασίας. Το ΠΣΕ πιστεύει ότι θασική ευθύνη για πυρηνικό αφοπλισμό έχουν αυτοί που έχουν χρησιμοποιήσει την πυρηνική τρομοκρατία και έχουν στην κατοχή τους την τεράστια πλειονότητα της πυρηνικής δύναμης. Το ΠΣΕ απαιτεί από τις χώρες που κατέχουν πυρηνικά την υλοποίηση της δέσμευσης τους που λάβανε το 2000 για καταστροφή των πυρηνικών με συγκεκριμένα βήματα για τον σκοπό αυτό στην επόμενη αναθεωρητική Σύνοδο του ΟΗΕ την άνοιξη του 2010 στη Νέα Υόρκη. **Η Γραμματεία αποφάσισε να προάγει την καμπάνια μαζέματος υπογραφών:** «Βαδίζοντας προς την Σύνοδο NPT 2010—Έκκληση για έναν Κόσμο Χωρίς Πυρηνικά Όπλα» (http://www.antiatom.org/sig/2010/E_index.html) όπως διατυπώθηκε από την Παγκόσμια Συνδιάσκεψη κατά των Ατομικών Βομβών και των Βομβών Υδρογόνου και να καλέσει τα μέλη της να κάνουν το ίδιο. ▲

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΗ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Προσφορές	Επιτροπές Ειρήνης:	Φίλοι της Ειρήνης:
στη μνήμη του	Τρικάλων	Τουμασάτος Κώστας
Γρηγόρη Πετρόπουλου	Υμηττού	Κωνσταντινίδου Άσπα
στην ΕΕΔΥΕ, που δεν	Αγίας Παρασκευής	Κακέβη Ευγενία
έγινε δυνατό	Ηλιούπολης	Φράγκου Σοφία
να δημοσιευτούν	Δάφνης	Δεληγιαννάκη Σάσα
στο προηγούμενο	Γαλατσίου	Περάκης Γιώργος
τεύχος, από τους	Πετραλώνων	Κασιούμη Μάγδα
παρακάτω φορείς	Νίκαιας	Τσιβιλίκας
και φίλους της ειρήνης	Ελευσίνας	Παπακωνσταντίνου
και της ΕΕΔΥΕ	Γραμματεία ΠΕΔΥΕ	Δημήτρης

Εκδήλωση της ΕΕΔΥΕ στον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης

Σταθερά και αγωνιστικά ενάντια στον ιμπεριαλισμό

«Κανένας μας δεν έχει δικαιώμα να ξεχάσει τη θηριωδία του Ναγκασάκι και της Χιροσίμα. Κανένας και καμιά δεν μπορεί να μείνει αδιάφορος μπροστά στην ολοφάνερη υπόθαλψη των εθνικισμών στα Βαλκάνια, που θέτουν σε κίνδυνο τα σύνορα και την εδαφική ακεραιότητα των βαλκανικών κρατών, μαζί και του δικού μας. Κανένας και καμιά δεν μπορεί να ανέχεται την ύπαρξη ορμητηρίων του ιμπεριαλισμού στο έδαφος της πατρίδας μας. Κανείς δεν μπορεί να σιωπά μπροστά στο γεγονός ότι μόνο η συμμετοχή ελληνικών στρατευμάτων στο Κόσσοβο, στη Βοσνία, στο Αφγανιστάν και αλλού στοιχίζει στον ελληνικό λαό τουλάχιστον 300 εκατομμύρια ευρώ ετησίως».

Τα παραπάνω τονίστηκαν μεταξύ άλλων στην εκδήλωση της ΕΕΔΥΕ, η οποία ξεκίνησε με απαγγελία από την πιθοποιό **Μαρία Δημητρούκα** των ποιημάτων «Ναγκασάκι» του Φώτη Αγγουλέ και «Κραυγή Κινδύνου» του Τίτου Πατρίκιου.

Ακολούθησε χαιρετισμός από τον συντονιστή του τσέχικου κινήματος ειρήνης, **Μίλαν Κράιτσα**, και ταυτόχρονα πρόεδρο της, απαγορευμένης

στη χώρα της, Κομμουνιστικής Ενωσης Νεολαίας Τσεχίας. Ο Τσέχος αγωνιστής στο χαιρετισμό του υπογράμμισε ότι οι λαοί όλου του κόσμου μνημονεύουν σήμερα τα θύματα από τους ιμπεριαλιστικούς βομβαρδισμούς στη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι. Ότι οι επιθέσεις αυτές επιβεβαιώνουν την εγκληματική φύση του ιμπεριαλισμού, την οποία τα ίδια τα θύματά του καλούν τους λαούς να την ανατρέψουν. Αναφέρθηκε εκτενώς στην κατάσταση στη χώρα του, ειδικά στη σχεδιαζόμενη εγκατάσταση της λεγόμενης αντιπυραιλικής ασπίδας από τις ΗΠΑ εκεί, προκειμένου να εξυπηρετηθεί μια σειρά νέων ιμπεριαλιστικών πολέμων. Υπογράμμισε ωστόσο την ογκούμενη λαϊκή αντίσταση στα προαναφερόμενα σχέδια, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τη συγκέντρωση από την παράνομη πλέον ΚΕΝ Τσεχίας 180.000 υπογραφών ενάντια στα σχέδια αυτά.

Ακολούθησε η κεντρική ομιλία από τον **Δημήτρη Καλτσώνη**, μέλος της Γραμματείας της ΕΕΔΥΕ, ο οποίος τόνισε ότι: «...έχουμε την υποχρέωση να εμπνεύσουμε, να συνεγείρουμε τη μεγάλη λαϊκή πλειοψηφία. Να συσπειρώ-

σουμε τις ευρύτερες λαϊκές δυνάμεις και πρώτα απ' όλα τους ανθρώπους του μόχθου, τους παραγωγούς και πραγματικούς στυλοβάτες της κοινωνίας, τους εργάτες και τις εργάτριες. Να απευθυνθούμε θαρραλέα στους επιστήμονες και στους διανοούμενους, στους καλλιτέχνες, σε όλα τα λαϊκά στρώματα για την κατάργηση όλων των όπλων μαζικής καταστροφής, για την απόκρουση των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών στα Βαλκάνια, για την απομάκρυνση των ξένων βάσεων, για τη διακοπή της συμμετοχής της χώρας στους ιμπεριαλιστικούς τυχοδιωκτισμούς και μπχανισμούς, για την αντιμετώπιση της κρατικής τρομοκρατίας και της επίθεσης που δέχονται οι λαϊκές ελευθερίες, για την εξασφάλιση της εθνικής ανεξαρτησίας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας, για την ενίσχυση της αντιιμπεριαλιστικής πάλης και αλληλεγγύης στους δοκιμαζόμενους λαούς μαζί με το Παγκόσμιο Συμβούλιο Ειρήνης».

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με πορεία των εκατοντάδων συγκεντρωμένων αγωνιστών της ειρήνης προς το Σύνταγμα.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκε αντιπροσωπεία της ΚΕ του ΚΚΕ με επικεφαλής το μέλος του ΠΓ Δημήτρη Κουτσούμπα, πολυμελής αντιπροσωπεία του ΠΑΜΕ, του Ελληνοκουβανικού Συνδέσμου Φιλίας, της Γενικής Ενωσης Παλαιστινών Εργατών, της ΟΓΕ, της Ομοσπονδίας Συνταξιούχων ΙΚΑ, του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Νίκαιας, με επικεφαλής τον δήμαρχο Στέλιο Μπενετάτο, και της ΠΕΑΕΑ.

ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Με αφορμή τη συγκέντρωση της ΕΕΔΥΕ το Γραφείο Επιχειρήσεων της Αστυνομικής Διεύθυνσης Αθηνών ζήτησε «να διατεθούν ένα όχημα από την Πυροσβεστική και ένα από το ΕΚΑΒ στην είσοδο του Ζαππείου, μιας και μετά τη συγκέντρωση θα ακολουθήσει πορεία στην Πλ. Συντάγματος... στη συγκέντρωση έχουν κληθεί να συμμετάσχουν μέλη του ΠΑΜΕ, κομματικών οργανώσεων Αττικής του ΚΚΕ κ.ά. φιλειρηνικών οργανώσεων και υπάρχει κίνδυνος πρόκλησης πυρκαγιών από έκνομες ενέργειες των συγκεντρωθούμενων», καταλήγει το «σήμα» του Γραφείου Επιχειρήσεων.

Η πρακτική αυτή, αποκαλύπτει το πώς και ποιοι προετοιμάζουν τις προβοκάτσιες σε βάρος διαδηλωτών και καταδεικνύει τον τρόπο με τον οποίο, τουλάχιστον η ηγεσία των δυνάμεων καταστολής, αντιλαμβάνεται μια ειρηνική διαδήλωση και το αντιμετριαλιστικό - φιλειρηνικό κίνημα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στο εν λόγω σήμα, προκειμένου να επισημαθεί η ...επικινδυνότητα των διαδηλωτών αναγράφεται και το σύνθημα της συγκέντρωσης που έλεγε «Όχι στα πυροπνικά και στους εξοπλισμούς. Όχι στην αντιπυραυλική ασπίδα των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ». Φαίνεται, δηλαδή, πως ενοχλεί ιδιαίτερα η αμφισβήτηση των κυρίαρχων ιμπεριαλιστικών επιλογών, όπως αυτή της «αντιπυραυλικής ασπίδας». Δεν είναι καθόλου άσκετο ότι

την ίδια περίοδο στην Ελλάδα πραγματοποιούνται και στρατιωτικές ασκήσεις, όπως αυτή του ευρωστρατού στη Θεσσαλονίκη, όπου ένα βασικό μέρος του σεναρίου τους περιλαμβάνει την αντιμετώπιση διαδηλωτών!

Άλλωστε να μην ξεχνάμε ότι το Στέποντ Ντηπάρτμεντ στην έκθεση για την τρομοκρατία το 2000, θεωρούσε την Ελλάδα σα δεύτερη χώρα για τρομοκρατία, διανθίζοντας το κείμενο που αναφερόταν στη «17 Νοέμβρη» με φωτογραφίες από κινητοποιίσεις της ΕΕΔΥΕ, στοχοποιώντας στην ουσία τον πραγματικό κίνδυνο για τις επιδιώξεις των αμερικανών.

Όπως είναι γνωστό, στις «ασύμμετρες απειλές», που καλούνται να αντιμετωπίσουν στρατός και αστυνομία, περιλαμβάνονται και δραστηριότητες του λαϊκού κινήματος (καταλήψεις δρόμων, πορείες, απεργίες), που

θα μπορούσαν να ερμηνευτούν ως κίνδυνοι για την «εύρυθμη» λειτουργία της οικονομίας. Οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις έχουν πλήρη την ευθύνη, γιατί καλλιέργησαν και στους ντόπιους κατασταλτικούς μηχανισμούς «αντιτρομοκρατική» υπερία και υιοθέτησαν πλήρως όλους τους τρομονόμους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το «αντιτρομοκρατικό» δόγμα του NATO.

Το φιλειρηνικό κίνημα έχει και ιστορική πείρα και γνώση, ώστε να αποκρούσει και να ανατρέψει τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και τις προκλήσεις. Το κλίμα τρομοκράτησης του λαού που επιχειρείται να δημιουργηθεί μπορεί να ακυρωθεί με το δυνάμωμα της αντιμετριαλιστικής αντιπολεμικής πάλης της νεολαίας και των εργαζομένων, όλου του λαού.

Δεξιά, ο πρόεδρος του τοσκικού κινήματος ειρήνης και της ΚΕΝ Τσεχίας, Μίλαν Κράιτσα, ενώ απευθύνει χαιρετισμό.

«ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΕΚΘΕΤΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ»

Μια επιτυχής πρωτοβουλία της ΕΕΔΥΕ
στο πλαίσιο της Ολυμπιάδας Ειρήνης 2008

της Οργανωτικής Ομάδας της Έκθεσης

Στις 3 Σεπτέμβρη του 2008 έγιναν τα εγκαίνια της Έκθεσης ζωγραφικής, γλυπτικής, χαρακτικής που διοργάνωσε η ΕΕΔΥΕ. Η Έκθεση με τίτλο: «Εικαστικοί Εκθέτουν για την Ειρήνη» αποτελεί την πέμπτη κατά σειρά προσάθεια του φιλειρηνικού κινήματος να διοργανώσει μια μεγάλη εικαστική εκδήλωση, με σκοπό να πλατύνει και να εμπλουτιστεί ο κύκλος των δραστηριοτήτων μας.

Η Έκθεση αυτή ήταν μια από τις κορυφαίες πολιτιστικές εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν και εντάχθηκαν στο πλαίσιο της ΟΛΥΜΠΙΑΔΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ 2008. Ήταν μια πολύμηνη προσπάθεια, που παρά τις αντικειμενικές δυσκολίες και τα εμπόδια που αντιμετώπισε, κατέληξε σε μια πετυχημένη εκδήλωση από την άποψη της συμμετοχής καλλιτεχνών και επισκεπτών.

Η προετοιμασία ζεκίνησε στις αρχές του καλοκαιριού με αποστολή προσκλήσεων σε δεκάδες καλλιτέχνες-ζωγράφους, οι οποίοι άρχισαν πρόθυμα, μετά τις προσκλήσεις που έλαβαν, να επισκέπτονται τα γραφεία της ΕΕΔΥΕ τόσο για να ενημερωθούν για την Έκθεση όσο και για να φέρουν έργα δηλώνοντας τη συμμετοχή τους. Η προσέλευσή τους εντάθηκε μετά τις 15 Αυγούστου μέχρι που οι διοργανωτές της Έκθεσης έφτασαν στο σημείο να αναγκαστούν να απορρίπτουν καινούργιες συμμετοχές αφού τα έργα που ήδη είχαν συγκεντρωθεί ξεπερνούσαν τα 150 και οι προδιαγραφές του εκθεσιακού χώρου ήταν καθορισμένες.

Λίγες ημέρες πριν τα εγκαίνια της Έκθεσης είχαν ήδη δηλώσει συμμετοχή 90 καλλιτέχνες και το σύνολο των έργων που τελικά θα εκτίθονταν ανέρχονταν στα 150, ενώ συνέχιζαν να προσέρχονται στα γραφεία της ΕΕΔΥΕ κι άλλοι!

Στις 3 του Σεπτέμβρη, όπως ήταν προγραμματισμένο, έγιναν τα εγκαίνια

ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ:

ΑΓΓΕΛΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΥΗ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΡΟΥΛΑ
ΑΝΔΡΕΙΑΔΟΥ ΤΖΟΥΛΙΑ
ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ ΕΡΑΣΤΟΣ
ΑΝΕΖΙΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΑΡΙΖΗ ΜΠΑΜΠΗ
ΑΧΕΙΜΑΣΤΟΥ ΦΑΝΗ
ΒΑΛΙΑΝΤΖΑ ΟΛΓΑ
ΒΑΞΕΒΑΝΟΓΛΟΥ-ΣΚΑΝΔΑΛΗ Μ.
ΒΑΡΒΟΓΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΒΕΖΥΡΤΖΗ ΠΑΠΠΑ ΡΟΖΑ
ΒΛΑΣΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ
ΒΡΑΝΑ ΓΙΟΥΛΗ
ΓΑΡΑΝΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΓΑΡΟΦΑΛΑΚΗ ΓΙΟΥΛΗ
ΓΕΛΑΔΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ
ΓΕΡΑΝΗ ΒΙΟΛΕΤΑ
ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΓΙΑΝΝΙΚΟΥ ΝΙΚΗ
ΓΡΑΤΣΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡ.
ΔΑΛΙΑΝΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
ΔΑΛΙΕΤΟΥ ΣΜΑΡΑΓΔΗ
ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΑΚΗ ΣΑΣΑ
ΔΗΜΟΥ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ
ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΕΥΡΥΓΕΝΗΣ ΓΕΩΡΓ.
ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΠΕΤΡΟΣ
ΚΑΛΑΜΑΡΑ ΕΛΕΝΗ
ΚΑΛΚΑΝΗ ΕΛΕΝΗ
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΑ
ΚΑΡΑΚΙΤΣΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΚΑΡΑΛΗ ΑΓΓΕΛΑ
ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ ΝΑΝΤΑ
ΚΑΡΒΕΛΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
ΚΑΣΔΑ ΠΟΛΥΖΕΝΗ
ΚΑΣΣΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
ΚΑΤΗΜΕΡΛΗ ΑΝΝΑ
ΚΑΤΣΟΥΛΑ-ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΚΑΤΣΟΥΛΑ-ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ ΕΛΛΗ
ΚΕΦΑΛΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ
ΚΟΠΙΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΚΟΛΥΒΑΣ ΗΛΙΑΣ
ΚΟΡΜΑΛΗ ΟΛΑ
ΚΟΣΚΙΝΙΩΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΚΟΥΒΑΡΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
ΚΟΥΦΟΠΑΝΟΥ-ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΡΓΥΡΩ
ΛΑΚΕΡΙΔΟΥ ΓΙΟΥΛΙΚΑ
ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
ΛΙΟΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΑ
ΜΑΝΟΥ ΕΦΗ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΦ ΑΜΑΛ.
ΜΕΛΑ ΕΥΑ
ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ-ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ ΕΥΘ.

ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΥ ΕΙΡΗΝΗ
 ΜΟΣΧΟΥΤΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
 ΜΠΕΡΔΕΚΛΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
 ΜΠΟΝΑΤΣΟΥ ΤΙΤΑ
 ΝΙΚΟΛΑΚΗΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
 ΝΤΑΒΑΛΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
 ΝΤΑΛΑ ΕΛΕΝΗ
 ΝΤΟΥΖΕΠΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
 ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
 ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΒΑΣΙΛΗΣ (ΚΟΝΟΜΗ)
 ΠΑΓΩΝΗ ΕΙΡΗΝΗ
 ΠΑΠΑΖΑΧΟΣ ΠΑΝΟΣ
 ΠΑΡΑΣΥΡΗ-ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ Μ.
 ΠΑΣΙΡΟΓΛΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ
 ΠΕΡΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
 ΠΕΤΑΛΑΣ ΜΑΝΟΛΗΣ
 ΠΙΤΣΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 ΠΡΕΚΑΣ Π.
 ΣΙΔΕΡΗ ΜΑΡΙΑ
 ΣΚΟΥΤΑΡΗΣ ΒΙΚΤΩΡ-ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
 ΣΟΦΙΚΙΤΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
 ΣΟΦΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
 ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
 ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΘΟΥΛΑ
 ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
 ΣΥΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 ΤΑΛΑΙΠΩΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
 ΤΕΡΛΙΔΟΥ ΙΩΑΝΝΑ
 ΤΣΑΚΑΛΟΥ ΑΓΛΑΙΑ
 ΦΑΡΣΑΚΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓ.
 ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΛΙΛΙΑΝ
 ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗ ΧΑΡΑ
 ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΑΝΟΥ ΑΓΓΕΛ.
 ΨΑΡΑΚΗ ΒΑΣΩ
 PAPPAS-ΤΣΙΩΤΑ ΡΟΥΛΑ

της έκθεσης στο Κέντρο Τεχνών του Δήμου Αθηναίων, στο πάρκο Ελευθερίας (πρώην ΕΑΤ-ΕΣΑ), έναν χώρο ο οποίος παραχωρήθηκε από τον ΠΟΔΑ (Πολιτισμικό Οργανισμό του Δ.Α) για δύο περίπου εβδομάδες. Το βράδυ εκείνο πέρασαν τις πύλες της Έκθεσης παραπάνω από 350 επισκέπτες.

Την εκδήλωση των εγκαινιών άνοιξε με χαιρετισμό του ο **Αγάπιος Παπανεοφύτου**, αντιπρόεδρος της Γραμματείας της ΕΕΔΥΕ, ο οποίος μεταξύ άλλων τόνισε ότι: «Η ανάπτυξη ενός ισχυρού αντιπολεμικού, αντιυπεριαλιστικού κινήματος αποτελεί βασική προϋπόθεση για τη διασφάλιση της εθνικής ανεξαρτησίας, της φιλίας και της αλληλεγγύης ανάμεσα στους λαούς. Ιδιαίτερη σημασία αποκτά στην εποχή μας η συμπαράταξη όλων μας με τις δυνάμεις του φιλειρηνικού κινήματος».

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο εκπρόσωπος του ΔΣ του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος, **Ηλίας Δημητρέλλος**, ο οποίος αναφέρθηκε στο χρέος των καλλιτεχνών «να καλλιεργούν το πάθος και να συντηρούν τη φλόγα της ει-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ – ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ένα απαράδεκτο και κατάπτυστο κείμενο περιλαμβάνεται σε σήμα του Διευθυντή Αστυνομίας Αθηνών, ταξίαρχου Σγούρου με βάση το οποίο ο κόσμος, οι αγωνιστές της ειρήνης, που συμμετέχουν εδώ και δεκαετίες στην εκδήλωση για την επέτειο της ρίψης των ατομικών βομβών στη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι από τους αμερικανούς, και η οποία πραγματοποιείται στον ιερό και συμβολικό χώρο της Ακρόπολης, θεωρούνται επικίνδυνοι για «έκνομες ενέργειες και πρόκληση πυρκαγιών».

Τα ερωτήματα που γεννιούνται είναι πολλά. Τι είναι αυτό που «φόβισε» τον αστυνομικό Διευθυντή; Η ΕΕΔΥΕ και η συνεπή της δράση ενάντια στον ιμπεριαλισμό, ενάντια στις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ; Μήπως το γεγονός ότι τα συνθήματα της εκδήλωσής μας, τα οποία αναφέρονται αυτολεξί στο συγκεκριμένο σήμα, ήταν αυτού του περιεχομένου, που με βάση τις αποφάσεις της Ε.Ε. χαρακτηρίζονται ως: υποκίνηση για «τρομοκρατικές» πράξεις; Η κυβέρνηση και ο υπουργός εσωτερικών γνωρίζουν τις ενέργειες αυτές και πως τοποθετούνται απέναντι σ' αυτά τα φαινόμενα; Μήπως η κυβέρνηση θεωρεί ότι η ΕΕΔΥΕ θα πρέπει να πάρει άδεια για την προσπάθεια συσπείρωσης ευρύτερων δυνάμεων, όπως το ΠΑΜΕ και το ΚΚΕ, στις αντιιμπεριαλιστικές και αντιπολεμικές δραστηριότητες που αναπτύσσει ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, στους οποίους όλες οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις έχουν προσδέσει τη χώρα και την έχουν εμπλέξει σε όλες τις πολεμικές και τυχοδιωκτικές ενέργειες τους σε βάρος λαών και χωρών της περιοχής;

Αυτή η λογική που κυριαρχεί στις δυνάμεις ασφαλείας και καταστολής για την αντιμετώπιση του λαϊκού κινήματος και των φιλειρηνικών, αντιιμπεριαλιστικών και αντιπολεμικών δραστηριοτήτων του, είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής που χρόνια τώρα εφαρμόζουν οι ελληνικές κυβερνήσεις. Είναι αποτέλεσμα της συμπόρευσης της κυβέρνησης με τις επιδιώξεις και τους σχεδιασμούς των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, Ε.Ε. Είναι αποτέλεσμα της προσπάθειας τρομοκράτησης των λαϊκών δυνάμεων, που αγωνίζονται για την ειρήνη και διεκδικούν να ζουν με φιλία, αλληλεγγύη και συνεργασία με τους άλλους λαούς.

Η ΕΕΔΥΕ δεν πρόκειται να υποταχτεί στις προσπάθειες τρομοκράτησης του λαϊκού κινήματος και θα συνεχίσει αποφασιστικά, μαχητικά να παλεύει για την ειρήνη και τη ζωή ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την εγκληματική του δράση για την ανθρωπότητα.

Η μόνη απάντηση που ταιριάζει σε τέτοιου είδους προκλητικές ενέργειες είναι η ένταση και η συνεχής δράση του φιλειρηνικού, αντιπολεμικού, αντιιμπεριαλιστικού κινήματος. Είναι η πάλη που θα βάζει φραγμό στα σχέδια του ΝΑΤΟ, των ΗΠΑ και της Ε.Ε., που θα ανοίγει το δρόμο για την ανατροπή της νέας τάξης του ιμπεριαλισμού και θα βάζει τις βάσεις για έναν κόσμο δίκαιο και ειρηνικό.

II- 9 - 2008

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΕΕΔΥΕ

ρήνης», ενώ σύντομο χαιρετισμό απούθυνε ο **Δημήτρης Πανταζίδης** εκ μέρους του Πολιτισμικού Οργανισμού του Δήμου Αθηναίων.

Ανάμεσα στους προσκεκλημένους που παρευρέθηκαν στην εκδήλωση ήταν ο **Βέρα Νικολαΐδου**, μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ, Βουλευτής και γ.γ. της ΕΕΔΥΕ, ο πρεσβευτής της Κούβας **Ερμές Ερρέρα Ερνάντες**, η **Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά**, Βουλευτής ΝΔ Νομού Σερρών και πρόεδρος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής. Παρόντες ήταν επίσης και πολλοί εκπρόσωποι οργανώσεων του μαζικού κινήματος όπως του **ΠΑΜΕ**, της **ΟΓΕ**, **ΠΕΑΕΑ**, **ΚΕΘΑ**, Σύλλογοι Συνταξιούχων και άλλοι.

Τις ημέρες που ακολούθησαν μέχρι και το τέλος της

Έκθεσης στις 16 Σεπτέμβρη 2008 πέρασαν από τον χώρο πρώι και απόγευμα δεκάδες επισκέπτες.

Δεν πρέπει να παραβλέψουμε το γεγονός ότι τόσο ο ΠΟΔΑ όσο και το ΕΕΤΕ (Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος) συνέβαλαν σε αυτή την προσπάθεια με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και συνεργάστηκαν με την ΕΕΔΥΕ πολύ αρμονικά.

Η Έκθεση αποτέλεσε μια προσπάθεια που έτυχε μεγάλης ανταπόκρισης από τον καλλιτεχνικό - εικαστικό κόσμο και δημιούργησε πολύ καλές εντυπώσεις για το κοινό που την επισκέφτηκε, ενώ ταυτόχρονα πρόβαλλε τους σκοπούς και τη δράση του φιλειρηνικού κινήματος μέσα από το πρόσμα της τέχνης και του πολιτισμού. ▲

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη

✓ Καταθέστε την προσφορά σας στην **ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ**
αριθ. Λογ/σμού **42602434**
ή στην **ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ** αριθ. Λογ/σμού **129/296048-61**

✓ Γραφτείτε συνδρομητές στο περιοδικό

Βοηθάτε την υπόθεση της Ειρήνης

ΚΑΡΤΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΠΩΝΥΜΟ:

ΟΝΟΜΑ:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

ΤΑΧ. ΚΩΔ.: ΤΗΛ.:

Συμπληρώστε το και στείλτε το στη διεύθυνση:

**ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ
Θεμιστοκλέους 48
106 81 ΑΘΗΝΑ**

μαζί με το αντίτυπο της συνδρομής σε επιταγή

Όχι στα πυρηνικά και στους εξοπλισμούς

Όχι στην αντιπυραυλική ασπίδα των ΗΠΑ
και του ΝΑΤΟ